

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 26

Rozeslána dne 1. dubna 2009

Cena Kč 109,–

O B S A H:

85. Úplné znění zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, jak vyplývá z pozdějších změn
86. Úplné znění zákona č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, jak vyplývá z pozdějších změn
-

85**PŘEDSEDA VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 235/2004 Sb.,

o dani z přidané hodnoty, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 635/2004 Sb., zákonem č. 669/2004 Sb., zákonem č. 124/2005 Sb., zákonem č. 215/2005 Sb., zákonem č. 217/2005 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 441/2005 Sb., zákonem č. 545/2005 Sb., zákonem č. 109/2006 Sb., zákonem č. 230/2006 Sb., zákonem č. 319/2006 Sb., zákonem č. 172/2007 Sb., zákonem č. 261/2007 Sb., zákonem č. 270/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 126/2008 Sb. a zákonem č. 302/2008 Sb.

ZÁKON**o dani z přidané hodnoty**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ****HLAVA I
OBEČNÁ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty (dále jen „daň“). Daň se uplatňuje na zboží, nemovitosti a služby za podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 2**Předmět daně**

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží nebo převod nemovitosti anebo přechod nemovitosti v dražbě (dále jen „převod nemovitosti“) za úplaty osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou

k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku,

- c) pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) za úplatu, uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, a pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou, která není osobou povinnou k dani,

- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Předmětem daně však není pořízení zboží z jiného členského státu, s výjimkou pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně,

- a) jestliže dodání tohoto zboží v tuzemsku by bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 9, nebo
- b) pokud je pořízení zboží uskutečněno osobou osvobozenou od uplatňování daně podle § 6 nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání a která není plátcem nebo osobou identifikovanou k dani, nejedná se o pořízení zboží podle písmene a), a celková hodnota pořízeného zboží bez daně nepřekročila v běžném kalendářním roce částku 326 000 Kč a tato částka nebyla ani překročena v předcházejícím kalendářním roce; do stanovené částky se nezapočítává hodnota nového dopravního pro-

¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice 2006/98/ES a směrnice 2006/1138/ES.

středku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně, při pořízení z jiného členského státu.

(3) Plnění, která jsou předmětem daně, jsou zdaatelnými plněními, pokud nejsou osvobozena od daně.

§ 3

Územní působnost

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) tuzemskem území České republiky,
- b) třetí zemí území mimo území Evropského společenství,
- c) územím Evropského společenství území stanovené příslušným právním předpisem Evropských společenství¹⁾.

(2) Pro účely tohoto zákona se považují za třetí zemí také tato území Evropského společenství, která jsou součástí celního území Evropského společenství

- a) hora Athos,
- b) Kanárské ostrovy,
- c) francouzské zámořské departementy,
- d) Ålandy,
- e) Normanské ostrovy.

(3) Pro účely tohoto zákona se považují za třetí zemí také tato území Evropského společenství, která nejsou součástí celního území Evropského společenství

- a) ostrov Helgoland,
- b) území Büsingen,
- c) Ceuta,
- d) Melilla,
- e) Livigno,
- f) Campione d' Italia,
- g) italské vody jezera Lugano.

(4) Území Monackého knížectví se pro účely tohoto zákona považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) úplatou zaplacení v penězích nebo platebními prostředky nahrazujícími peníze nebo poskytnutí nepeněžitého plnění,
- b) jednotkovou cenou cena za měrnou jednotku množství zboží nebo cena za službu anebo nemoovitost,
- c) daní na vstupu daně, která je obsažena v částce za

přijaté plnění, daň z poskytnuté úplaty, daň při dovozu zboží, daň při pořízení zboží, daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, daň při poskytnutí služby zahraniční osobou, daň přiznaná podle § 92a, nebo daň přiznaná při poskytnutí služby podle § 10 odst. 14,

- d) daní při dovozu zboží daně, kterou je při dovozu zboží do tuzemska povinna zaplatit osoba, které vznikla daňová povinnost podle § 23,
- e) daní při pořízení zboží daně, kterou je povinen přiznat pořizovatel při pořízení zboží z jiného členského státu,
- f) daní při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě daně, kterou je povinen přiznat plátce, kterému byly poskytnuty služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- g) daní při poskytnutí služby zahraniční osobou daně, kterou je povinen přiznat plátce, kterému byly poskytnuty služby zahraniční osobou povinnou k dani, nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi,
- h) daní na výstupu daně, kterou je plátce povinen přiznat ze základu daně za uskutečněné zdaatelné plnění, z přijaté úplaty, daň při dovozu zboží, daň při pořízení zboží, daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, daň při poskytnutí služby zahraniční osobou, daň přiznaná podle § 92a, nebo daň přiznaná při poskytnutí služby podle § 10 odst. 14,
- i) odpočtem daně daně na vstupu, popřípadě krácená podle § 76,
- j) osvobozením od daně bez nároku na odpočet daně osvobození od daně u plnění podle § 51, ve vztahu k nimž nelze uplatnit nárok na odpočet daně,
- k) osvobozením od daně s nárokem na odpočet daně osvobození od daně u plnění podle § 63, u nichž lze uplatnit nárok na odpočet daně,
- l) vlastní daňovou povinností daňová povinnost, kdy daň na výstupu převyšuje odpočet daně za zdaňovací období,
- m) nadměrným odpočtem daňová povinnost, kdy odpočet daně převyšuje daň na výstupu za zdaňovací období,
- n) daňovou povinností vlastní daňová povinnost nebo nadměrný odpočet,
- o) zvýšením daňové povinnosti zvýšení vlastní daňové povinnosti nebo snížení nadměrného odpočtu,
- p) snížením daňové povinnosti snížení vlastní daňové povinnosti nebo zvýšení nadměrného odpočtu,

- q) dotací k ceně přijaté finanční prostředky poskytované ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, státních fondů, z grantů přidělených podle zvláštního zákona, z rozpočtu cizího státu, z grantů Evropského společenství či dle programů obdobných, pokud je příjemci dotace stanovena povinnost poskytovat plnění se slevou z ceny a výše slevy se váže k jednotkové ceně plnění; za dotaci k ceně se nepovažuje zejména dotace k výsledku hospodaření a na pořízení dlouhodobého hmotného a dlouhodobého nehmotného majetku,
- r) správcem daně je příslušný finanční úřad; při dovozu zboží je správcem daně příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy daňová povinnost při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 3 a 4,
- s) plátcem osoba povinná k dani, o které tak stanoví tento zákon v § 94, nebo osoba, která byla registrována k dani v tuzemsku podle § 95a,
- t) osobou identifikovanou k dani osoba, o které tak stanoví tento zákon v § 96,
- u) osobou registrovanou k dani v jiném členském státě osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v jiném z členských států,
- v) zahraniční osobou osoba, která nemá na území Evropského společenství sídlo, místo podnikání ani místo pobytu,
- w) místem pobytu adresa místa trvalého pobytu nebo místa pobytu fyzické osoby, popřípadě místo, kde se převážně zdržuje,
- x) místem podnikání adresa fyzické osoby povinné k dani zapsaná jako místo podnikání v obchodním rejstříku nebo jiné obdobné evidenci, popřípadě místo jejího pobytu,
- y) provozovnou místo, které má stále personální a materiální vybavení, jehož prostřednictvím uskutečňuje osoba povinná k dani své ekonomické činnosti,
- z) bytovým domem stavba pro bydlení, ve které více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé bydlení a je k tomuto účelu určena, rodinným domem stavba pro bydlení, ve které více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena, a v níž jsou nejvýše 3 samostatné byty, nejvýše 2 nadzemní a 1 podzemní podlaží a podkroví, a bytem soubor místností, popřípadě jednotlivá obytná místnost, který svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňuje požadavky na trvalé bydlení.
- (2) Zbožím jsou věci movité, elektřina, teplo, chlad, plyn a voda. Za zboží se nepovažují peníze a cenné papíry. Za zboží se dále považují
- a) bankovky a mince české měny při jejich dodání výrobcem České národní banky, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu, nebo jejich dovoz Českou národní bankou,
- b) bankovky, státopvky a mince české nebo cizí měny prodávané pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu podle směnného kurzu vyhlášeného Českou národní bankou,
- c) cenné papíry v listinné podobě při jejich dodání výrobcem emitentovi v tuzemsku, nebo při jejich pořízení z jiného členského státu nebo jejich dovozu a vývozu jako výrobku.
- (3) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí
- a) dopravním prostředkem loď delší než 7,5 m, letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1550 kg, vozidlo určené k provozu na silničních pozemních komunikacích s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud jsou určeny k přepravě osob nebo zboží, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranné činnosti a letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou dopravu,
- b) novým dopravním prostředkem dopravní prostředek, který
1. byl dodán do 3 měsíců, v případě pozemního motorového vozidla do 6 měsíců, ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
 2. má najeto méně než 6000 km v případě pozemního motorového vozidla, u lodí najeto méně než 100 hodin, u letadel nalétáno méně než 40 hodin,
- c) obchodním majetkem souhrn majetkových hodnot, který slouží nebo je určen osobě povinné k dani k uskutečňování ekonomických činností a o kterém je tato osoba povinna účtovat nebo jej evidovat,
- d) majetkem vytvořeným vlastní činností obchodní majetek, kterým je dlouhodobý nehmotný a dlouhodobý hmotný majetek včetně nedokončeného majetku a zásoby, oceněný vlastními náklady nebo reprodukční pořizovací cenou podle zvláštního právního předpisu²⁾,

²⁾ § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

- e) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v technickém osvědčení⁴⁾ nebo technickém průkazu zapsanou kategorii M1 nebo M1G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a)},
- f) nájmem věci i podnájmem věci,
- g) prodejem podniku prodej podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, podle zvláštního právního předpisu⁵⁾; za prodej podniku se považuje rovněž vydražení podniku nebo jeho organizační složky ve veřejné dražbě.

(4) Pro účely tohoto zákona se pro přepočtení cizí měny na české koruny použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočtení ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, popřípadě přiznat osvobození od daně s výjimkou přepočtu cizí měny na českou měnu pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží podle § 38, kdy se použije kurz stanovený podle celních předpisů.

HLAVA II UPLATŇOVÁNÍ DANĚ

Díl 1 *Daňové subjekty*

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, pokud tento zákon nestanoví v § 5a jinak. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti.

(2) Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a soustavné

činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ nebo jako příjmy, z nichž je uplatňována zvláštní sazba daně podle zvláštního právního předpisu⁷⁾.

(3) Stát, kraje, obce, organizační složky státu, krajů a obcí, dobrovolné svazky obcí, hlavní město Praha a jeho městské části a právnické osoby založené nebo zřízené zvláštním právním předpisem nebo na základě zvláštního právního předpisu^{7a)} se při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy nepovažují za osoby povinné k dani, a to i v případě, kdy za výkon těchto působností vybírají úplatu^{7b)}. Pokud však uskutečňováním některých z těchto výkonů došlo podle rozhodnutí příslušného orgánu k výraznému narušení hospodářské soutěže, považuje se, pokud jde o tento výkon, za osobu povinnou k dani, a to ode dne nabytí právní moci vydaného rozhodnutí. Osoba podle věty první se však vždy považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti uvedené v příloze č. 3.

(4) Za samostatnou osobu povinnou k dani se pro účely tohoto zákona považuje organizační složka státu, která je účetní jednotkou, a v hlavním městě Praze jak hlavní město Praha, tak i každá jeho městská část.

Skupina

§ 5a

(1) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí

⁴⁾ Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

^{4a)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 476 obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 36 odst. 2 písm. e) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Například zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.

^{7b)} Například zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

skupina spojených osob se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátce podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen „členové skupiny“) sídlo, místo podnikání nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. Skupina se považuje za samostatnou osobu povinnou k dani. Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny.

(2) Spojenými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí kapitálově spojené osoby nebo jinak spojené osoby.

(3) Kapitálově spojenými osobami jsou osoby, z nichž se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo se jedna osoba přímo nebo nepřímo podílí na kapitálu nebo hlasovacích právech více osob, a přitom tento podíl představuje alespoň 40 % základního kapitálu nebo 40 % hlasovacích práv těchto osob.

(4) Jinak spojenými osobami jsou osoby, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba.

§ 5b

(1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.

(2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po jejich vystoupení ze skupiny, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

(1) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobám, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.

(2) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona osobě, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

(3) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osoby, které jsou členy skupiny ke dni zrušení registrace skupiny, dnem jejího zrušení, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým jednotlivými členy skupiny. Ne-

lze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení registrace skupiny rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, členové skupiny dohodou.

(4) Práva a povinnosti vyplývající z tohoto zákona skupině přecházejí na osobu, jejíž členství ve skupině je zrušeno, dnem zrušení jejího členství, a to v rozsahu, v jakém se vztahují k plněním uskutečněným nebo přijatým touto osobou. Nelze-li takto přechod práv a povinností stanovit, určí při zrušení členství této osoby rozsah, v jakém tyto práva a povinnosti přecházejí, skupina a člen skupiny, jehož členství je rušeno, dohodou.

§ 6

Osoby osvobozené od uplatňování daně

(1) Osoba povinná k dani, která má sídlo nebo místo podnikání v tuzemsku, je osvobozena od uplatňování daně, pokud její obrat nepřesáhne částku 1 000 000 Kč za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 94).

(2) Obratem se pro účely tohoto zákona rozumí souhrn úplat bez daně, včetně dotace k ceně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění, kterými jsou dodání zboží, převod nemovitostí a poskytnutí služby, s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

- zdanitelné plnění,
- plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo
- plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

Do obratu se nezahrnuje úplata z prodeje hmotného majetku^{7c)} a odpisovaného nehmotného majetku^{7c)} nebo pozemků, které jsou dlouhodobým hmotným majetkem^{7d)}, o kterých osoba povinná k dani účtuje nebo o kterých vede evidenci.

Díl 2

Místo plnění

§ 7

Místo plnění při dodání zboží a převodu nemovitosti

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

^{7c)} § 26 až § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7d)} Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla daňová povinnost při dovozu zboží.

(3) Pokud je dodání zboží spojeno s jeho instalací nebo montáží osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou, za místo plnění se považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(4) Pokud však zboží je dodáno na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy cestujících uskutečněné na území Evropského společenství, za místo plnění se považuje místo zahájení přepravy cestujících. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(5) Pro účely odstavce 4 se rozumí

- místem zahájení přepravy cestujících první místo, kde mohli nastoupit cestující na území Evropského společenství,
- místem ukončení přepravy cestujících poslední místo, kde mohli vystoupit cestující na území Evropského společenství,
- přepřavou cestujících uskutečněnou na území Evropského společenství část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy cestujících.

(6) Místem plnění při převodu nemovitosti je místo, kde se nemovitost nachází.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu a elektřiny

(1) Místem plnění při dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo při dodání elektřiny obchodníkovi je místo, kde má obchodník sídlo, místo podnikání nebo kde má provozovnu, pro kterou je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely tohoto ustanovení rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn nebo elektřinu zejména za účelem jejich dalšího prodeje a její vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo při dodání elektřiny jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebuje. Pokud osoba, které je takto zboží

dodáno, nespotřebuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotřebované zboží místo, kde má tato osoba, které je zboží dodáno, sídlo, místo podnikání, místo pobytu nebo kde má provozovnu, pro kterou je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při zasílání zboží

(1) Za místo plnění při zasílání zboží podle § 18 se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy osobě, pro kterou se dodání uskutečňuje.

(2) Pokud je zboží při zasílání zboží odesláno nebo přepraveno z třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem, který uskutečňuje zasílání zboží, do jiného členského státu, než ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží osobě, které má být dodáno, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého byl dovoz zboží uskutečněn.

(3) Pokud je však při zasílání zboží podle § 18 dodáno zboží, s výjimkou zboží, které je předmětem spotřební daně, je místem plnění místo stanovené podle § 7 odst. 2, jestliže celková hodnota dodaného zboží do členského státu bez daně nepřekročí v jednom kalendářním roce částku stanovenou tímto členským státem a tato částka nebyla ani překročena v předcházejícím kalendářním roce.

(4) Pokud plátce při zasílání zboží podle § 18, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska, nepřekročí celkovou hodnotu dodaného zboží podle odstavce 3, může oznámit správci daně, že za místo plnění považuje místo stanovené podle odstavce 1. Obdobně se postupuje, pokud je zasílání zboží uskutečněno z jiného členského státu do tuzemska. Podle odstavce 1 je plátce povinen při stanovení místa plnění postupovat nejméně 2 následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

§ 9

Místo plnění při poskytnutí služby

(1) Za místo plnění při poskytnutí služby se považuje místo, kde má osoba poskytující službu sídlo nebo místo podnikání.

(2) Pokud však osoba poskytuje službu prostřednictvím provozovny, považuje se za místo plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby ve zvláštních případech

(1) Za místo plnění při poskytnutí služby vztahu-

jící se k nemovitosti, včetně služby realitní kanceláře, odhadce nebo služby architekta a stavebního dozoru, se považuje místo, kde se nemovitost nachází.

(2) Místem plnění při poskytnutí přepravní služby je území, kde se přeprava uskutečňuje. Pokud je však poskytnuta přeprava zboží mezi členskými státy, místem plnění je místo zahájení přepravy. Jestliže je však přeprava zboží mezi členskými státy poskytnuta pro osobu registrovanou k dani v jiném členském státě, než ve kterém je zahájena přeprava, považuje se za místo plnění území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba poskytla pro poskytnutí této služby.

(3) Pro účely odstavce 2 se rozumí

- a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států; za přepravu zboží mezi členskými státy se považuje také přeprava, kdy místo zahájení a místo ukončení přepravy je na území stejného členského státu, a tato přeprava je přímo spojena s přepravou zboží, kde místo zahájení a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,
- b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží začíná,
- c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží končí.

(4) Místem plnění při poskytnutí

- a) služby kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, výchovné, vzdělávací a zábavní, pořádání kongresů, výstav a veletrhů, včetně organizování těchto služeb a poskytnutí s nimi přímo souvisejících služeb,
- b) služby přímo související s přepravní službou,
- c) služby oceňování movité věci nebo práce na movité věci,

je místo, kde je tato služba uskutečňována.

(5) Pokud však je poskytnuta služba přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy nebo služba oceňování movité věci nebo práce na movité věci osobě registrované k dani v jiném členském státě, než ve kterém je tato služba uskutečněna, za místo plnění se považuje území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba poskytla pro poskytnutí této služby. Jestliže však movitá věc nebyla odeslána nebo přepravena z území členského státu, ve kterém byla služba oceňování movité věci nebo práce na movité věci uskutečněna, za místo plnění se nepovažuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba poskytla pro poskytnutí této služby, ale místem plnění je místo, kde je tato služba uskutečněna.

(6) Při poskytnutí služby zahraniční osobě nebo osobě povinné k dani, která má sídlo nebo místo podnikání v jiném členském státě, nebo provozovně umístěné mimo tuzemsko, je místem plnění místo, kde má osoba, které je služba poskytnuta, sídlo nebo místo podnikání, nebo je místem plnění místo, kde je umístěna provozovna, je-li služba poskytnuta pro tuto provozovnu, pokud jde o tyto služby:

- a) převod a postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky a podobného práva,
- b) reklamní služby,
- c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní a jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat, poskytnutí informací, překladatelské a tlumočnické služby,
- d) bankovní, finanční a pojišťovací službu, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- e) poskytnutí pracovní síly,
- f) nájem movité věci, s výjimkou všech druhů prostředků pro dopravu,
- g) telekomunikační službu,
- h) rozhlasové a televizní vysílání,
- i) elektronickou službu,
- j) přijetí závazku zdržet se zcela nebo zčásti v pokračování nebo vykonávání podnikatelské činnosti nebo práva uvedeného v tomto odstavci,
- k) poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění služby uvedené v tomto odstavci,
- l) poskytnutí přístupu k přepravní a distribuční soustavě pro plyn nebo přenosové a distribuční soustavě pro elektřinu a poskytnutí přepravy a distribuce plynu nebo přenosu a distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav, včetně přímo souvisejících služeb.

(7) Při poskytnutí služby podle odstavce 6 zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani místo podnikání v tuzemsku, nebo prostřednictvím provozovny umístěné mimo tuzemsko, plátcí nebo osobě povinné k dani, se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku anebo provozovně umístěné v tuzemsku, je místem plnění tuzemsko.

(8) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) elektronickou službou služba poskytovaná prostřednictvím internetu nebo elektronické sítě, z jejíž povahy vyplývá, že její poskytování je v podstatě automatizované a vyžaduje minimální lidský zásah a bez použití informačních technologií není uskutečnitelná; elektronickou službou je zejména hostitelství internetových stránek web-site

hosting, web-page hosting, dálková údržba programů a zařízení, dodání programového vybavení a jeho aktualizace, dodání obrázků, textů a informací a zpřístupňování databází, dodání hudby, filmů a her, včetně loterií a jiných podobných her a dodání politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých a zábavních pořadů a událostí a poskytnutí služby výuky na dálku,

- b) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků a zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím.

(9) Pokud je však nájem prostředku pro dopravu

- a) poskytnut plátcem, a ke skutečnému užití nebo spotřebě po celou dobu nájmu dochází ve třetí zemi, nestanoví se místo plnění v tuzemsku podle § 9, ale za místo plnění se považuje tato třetí země,
- b) poskytnut zahraniční osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi, a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, i když jen po část doby nájmu, nestanoví se místo plnění ve třetí zemi podle § 9, ale za místo plnění se považuje tuzemsko.

(10) Při poskytnutí elektronické služby zahraniční osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi osobě, která není osobou povinnou k dani, se za místo plnění považuje tuzemsko, pokud má osoba, pro kterou je služba poskytnuta, sídlo nebo místo pobytu v tuzemsku.

(11) Při poskytnutí telekomunikační služby, rozhlasového a televizního vysílání zahraniční osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi osobě, která není osobou povinnou k dani, a která má sídlo nebo místo pobytu v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko, pokud ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

(12) Místem plnění při poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění

- a) přepravy zboží mezi členskými státy, je místo zahájení přepravy,
- b) služby přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy, je místo, kde je služba související uskutečněna,
- c) jiné služby než uvedené v písmenech a), b) nebo v odstavci 6 nebo v zajištění zboží, je místo, kde je místo plnění zajišťované služby nebo kde je místo

plnění zajišťovaného dodání zboží, pořízení zboží nebo převodu nemovitosti.

(13) Pokud je však služba podle odstavce 12 poskytnuta pro osobu registrovanou k dani v jiném členském státě, než ve kterém je místo plnění zajišťované služby, zajišťovaného zboží nebo převodu nemovitosti podle písmen a) až c), považuje se za místo plnění území členského státu, který vydal daňové identifikační číslo, které tato osoba uvedla pro poskytnutí služby.

(14) Pokud je místo plnění u služby podle odstavce 6, s výjimkou služeb osvobozených od daně, stanoveno ve třetí zemi, a tato služba je poskytnuta pro osobu, která je zároveň plátcem, považuje se za místo plnění tuzemsko, pokud je služba touto osobou skutečně využita nebo spotřebována v tuzemsku.

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě registrované k dani v jiném členském státě, která mu dodává zboží, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě, než který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že pořízení zboží z jiného členského státu bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co bylo předmětem daně v tuzemsku, protože daňové identifikační číslo, které pořizovatel poskytl osobě, která mu dodává zboží a která je registrovaná k dani v jiném členském státě, bylo vydáno v tuzemsku, je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla odvedena daň v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42.

(4) Pokud však je použit zjednodušený postup při dodání zboží do jiného členského státu formou třístranného obchodu podle § 17, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud pořizovatel uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1 a osoba,

které bylo zboží dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, přiznala a zaplatila daň jako při pořízení zboží z jiného členského státu a pořizovatel podal souhrnné hlášení.

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropského společenství.

(2) Pokud má však zboží při vstupu na území Evropského společenství postavení dočasně uskladněného zboží nebo je umístěno do svobodného pásma nebo do svobodného skladu, nebo je propuštěno do celního režimu uskladnění v celním skladu, aktivní zúšlechťovací styk v podmíněném systému, dočasné použití s úplným osvobozením od cla nebo vnější tranzit, je místem plnění při dovozu zboží členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření.

Díl 3

Zdanitelná plnění

§ 13

Dodání zboží a převod nemovitosti

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastníkem. Převodem nemovitosti se pro účely tohoto zákona rozumí převod nemovitosti, při kterém dochází ke změně vlastnického práva nebo příslušnosti k hospodaření.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu je dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti se považuje

- a) převod vlastnického práva k majetku za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) dodání zboží prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; toto dodání zboží se považuje za samostatné dodání zboží komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné dodání zboží komisionářem třetí osobě nebo komitentovi,

- c) předání dovezeného zboží, které je ve vlastnictví osoby z třetí země a po propuštění do volného oběhu je předáno další osobě v tuzemsku beze změny vlastnického vztahu,
- d) převod práva užívat najaté zboží nebo najatou nemovitost na základě smlouvy, která stanoví povinnost nájemce nabýt zboží nebo nemovitost, které jsou předmětem smlouvy.

(4) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti za úplatu se také považuje

- a) použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) použití hmotného majetku vytvořeného vlastní činností pro účely, kdy nemá plátce nárok na odpočet daně,
- c) vydání vypořádacího podílu⁸⁾ nebo podílu na likvidačním zůstatku⁹⁾ v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku²⁾, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- d) při rozpuštění sdružení¹⁰⁾ bezúplatné přenechání věcí vnesených nebo bezúplatné přenechání ziskového podílu majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku vytvořeného společnou činností ostatním účastníkům sdružení¹⁰⁾ do jejich vlastnictví,
- e) při vystoupení nebo vyloučení účastníka ze sdružení bezúplatné přenechání věcí vnesených ostatním účastníkům sdružení do jejich vlastnictví nebo vydání podílu majetku vytvořeného společnou činností v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku účastníkovi sdružení, který vystupuje nebo je vyloučen,
- f) vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vložení hmotného majetku, který je součástí vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění daňové povinnosti společně a nerozdílně,
- g) přestavba motorového vozidla, jejímž výsledkem je osobní automobil, u kterého není nárok na odpočet daně,
- h) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu ne-

⁸⁾ § 61 a 233 obchodního zákoníku.

⁹⁾ § 61 a 259 obchodního zákoníku.

¹⁰⁾ § 829 a násl. občanského zákoníku.

^{10a)} Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

byl tomuto plátcí vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období^{7d)} daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce se pro účely tohoto zákona rozumí trvalé použití obchodního majetku plátcem pro jeho osobní spotřebu nebo jeho zaměstnanců, trvalé použití pro jiné účely než související s uskutečňováním jeho ekonomických činností, a poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně nebo poskytnutí obchodního majetku bez úplaty, který byl vytvořen vlastní činností, pokud byl u přijatých zdanitelných plnění použitých k vytvoření tohoto majetku uplatněn odpočet daně.

(6) Za dodání zboží za úplatu se považuje také přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu. Přemístěním obchodního majetku se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava majetku tímto plátcem nebo jím zmocněnou třetí osobou z tuzemska do jiného členského státu pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností v jiném členském státě. Za dodání zboží do jiného členského státu plátcem se považuje také přemístění zboží, které bylo pořízeno tímto plátcem podle § 16 odst. 4, z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za přemístění obchodního majetku z tuzemska do jiného členského státu se nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) dodání zboží spojené s instalací nebo montáží plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- b) zasílání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- c) dodání zboží plátcem na palubě lodí, letadel nebo vlaků během přepravy cestujících podle § 7 odst. 4,
- d) dodání zboží plátcem v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pokud je dodání

zboží v tomto členském státě osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně,

- e) vývozu zboží plátcem, pokud je zboží propuštěno do režimu vývozu,
- f) poskytnutí služby pro plátce, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět plátcí do tuzemska, ze kterého bylo původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží, pro účely poskytnutí služby plátcem,
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území jiného členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval režim dočasného použití s plným osvobozením od cla, nebo
- i) dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy anebo dodání elektřiny podle § 7a.

(8) Za dodání zboží nebo převod nemovitosti se však nepovažuje

- a) prodej podniku nebo vklad podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku, pokud se jedná o hmotný majetek,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě ve hmotném majetku jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾,
- c) poskytnutí reklamního nebo propagačního předmětu bez úplaty, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,
- d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu^{10a)}, nebo
- e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním

¹¹⁾ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

zboží nebo převodem nemovitosti. Poskytnutím služby se rozumí také

- a) převod práv,
- b) poskytnutí práva využití věci nebo práva anebo jiné majetkově využitelné hodnoty,
- c) vznik a zánik věcného břemene,
- d) přijetí závazku zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se považuje

- a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí státního orgánu nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,
- b) poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu; tato služba se považuje za samostatné poskytnutí služby komitentem nebo třetí osobou komisionáři a samostatné poskytnutí služby komisionářem třetí osobě nebo komitentovi.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se také považuje

- a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- b) použití nehmotného majetku vytvořeného vlastní činností v případech, kdy plátce nemá nárok na odpočet daně,
- c) vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku¹²⁾, pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- d) při rozpuštění sdružení¹⁰⁾ bezúplatné přenechání vneseného nehmotného majetku nebo bezúplatné přenechání získaného podílu majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku vytvořeného společnou činností ostatním účastníkům sdružení do jejich vlastnictví,
- e) při vystoupení nebo vyloučení účastníka ze sdružení bezúplatné přenechání vneseného nehmotného majetku nebo vydání podílu majetku vytvořeného společnou činností v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku účastníkovi sdružení, který vystupuje nebo je vyloučen, nebo
- f) vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku nebo u jeho části uplatnil odpočet daně, s výjimkou vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku; vkladatel i nabyvatel

v takovém případě odpovídají za splnění daňové povinnosti společně a nerozdílně.

(4) Pro účely tohoto zákona se za poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce rozumí

- a) dočasné využití obchodního majetku pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo
- b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců nebo jiné účely než souvisejících s uskutečňováním jeho ekonomických činností, pokud u přímo souvisejících přijatých plnění byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však nepovažuje

- a) prodej podniku nebo vklad podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku, včetně poskytnutí služby, jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštních právních předpisů o nápravě majetkových křivd¹¹⁾,
- c) převod obchodního podílu¹²⁾, popřípadě převod členství v družstvu¹³⁾,
- d) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcí.

§ 15

Poskytnutí služby a některá dodání zboží zahraniční osobou povinnou k dani a osobou registrovanou k dani v jiném členském státě

(1) Při poskytnutí služby podle § 10 odst. 7 zahraniční osobou povinnou k dani, osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo nebo místo podnikání, nebo prostřednictvím provozovny umístěné mimo tuzemsko, plátcí, je plátce, kterému je služba poskytnuta, povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108, pokud se nejedná o poskytnutí služby, která je osvobozena od daně podle § 51.

(2) Při poskytnutí služby vztahující se k nemovitosti podle § 10 odst. 1, přepravní služby podle § 10 odst. 2, služby podle § 10 odst. 4, služby oceňování movité věci nebo prací na movité věci nebo služby přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy podle § 10 odst. 5, při poskytnutí služby podle § 10 odst. 12 a 13, při dodání zboží s montáží nebo instalací podle § 7 odst. 3 a při dodání plynu nebo

¹²⁾ § 114 a násl. obchodního zákoníku.

¹³⁾ § 227 a násl. obchodního zákoníku.

elektriny podle § 7a odst. 1 nebo 3 zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá v tuzemsku provozovnu, nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, plátcí nebo osobě identifikované k dani, jsou plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je služba poskytnuta nebo pro které je zboží dodáno, povinni přiznat a zaplatit daň podle § 108, pokud se nejedná o poskytnutí služby nebo dodání zboží, která jsou osvobozena od daně.

(3) Při poskytnutí nájmu prostředku pro dopravu podle § 10 odst. 9 zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá v tuzemsku provozovnu, nebo prostřednictvím provozovny umístěné ve třetí zemi osoby registrované k dani v jiném členském státě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, plátcí nebo osobě identifikované k dani, jsou plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je nájem poskytnut, povinni přiznat a zaplatit daň podle § 108.

(4) Při poskytnutí služby, u níž se místo plnění stanoví podle § 10 odst. 14, zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě je plátce, kterému je služba poskytnuta, povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108.

(5) Při poskytnutí služby vztahující se k nemovitostem podle § 10 odst. 1, přepravní služby podle § 10 odst. 2, služby podle § 10 odst. 4, služby oceňování movité věci nebo prací na movité věci nebo služby přímo související s přepravou zboží mezi členskými státy podle § 10 odst. 5, při poskytnutí služby podle § 10 odst. 12 a 13, při dodání zboží s montáží nebo instalací podle § 7 odst. 3 a při dodání plynu nebo elektriny podle § 7a odst. 1 nebo 3 zahraniční osobou povinnou k dani nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, s místem plnění v tuzemsku, v případě, kdy nejsou naplněny podmínky pro postup podle odstavce 2, je zahraniční osoba povinná k dani nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která poskytne službu nebo dodá zboží, povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108, pokud se nejedná o poskytnutí služby nebo dodání zboží, která jsou osvobozena od daně.

(6) Při poskytnutí nájmu prostředku pro dopravu podle § 10 odst. 9 v případě, kdy nejsou naplněny podmínky pro postup podle odstavce 3, při poskytnutí elektronické služby podle § 10 odst. 10 nebo telekomunikační služby, rozhlasového nebo televizního vysílání podle § 10 odst. 11 zahraniční osobou povinnou k dani nebo prostřednictvím provozovny plátce nebo osoby registrované k dani v jiném členském státě, umístěné ve třetí zemi, s místem plnění v tuzemsku, je osoba,

která službu poskytla, povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108, pokud neuplatňuje zvláštní režim pro poskytnutí elektronických služeb podle § 88.

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby registrované k dani v jiném členském státě, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska nebo do jiného členského státu osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která uskutečňuje dodání zboží, nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou. Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje dodání zboží s instalací nebo montáží, dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy anebo dodání elektriny osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou nebo zaslání zboží podle § 18. Pořizovatelem se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu.

(2) Pokud je však zboží pořízeno právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, je odesláno nebo přepraveno z třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do jiného členského státu, než ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava zboží, považuje se zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou, která nebyla zřízena nebo založena za účelem podnikání, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82.

(3) Osoba povinná k dani nebo právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, které pořizují zboží z jiného členského státu, a pro které není pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle § 2 odst. 2 písm. b) mohou oznámit správci daně, že budou postupovat podle § 2 odst. 1 písm. c), přičemž jsou povinny takto postupovat nejméně 2 následující po sobě jdoucí kalendářní roky.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu plátcem se také považuje přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která není plátcem, za účelem následného dodání zboží v tuzemsku pořizovateli.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplaty se považuje

- a) přemístění zboží plátcem pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska a toto zboží bylo plátcem v rámci uskutečňování ekonomických činností v tomto jiném členském státě vyrobeno, nakoupeno, pořízeno z dalšího členského státu nebo dovezeno z třetí země,
- b) přemístění zboží plátcem z jiného členského státu do tuzemska, které bylo odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn plátcem v tomto jiném členském státě, a odeslání nebo přeprava zboží je ukončena v tuzemsku,
- c) přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani místo podnikání v tuzemsku, nebo zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, pro účely uskutečňování ekonomických činností v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do tuzemska,
- d) přidělení zboží z jednoho členského státu do jiného ozbrojeným silám jiného členského státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, pro jejich použití nebo použití civilních zaměstnanců, kteří je doprovázejí, pokud zboží nebylo předmětem daně v členském státě, který zboží přiděluje, jestliže dovoz tohoto zboží není osvobozen od daně.

(6) Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje přemístění obchodního majetku z jiného členského státu do tuzemska pro účely uvedené v § 13 odst. 7.

(7) Za pořízení zboží z jiného členského státu se nepovažuje nabytí vratného obalu za úplaty.

§ 17

Zjednodušený postup při dodání zboží uvnitř území Evropského společenství formou třístranného obchodu

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání těchto zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Prodávajícím je osoba registrovaná k dani v členském státě, ze kterého je zboží odesláno nebo přepraveno přímo ke kupujícímu do členského státu, ve kterém je ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(3) Kupujícím je osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, a která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely tohoto zákona rozumí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, než ve kterém je registrován k dani prodávající a kupující, která pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Při užití zjednodušeného postupu při třístranném obchodu se nesmí prostřední osoba registrovat k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží a uplatní osvobození od daně při pořízení zboží v tomto členském státě, za podmínek stanovených tímto členským státě.

(6) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou v tuzemsku, při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek

- a) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani, ale je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,
- c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,
- d) kupující je plátcem nebo osoba identifikovaná k dani,
- e) kupující je povinen přiznat a zaplatit daň podle § 108 u dodání zboží uskutečněného prostřední osobou jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

(7) Prostřední osoba, která je registrovaná k dani v jiném členském státě a pořizuje zboží z jiného členského státu a dodává zboží kupujícímu, který je plátcem nebo osobou identifikovanou k dani v tuzemsku, je při užití zjednodušeného postupu v třístranném obchodu povinna

- a) splnit podmínky podle odstavce 6 pro uplatnění osvobození od daně při pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné v tuzemsku,
- b) oznámit stejné daňové identifikační číslo prodávajícímu a uvést je na daňovém dokladu pro kupujícího,
- c) vystavit kupujícímu daňový doklad se sdělením, že se jedná o třístranný obchod.

(8) Kupující je povinen oznámit prostřední osobě daňové identifikační číslo, které kupujícímu bylo přiděleno v tuzemsku, a přiznat a zaplatit daň podle § 108 na základě daňového dokladu vystaveného prostřední osobou, stejně jako při pořízení zboží z jiného členského státu.

§ 18

Zasílání zboží

(1) Zasíláním zboží se rozumí dodání zboží do jiného členského státu z tuzemska, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu plátcem, který zboží dodává, nebo jím zmocněnou třetí osobou, s výjimkou dodání nových dopravních prostředků, dodání zboží s montáží nebo instalací osobou, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou, a s výjimkou dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy anebo dodání elektřiny, jestliže je zboží dodáno pro osobu, pro kterou pořízení zboží z jiného členského státu není předmětem daně v tomto státu. Zasíláním zboží se rozumí i dodání zboží za podmínek vymezených v první větě z jiného členského státu do tuzemska osobou registrovanou k dani v jiném členském státě osobě, která není plátcem ani osobou identifikovanou k dani.

(2) Při zasílání zboží do jiného členského státu z tuzemska je plátcem povinen se registrovat k dani v členském státě, do kterého uskutečňuje zasílání zboží, pokud hodnota dodaného zboží do jiného členského státu z tuzemska překročí částku stanovenou tímto členským státem.

§ 19

Dodání a pořízení nových dopravních prostředků uvnitř území Evropského společenství

(1) Plátcem, který dodává za úplaty nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Dnem prvního uvedení do provozu se u nových dopravních prostředků lodí a letadel rozumí den dodání výrobcem prvnímu kupujícímu nebo vlastníkovu nebo první den, kdy kupující nebo vlastník je oprávněn s dopravním prostředkem nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy byl dopravní prostředek výrobcem použit pro předváděcí účely. Za den prvního uvedení do provozu u pozemních motorových vozidel se považuje den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státu výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo ve státu výrobce registrovat, a to ten den, který nastane dříve. Pokud není povinnost vozidlo registrovat ve státu výrobce, je dnem prvního uvedení do provozu den, kdy bylo vozidlo

odvezeno kupujícím nebo jeho vlastníkem, nebo den dodání kupujícímu nebo jeho vlastníkovu nebo den, kdy kupující nebo vlastník s ním mohl nakládat, a to ten den, který nastane dříve, nebo den, kdy pozemní motorové vozidlo bylo použito pro předváděcí účely. Jestliže není den prvního uvedení do provozu takto stanoven, považuje se za den prvního uvedení do provozu den, kdy byl vystaven doklad o prodeji.

(3) Plátcem, který pořizuje za úplaty nový dopravní prostředek od osoby registrované k dani v jiném členském státě, uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu.

(4) Plátcem, který dodává za úplaty nový dopravní prostředek do jiného členského státu osobě, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, uskutečňuje plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je nový dopravní prostředek přemístěn do jiného členského státu a plátcem společně s pořizovatelem předloží místně příslušnému správci daně hlášení o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu ve lhůtě pro podání daňového přiznání, ke kterému přiloží kopii vystaveného daňového dokladu. Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobě, která není registrovaná k dani, plátcem neuvádí do souhrnného hlášení. Plátcem, který pořizuje za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu od osoby, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, uskutečňuje také pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně v tuzemsku, a k daňovému přiznání je povinen přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu, který mu vystavil dodavatel.

(5) Osoba, která není plátcem, a příležitostně dodá nový dopravní prostředek, který je přemístěn do jiného členského státu, se považuje za osobu oprávněnou uplatnit nárok na odpočet daně, kterou zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku ve sjednané ceně nebo při dovozu nebo při pořízení z jiného členského státu, a to maximálně do výše daně, kterou by byl povinen odvést plátcem, pokud by dodání bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Tato osoba je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně u svého místně příslušného správce daně v daňovém přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, a s hlášením o dodání nového dopravního prostředku předloží daňové přiznání do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu. Pokud nárok na odpočet daně neuplatní v tomto daňovém přiznání nebo na požádání správce daně neposkytne informace nutné ke správnému stanovení nároku na odpočet daně, její nárok zaniká.

(6) Osoba, která není plátcem, a pořizuje v tuzem-

sku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován k provozu v tuzemsku, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu, hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je pořizující osoba povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy jí daň byla vyměřena. Správce daně osobě pořizující výsad a imunit při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu vydá potvrzení o osvobození od daně, pokud je pořízen nový dopravní prostředek v rámci množstevních limitů stanovených v § 80.

(7) Osoba, která pořizuje nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude registrován v registru silničních motorových vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového motorového vozidla a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku, kterou vypořádá v následně podaném daňovém přiznání. K hlášení o pořízení nového motorového vozidla je povinna přiložit kopii daňového dokladu, který jí vystavil dodavatel z jiného členského státu. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropského společenství.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje vrácení zboží, které je po předchozím umístění ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu nacházejícím se v tuzemsku vráceno zpět do tuzemska. Za vrácení zboží do tuzemska se nepovažuje dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma a vývoz zboží podle § 66 přímo ze svobodného skladu nebo svobodného pásma.

(3) Za dovoz zboží se považuje vstup zboží na území Evropského společenství z území podle § 3 odst. 2 a 3, pokud jsou součástí celního území Evropského společenství¹⁴⁾. U dovozu tohoto zboží postupují celní orgány tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

Díl 4

Uskutečnění plnění a daňová povinnost

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží, poskytnutí služby a převodu nemovitosti

(1) Daň na výstupu je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.

(2) Plátce, který v souladu s příslušnými právními předpisy nevede účetnictví, je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Pokud však přizná daň ke dni přijetí úplaty, považuje se za osobu, které vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

(3) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání podle § 13 odst. 1 při prodeji podle kupní smlouvy¹⁵⁾,
- b) dnem převzetí v ostatních případech,
- c) dnem příklepu při vydražení zboží ve veřejné dražbě podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾, nebo
- d) dnem vzniku práva užívat zboží nájemcem při dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. d).

(4) Při převodu nemovitosti se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovitosti nabyvateli do užívání, nejpozději však dnem doručení listiny, ve které je uvedeno datum právních účinků vkladu do katastru nemovitostí nebo dnem zápisu změny vlastnického práva. Avšak při převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem vzniku práva užívat nemovitost nájemcem.

(5) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve,
- b) dnem uvedeným ve smlouvě, ke kterému dochází k převodu práva nebo k poskytnutí práva k využití;

¹⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

¹⁵⁾ § 409 a násl. obchodního zákoníku.

¹⁶⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

pokud je sjednán způsob stanovení úplaty a k uvedenému dni není známa její výše, zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné ke dni přijetí úplaty.

(6) V ostatních případech se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem převzetí a předání díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,
- b) dnem odečtu z měřicího zařízení, popřípadě dnem zjištění skutečné spotřeby při dodání tepla, chladu, elektřiny, plynu, vody, odstranění odpadních vod a telekomunikační služby, při přepravě a distribuci plynu nebo při přenosu a distribuci elektřiny,
- c) dnem použití majetku nebo využití služby při použití hmotného majetku nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce,
- d) dnem použití při použití majetku vytvořeného vlastní činností pro účely, kdy nemá plátce nárok na odpočet daně,
- e) dnem schválení technické způsobilosti příslušným úřadem při použití motorového vozidla, u kterého byl uplatněn nárok na odpočet daně, pro přestavbu, jejímž výsledkem je osobní automobil, u něhož není nárok na odpočet daně podle § 75,
- f) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo ke vkladu [§ 13 odst. 4 písm. f), § 14 odst. 3 písm. f)], popřípadě jiná práva k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 4,
- g) dnem, ke kterému přechází vlastnické právo, popřípadě jiná práva k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovitosti, kdy se postupuje podle odstavce 4,
- h) dnem dodání třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem dodání třetí osobou, při dodání zboží na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu, nebo
- i) dnem poskytnutí služby třetí osobě, a to jak u komitenta, tak u komisionáře, popřípadě dnem poskytnutí služby třetí osobou, při poskytnutí služby na základě komisionářské smlouvy nebo smlouvy obdobného typu.

(7) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečněné

dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obrátu.

(8) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. h) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, za podmínek uvedených v § 13 odst. 4 písm. h).

(9) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečněné dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné i dnem podle odstavce 6 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(10) U opakovaných plnění se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem zdaňovacího období. Opakovaným plněním se rozumí uskutečnění zdanitelných plnění ve sjednaných lhůtách během zdaňovacího období, přičemž se v rámci smlouvy jedná o plnění zbožím stejného druhu, které je navzájem zastupitelné nebo službou stejné povahy.

(11) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 3 až 10 obdobně. U nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Daň na výstupu při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se při dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 1 stanoví podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který násled-

duje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(4) Dodání zboží do jiného členského státu podle odstavce 3 je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat dodání zboží do jiného členského státu.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a daňová povinnost při dovozu zboží vzniká^{19a)}

- a) propuštěním zboží do celního režimu volný oběh,
- b) propuštěním zboží do celního režimu aktivní zúšlechťovací styk v systému navracení,
- c) propuštěním zboží do celního režimu dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla,
- d) nezákonným dovozem zboží,
- e) spotřebou nebo použitím zboží ve svobodném pásmu nebo svobodném skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy,
- f) porušením podmínek vyplývajících z dočasné uskladnění zboží,
- g) porušením podmínek stanovených pro celní režim, do kterého bylo dováženo zboží propuštěno, nebo
- h) odnětím zboží celnímu dohledu.

(2) Daňová povinnost při dovozu zboží rovněž vzniká dnem rozhodnutí celního orgánu o vrácení zboží ze svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku zpět do tuzemska.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního orgánu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného režimu propuštěno.

(4) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního orgánu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

(5) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního orgánu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. c), je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do volného oběhu v době dovozu zboží.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnosti přiznat daň při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou je plátce povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Den uskutečnění zdanitelného plnění se stanoví obdobně podle § 21. Daň je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží a dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo dodání elektřiny.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko je plátce povinen přiznat toto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve. Den uskutečnění plnění se stanoví obdobně podle § 21.

(2) Plnění je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, kdy mu vznikla povinnost je přiznat.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží, dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo dodání elektřiny s místem plnění mimo tuzemsko.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu

^{19a)} Čl. 92, 114 a 201 až 208 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

s místem plnění v tuzemsku vzniká plátcí nebo osobě identifikované k dani povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátcí nebo osobě identifikované k dani povinnost přiznat daň k datu vystavení daňového dokladu.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 vzniká plátcí povinnost přiznat daň dnem přemístění zboží do tuzemska.

(3) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a 5 se však považuje za uskutečněné dnem přemístění zboží do tuzemska.

Díl 5

Daňové doklady

§ 26

Vystavování daňových dokladů

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad do 15 dnů ode dne

- a) uskutečnění zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně s nárokem na odpočet daně pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu, která není založena nebo zřízena za účelem podnikání, nebo
- b) přijetí úplaty; pokud plátce ke dni přijetí úplaty daň na výstupu nepřizná, protože není povinen tak učinit podle § 21 odst. 2, nesmí vystavit daňový doklad při přijetí úplaty.

Údaje o dani a základu daně se na daňovém dokladu uvádějí v české měně.

(2) Plátce, který uskutečňuje několik samostatných zdanitelných plnění nebo plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně pro jednu osobu, může vystavit za těchto několik samostatných zdanitelných plnění souhrnný daňový doklad. Pokud se plátce rozhodne vystavit souhrnný daňový doklad, je povinen jej vystavit nejpozději do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo první zdanitelné plnění nebo byla přijata první úplata za plnění uvedená na tomto souhrnném dokladu. Údaje společné pro všechna samostatná zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně mo-

hou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou, údaje o datu uskutečnění plnění nebo přijetí úplaty, podle toho, který den nastane dříve, jednotkové ceně bez daně a slevě, pokud není obsažena v jednotkové ceně, základu daně, sazbě daně, popřípadě osvobození od daně, a vyšší daně musí být uvedeny zvlášť pro každé samostatné plnění. Obdobně lze postupovat při vystavení daňového dokladu za zdanitelné plnění, na které byla před jeho uskutečněním ve stejném kalendářním měsíci přijata úplata.

(3) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, může zplnomocnit k vystavení daňového dokladu svým jménem

- a) osobu, pro kterou se zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně uskutečňuje, pokud se plátce, který zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně uskutečňuje, písemně zaváže, že přijme všechny takto vystavené daňové doklady, nebo
- b) třetí osobu.

(4) Daňový doklad může být vystaven se souhlasem osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, i v elektronické podobě, pokud jej plátce nebo osoba uvedená v odstavci 3 opatřila zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu nebo elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾ nebo pokud je zaručena věrohodnost původu a neporušitelnost obsahu daňového dokladu elektronickou výměnou informací (EDI)²¹⁾.

(5) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, a to i v případě, že daňový doklad byl vystaven osobou podle odstavce 3. Za správnost vypočtené výše daně pro účely odpočtu daně ze zjednodušeného daňového dokladu a daňového dokladu při hromadné přepravě osob odpovídá plátce, pro něhož se zdanitelné plnění uskutečňuje, i když je na těchto dokladech výše daně uvedena plátcem uskutečňujícím zdanitelné plnění nebo osobou podle odstavce 3. Daň se vypočte podle § 37. Za správnost údajů, které musí být doplněny na daňovém dokladu podle § 31, 32 a 35, odpovídá osoba, která je povinna tyto údaje na daňovém dokladu uvést.

²⁰⁾ Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Čl. 2 Doporučení komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

(6) Pokud jsou na daňovém dokladu uvedena plnění s různými sazbami daně nebo zdanitelná plnění a plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, musí být na tomto dokladu uvedeny základy daně a výše daně odděleně podle stanovených sazeb nebo osvobození od daně. U zjednodušeného daňového dokladu se částky včetně daně uvádí odděleně podle stanovených sazeb.

(7) Pokud je daňový doklad vystaven v cizím jazyce, je plátce, který daňový doklad vystavil nebo jehož jménem byl daňový doklad vystaven, nebo osoba, která takový daňový doklad přijala, povinna na žádost správce daně zajistit jeho překlad do českého jazyka.

§ 27

Uchovávání daňových dokladů

(1) Plátce je povinen uchovávat všechny daňové doklady rozhodné pro stanovení daně nejméně po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, na jím zvoleném místě. Po tuto dobu plátce odpovídá za věrohodnost původu dokladů, neporušitelnost jejich obsahu, jejich čitelnost a na žádost správce daně za umožnění přístupu k nim bez zbytečného odkladu.

(2) Daňový doklad v listinné formě lze převést do elektronické podoby a uchovávat pouze v této podobě, pokud metoda použitá pro převod a uchování zaručuje věrohodnost původu, neporušitelnost obsahu daňového dokladu a jeho čitelnost a pokud je daňový doklad převedený do elektronické podoby opatřen zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu²⁰⁾ nebo označen elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu²⁰⁾ osoby odpovědné za jeho převod.

(3) Pokud plátce vystavuje, přijímá a uchovává daňové doklady v elektronické podobě a místem uchovávání není tuzemsko, musí plátce zajistit pro správce daně právo volného přístupu v reálném čase elektronicky k daňovým dokladům i datům zaručujícím věrohodnost jejich původu a neporušitelnost jejich obsahu.

(4) Plátce je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňového dokladu, pokud toto místo není v tuzemsku.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se vztahují i na právního nástupce plátce při uchovávání daňových dokladů rozhodných pro stanovení daňové povinnosti

plátce a na osoby povinné k dani nebo právnické osoby, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, při uchovávání přijatých daňových dokladů.

§ 28

Daňový doklad při dodání zboží, převodu nemovitosti nebo poskytnutí služby

(1) Daňovými doklady jsou zejména běžný daňový doklad, zjednodušený daňový doklad, souhrnný daňový doklad, splátkový kalendář, opravný daňový doklad, daňový dobropis, daňový vrubopis, platební kalendář nebo doklad vystavený podle § 92a.

(2) Běžný daňový doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo²³⁾ plátce, který uskutečňuje plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,
- d) daňové identifikační číslo, pokud je osoba, pro kterou se uskutečňuje plnění, plátcem,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí úplaty, a to ten den, který nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,
- i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona,
- l) výši daně zaokrouhlenou na nejbližší měnovou jednotku v oběhu, popřípadě uvedenou v haléřích.

(3) Plátce uskutečňující zdanitelná plnění s úplatou za hotové, prostřednictvím platební karty nebo šekem je povinen na požádání vystavit zjednodušený daňový doklad, a to ihned při uskutečnění zdanitelného plnění nebo přijetí úplaty, pokud k přijetí dojde před uskutečněním zdanitelného plnění. Zjednodušený daňový doklad může plátce vystavit rovněž za služby, které jsou poskytovány prostřednictvím elektronických pro-

²³⁾ § 33 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

středků a jejich poskytnutí je podmíněno zaplacením a úplata za tyto služby je prováděna bankovním převodem. Zjednodušený daňový doklad je možno vystavit jen tehdy, je-li částka za zdanitelná plnění včetně daně nejvýše 10 000 Kč. Zjednodušený daňový doklad nelze vystavit v případě prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z lihu a tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele. Tímto ustanovením není dotčena možnost vystavení běžného daňového dokladu podle odstavce 2.

(4) Zjednodušený daňový doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) evidenční číslo daňového dokladu,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) datum uskutečnění zdanitelného plnění nebo datum přijetí úplaty, podle toho, který den nastane dříve,
- f) základní nebo sníženou sazbu daně,
- g) částku, kterou plátce získal nebo má získat za uskutečňované zdanitelné plnění celkem.

(5) Splátkový kalendář, který tvoří součást smlouvy nebo na který je ve smlouvě výslovně odkazováno, je daňovým dokladem v případě nájemní smlouvy a smlouvy o nájmu podniku, pokud obsahuje náležitosti jako běžný daňový doklad.

(6) Doklad o zaplacení vystavený podle § 26 je daňovým dokladem při hromadné přepravě osob. Doklad o zaplacení musí obsahovat obchodní firmu, nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, datum vystavení dokladu, sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, částku, kterou plátce získal nebo má získat za plnění celkem.

(7) Doklad o zaplacení vystavený státním orgánem nebo jiným oprávněným subjektem nebo dražebníkem je daňovým dokladem při dražbě zboží nebo nemovitosti provedené na základě exekučního řízení. Na dokladu o zaplacení se uvedou údaje jako na běžném daňovém dokladu a sdělení, že se jedná o prodej v rámci exekučního řízení.

(8) Pokud je plátce povinen vystavit daňový doklad v případě přijetí úplaty přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně, nemusí daňový doklad obsahovat údaje podle odstavce 2 písm. i) a rozsah plnění.

(9) Platební kalendář, na němž je uveden rozpis plateb na předem stanovené období, je daňovým dokladem v případě, že osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, provádí platby před uskutečněním zdanitelného plnění. Platební kalendář musí obsahovat stejné náležitosti jako běžný daňový doklad s výjimkou údajů podle odstavce 2 písm. h).

(10) Pokud se postupuje při uplatnění daně podle zvláštního režimu pro cestovní službu (§ 89) nebo pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi (§ 90), a na daňovém dokladu nelze uvést výši daně, uvede se sdělení, že se jedná o postup podle zvláštního režimu.

(11) Pokud je daňový doklad vystaven za plnění uskutečněné skupinou, uvedou se na daňovém dokladu namísto obchodní firmy nebo jména a příjmení, popřípadě názvu, dodatku ke jménu a příjmení nebo názvu, sídla nebo místa podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění, tytéž údaje, které se však vztahují k členovi skupiny, který uskutečňuje plnění. Pokud je daňový doklad vystaven za plnění uskutečněné pro skupinu, uvedou se na daňovém dokladu namísto obchodní firmy nebo jména a příjmení, popřípadě názvu, dodatku ke jménu a příjmení nebo názvu, sídla nebo místa podnikání osoby, které je plnění poskytnuto, tytéž údaje, které se však vztahují k členovi skupiny, kterému je plnění poskytnuto. Toto ustanovení se uplatní přiměřeně i pro daňové doklady uvedené v § 29 až 35.

§ 29

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad, který musí vystavit plátce, který uskutečňuje zdanitelná plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. d) a e), a podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. d) a e), a to nejdříve dnem uskutečnění zdanitelného plnění a nejpozději do 15 dnů od tohoto dne. Údaje o dani se na dokladu o použití uvádějí v české měně.

(2) Doklad o použití musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) účel použití,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- f) datum vystavení daňového dokladu,
- g) datum uskutečnění zdanitelného plnění,

- h) jednotkovou cenu bez daně,
- i) základ daně,
- j) základní nebo sníženou sazbu daně,
- k) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

§ 30

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

(1) Daňovým dokladem při dovozu zboží do tuzemska je písemné rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla daňová povinnost.

(2) Daňovým dokladem při dovozu zboží do tuzemska je i jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním orgánem, pokud je daň zaplacená.

(3) Daňovým dokladem při vrácení zboží zpět do tuzemska je rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním orgánem, pokud je daň zaplacená.

(4) Daňovým dokladem při vývozu zboží je

- a) písemné rozhodnutí celního orgánu o vývozu zboží do třetí země, kterým je celním orgánem potvrzen výstup zboží z území Evropského společenství,
- b) písemné rozhodnutí celního orgánu o umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(5) Pokud je celní prohlášení podáno plátcem se souhlasem celního orgánu elektronicky, musí být opatřeno zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu, který byl vydán akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb, podle zvláštního právního předpisu²⁰⁾, nebo označeno elektronickou značkou založenou na kvalifikovaném systémovém certifikátu, který byl vydán akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb²⁰⁾.

§ 31

Daňový doklad při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě

(1) Doklad vystavený při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě musí obsahovat

- a) název, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která poskytuje službu, včetně kódu země,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytnuta,
- c) evidenční číslo dokladu,

- d) rozsah a předmět poskytnuté služby,
- e) datum vystavení dokladu,
- f) datum uskutečnění služby, pokud se liší od data vystavení dokladu,
- g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- h) základ daně,
- i) sdělení, že osobou povinnou přiznat a zaplatit daň je plátec, pro kterého se služba uskutečňuje, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropských společenství¹⁾, nebo s jiným odkazem, podle kterého je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň plátec, jemuž je služba poskytnuta.

(2) Osoba, která je povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, je povinna doplnit na obdrženém dokladu nebo v evidenci pro daňové účely do 15 dnů ode dne uskutečnění služby tyto údaje:

- a) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropských společenství¹⁾, nebo s jiným odkazem uvádějícím, že se jedná o plnění osvobozené od daně,
- b) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- c) datum, k němuž byly doplněny údaje podle písmen a) a b).

(3) Datum doplnění údajů podle odstavce 2 písm. c) je považováno za datum vystavení daňového dokladu.

(4) Pokud plátec doklad podle odstavce 1 neobdrží do 15 dnů ode dne uskutečnění služby, má povinnost doplnit údaje do 15 dnů ode dne obdržení dokladu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se obdobně vztahují i na dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy anebo dodání elektřiny osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 32

Daňový doklad při poskytnutí služby zahraniční osobou

(1) Doklad vystavený při poskytnutí služby podle § 15 zahraniční osobou povinnou k dani musí obsahovat

- a) název, sídlo nebo místo podnikání osoby, která službu poskytuje, popřípadě její daňové identifikační číslo,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytnuta,
- c) evidenční číslo dokladu,
- d) rozsah a předmět poskytované služby,
- e) datum vystavení dokladu,
- f) datum uskutečnění služby, pokud se liší od data vystavení dokladu,
- g) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- h) základ daně.

(2) Osoba, která je povinna přiznat a zaplatit daň podle § 108 při poskytnutí služby zahraniční osobou povinnou k dani, je povinna doplnit na obdrženém dokladu nebo v evidenci pro daňové účely do 15 dnů ode dne uskutečnění služby tyto údaje:

- a) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropských společenství¹⁾, nebo s jiným odkazem uvádějícím, že se jedná o plnění osvobozené od daně,
- b) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- c) datum, k němuž byly doplněny údaje podle písmen a) a b).

(3) Datum doplnění údajů podle odstavce 2 písm. c) je považováno za datum vystavení daňového dokladu.

(4) Pokud plátce doklad podle odstavce 1 neobdrží do 15 dnů ode dne uskutečnění služby, má povinnost doplnit údaje do 15 dnů ode dne obdržení dokladu.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se obdobně vztahují na dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy anebo dodání elektřiny zahraniční osobou povinnou k dani, pokud je místo plnění v tuzemsku.

§ 33

Daňový doklad při poskytnutí služby

(1) Plátce, který poskytuje službu s místem plnění mimo tuzemsko, je povinen vystavit za každé plnění daňový doklad obsahující náležitosti podle odstavce 2, a to nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění služby

nebo přijetí platby, pokud platba předchází uskutečnění služby.

(2) Daňový doklad při poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který poskytuje službu,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který poskytuje službu,
- c) název, sídlo nebo místo podnikání osoby, které je služba poskytována,
- d) daňové identifikační číslo osoby, které je služba poskytována, včetně kódu země,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět poskytované služby,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum uskutečnění služby nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,
- i) základ daně,
- j) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, podle kterého je místo plnění mimo tuzemsko,
- k) pokud je daň ve státě, ve kterém se nachází místo plnění, povinna přiznat a zaplatit osoba, které je služba poskytována, sdělení o této skutečnosti, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropských společenství¹⁾, nebo s jiným odkazem, podle kterého je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň osoba, které je služba poskytnuta.

(3) Ustanovení odstavců 1 až 2 se vztahují obdobně i na dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy anebo dodání elektřiny s místem plnění mimo tuzemsko plátcem.

§ 34

Daňový doklad při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Plátce, který dodává zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, je povinen vystavit za každé dodání zboží pro jinou osobu, která je registrována k dani v jiném členském státě, daňový doklad obsahující náležitosti podle odstavce 3, a to nejpozději do 15 dnů od data uskutečnění dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Plátce při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18 je povinen vystavit daňový doklad nej-

později do 15 dnů od data uskutečnění dodání zboží do jiného členského státu nebo přijetí platby, pokud platba předchází dodání zboží.

(3) Daňový doklad při dodání zboží do jiného členského státu musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění,
- c) název, sídlo nebo místo podnikání pořizovatele,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) daňové identifikační číslo pořizovatele, včetně kódu země,
- f) rozsah a předmět plnění,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí platby, podle toho, který den nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu,
- i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropských společenství¹⁾, nebo s jiným odkazem uvádějícím, že se jedná o plnění osvobozené od daně.

(4) Při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18, pokud je místo plnění v tuzemsku, je plátce povinen vystavit daňový doklad podle odstavce 3, s výjimkou údajů podle písmen c), e) a k), a v dokladu uvést základní nebo sníženou sazbu daně, výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l) a kód země, do které je zboží zasíláno. Při zasílání zboží do jiného členského státu podle § 18, pokud je místo plnění v jiném členském státě, je plátce povinen vystavit daňový doklad podle odstavce 3, s výjimkou písmen c), e) a k), a v dokladu uvést kód země, do které je zboží zasíláno, a sdělení, že místo plnění je v této zemi.

(5) Osoba, která dodává nový dopravní prostředek do jiného členského státu, je povinna uvést v dokladu sdělení, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje podle § 4 odst. 3 písm. a) a b).

§ 35

Daňový doklad při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Doklad vystavený při pořízení zboží z jiného členského státu musí obsahovat

- a) název, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která dodává zboží, včetně kódu země,
- b) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání a daňové identifikační číslo pořizovatele,
- c) evidenční číslo dokladu,
- d) rozsah a předmět pořízení,
- e) datum vystavení dokladu,
- f) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- g) základ daně,
- h) sdělení, že osobou povinnou přiznat a zaplatit daň je plátce, který zboží pořizuje, s odkazem na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropských společenství¹⁾, nebo s jiným odkazem, podle kterého je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň plátce, který zboží pořizuje.

(2) Pořizovatel je povinen doplnit na obdrženém dokladu nebo v evidenci pro daňové účely do 15 dnů ode dne pořízení tyto údaje:

- a) datum uskutečnění pořízení,
- b) základní nebo sníženou sazbu daně,
- c) výši daně uvedenou v korunách a haléřích, popřípadě zaokrouhlenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- d) datum, k němuž byly doplněny údaje podle písmen a) až c).

(3) Datum doplnění údajů podle odstavce 2 písm. d) je považováno za datum vystavení daňového dokladu.

(4) Pokud plátce doklad podle odstavce 1 neobdrží do 15 dnů ode dne uskutečnění služby, má povinnost doplnit údaje do 15 dnů ode dne obdržení dokladu.

Díl 6

Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně, daňový dobropis a vrubopis

§ 36

Základ daně

(1) Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, vyjma daně za toto zdanitelné plnění.

(2) Základem daně v případě přijetí úplaty před uskutečněním zdanitelného plnění je částka přijaté platby snižená o daň.

(3) Základ daně také zahrnuje

- a) jiné daně, cla, dávky nebo poplatky,
- b) spotřební daň²⁴⁾, pokud zákon nestanoví jinak v § 41,
- c) daň z elektřiny, daň ze zemního plynu a některých dalších plynů a daň z pevných paliv, a to podle právní úpravy těchto daní,
- d) dotace k ceně,
- e) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,
- f) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,
- g) při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou, změnou dokončené stavby, nebo v souvislosti s opravou stavby, konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást montážními a stavebními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně se sniží o slevu z ceny, pokud je poskytnuta k datu uskutečnění zdanitelného plnění. Do základu daně se nezahrnuje rozdíl ze zaokrouhlení částky daně za zdanitelné plnění způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

(6) Základem daně je

- a) pořizovací cena zboží nebo obdobného zboží a pokud není pořizovací cena známa, celkové náklady vynaložené k okamžiku jeho dodání, pokud jde o
 1. použití hmotného majetku pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce podle § 13 odst. 4 písm. a) a § 13 odst. 5,
 2. použití majetku vytvořeného vlastní činností pro účely, kdy nemá plátce nárok na odpočet daně podle § 13 odst. 4 písm. b),
 3. vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku podle § 13 odst. 4 písm. c),
 4. přemístění zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 5, nebo o přemístění obchodního majetku plátcem do jiného členského státu podle § 13 odst. 6, nebo

5. přestavbu motorového vozidla podle § 13 odst. 4 písm. g),

b) výše celkových nákladů, pokud jde o

1. poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomických činností plátce podle § 14 odst. 3 písm. a) a § 14 odst. 4,
2. použití nehmotného majetku vytvořeného vlastní činností podle § 14 odst. 3 písm. b), nebo
3. vydání vypořádacího podílu nebo podílu na likvidačním zůstatku podle § 14 odst. 3 písm. c).

(7) Pokud se za uskutečnění plnění stanoví celková cena nebo hodnota, která zahrnuje dodání zboží, převod nemovitosti nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen zjištěných podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto zjištěných cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(8) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(9) Základem daně při dodání platných mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu, je rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány, a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu, základem daně je nula.

(10) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. h) je základem daně peněžní částka, za kterou plátce vratný obal, který je dodáván spolu se zbožím, dodává, vyjma daně. Základem daně je tato peněžní částka i v případě, že vratný obal je dodán plátcem spolu se zbožím bezúplatně, pokud zákon dále nestanoví jinak. Jestliže plátce dodává v tuzemsku vratné obaly stejného druhu spolu se zbožím všem svým odběratelům bezúplatně, je základem daně peněžní částka, za kterou je obal stejného druhu plátcem pořízen, snižená o daň. V případě, že peněžní částka není známa, je základem daně cena vratného obalu stejného druhu

²⁴⁾ Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních.

²⁵⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění zákona č. 121/2000 Sb.

zjištěná podle zvláštního předpisu²⁶⁾ o oceňování majetku. Celkový základ daně u vratných obalů stejného druhu, z kterého se zjistí daň, se vypočte jako rozdíl mezi celkovým počtem vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, a celkovým počtem vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období^{7d)} nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, přičemž tento rozdíl je vynásoben částkou platnou pro vratný obal stejného druhu dodávaný v tuzemsku společně se zbožím, zjištěnou podle tohoto ustanovení. V případě, že celkový počet vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, je nižší než celkový počet vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období^{7d)} nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, jsou základ daně a příslušná daň uváděné na daňovém dokladu vystaveném podle § 29 odst. 1 se záporným znaménkem. Stejným způsobem se záporný základ daně a daň zohlední i v daňovém přiznání podle § 101.

(11) Do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Podmínkou je, že přijatá částka nepřevyší uhrazené částky za jinou osobu a plátce si u plnění uhrazeného za jinou osobu neuplatní nárok na odpočet daně.

§ 37

Výpočet daně u dodání zboží, převodu nemovitosti a poskytnutí služby

(1) Daň se vypočte ze základu daně stanoveného podle § 36 jako součin úplaty za zdanitelné plnění bez daně a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 19 v případě základní sazby daně nebo číslo 9 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli číslo 100, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná čísla, vypočtená daň uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). Cena, včetně daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako součet základu daně a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

(2) Daň může plátce rovněž vypočítat z úplaty za zdanitelné plnění, která je včetně daně, nebo z částky stanovené podle § 36 odst. 6, která je včetně daně, a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 19 v případě základní sazby daně nebo číslo 9 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli číslo 100, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná čísla, vypočtená daň uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). Cena, včetně daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako součet základu daně a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

ficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 19 v případě základní sazby daně nebo číslo 9 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli součet údaje v čitateli a čísla 100, vypočtený koeficient se zaokrouhlí na čtyři desetinná místa, vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). Cena bez daně se pro účely tohoto zákona dopočte jako rozdíl částky za zdanitelné plnění obsahující daň a vypočtené daně po případném zaokrouhlení.

(3) V případě, kdy vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění, vypočte se daň za uskutečněné zdanitelné plnění z rozdílu mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 nebo z rozdílu mezi úplatou, kterou má plátce obdržet za uskutečněné zdanitelné plnění, a úplatami přijatými před uskutečněním zdanitelného plnění.

§ 38

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

- a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,
- b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení, v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropského společenství, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),
- c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženího zboží v dovážejícím členském státě.

(3) Základem daně při vrácení nebo propuštění zboží, které bylo

- a) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, bez ohledu na skutečnost, zda zboží prošlo nebo neprošlo zpracovatelskými operacemi a plátce navrhuje jeho propuštění do tuzemska, je základ daně podle odstavce 1,

²⁶⁾ Zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.

- b) plátcem dovezeno a umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma a bylo propuštěno do volného oběhu, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a nový vlastník navrhuje jeho propuštění, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně; pokud zboží prošlo zpracovatelskými operacemi, vstupuje do základu daně ještě výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,
- c) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud nedochází ke změně vlastnického vztahu, je součet ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ ke dni umístění zboží do svobodného skladu nebo svobodného pásma a popřípadě spotřební daně, pokud dochází ke změně vlastnického vztahu, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně,
- d) plátcem umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, pokud došlo ke změně vlastnického vztahu a prošlo zpracovatelskými operacemi, je součet pořizovací ceny nebo ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾ a popřípadě spotřební daně a výše nákladů na provedené zpracovatelské operace,
- e) osobou, která není plátcem, umístěno do svobodného skladu nebo svobodného pásma, prošlo zpracovatelskými operacemi a má být původním nebo novým vlastníkem propuštěno zpět do tuzemska, je výše nákladů na provedené zpracovatelské operace.

(4) U propuštění zboží do režimu volného oběhu, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočítá jako součin příslušného základu daně a koeficientu, který se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je číslo 19 v případě základní sazby daně nebo číslo 9 v případě snížené sazby daně a ve jmenovateli číslo 100. Vypočtená daň se uvede způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). U zboží propuštěného do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1.

§ 39

Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Základ daně při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 odstavce 1.

§ 40

Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po pořízení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně podle § 42.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 odstavce 1.

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně

(1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volný oběh s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾, se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.

(2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(3) U zboží, které je vyrobeno v tuzemsku v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně a v tomto režimu je dodáno, se základ daně stanoví podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.

(4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 42

Oprava základu daně a výše daně u zdanitelných plnění

(1) Plátce může opravit výši daně

- a) při zrušení nebo vrácení celého nebo části zdanitelného plnění,
- b) při snížení základu daně na základě sjednaných podmínek u zdanitelného plnění, ke kterému dojde po datu uskutečnění zdanitelného plnění,
- c) při vrácení spotřební daně podle § 40 odst. 2,
- d) při použití úplaty, ze které vznikla plátcovi povinnost přiznat daň, na úhradu jiného zdanitelného

plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně.

(2) Plátce je povinen opravit výši daně při zvýšení základu daně, ke kterému dojde po datu uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) Plátce je povinen opravit výši daně, pokud dojde k vrácení úplaty, u níž ke dni jejího přijetí vznikla povinnost přiznat daň a jestliže se zdanitelné plnění neuskutečnilo.

(4) Oprava základu daně a výše daně je samostatným zdanitelným plněním, které se považuje za uskutečněné

- a) ve zdaňovacím období, ve kterém byl daňový dobropis doručen plátcí, pro kterého se uskutečnilo zdanitelné plnění, pokud jde o opravu výše daně podle odstavce 1 písm. a), b) a c), nebo
- b) ve zdaňovacím období, ve kterém byla oprava výše daně provedena, pokud jde o opravu výše daně podle odstavce 1 písm. d), 2 nebo 3.

(5) U opravy základu daně a výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Pro přepočtení cizí měny na české koruny se v tomto případě použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou a platný pro osobu provádějící přepočtení ke dni uskutečnění původního plnění. Pokud plátce vystavil doklad s jinou než platnou sazbou daně, musí nejprve provést samostatně opravu sazby daně podle § 49. Při opravě základu daně a výše daně v případě zdanitelných plnění uskutečněných pro jiného plátce vystaví plátce daňové doklady s náležitostmi podle § 43.

(6) Opravu základu daně a výše daně v případě zdanitelných plnění uskutečněných pro osobu, která není plátcem, provede plátce ve zdaňovacím období, ve kterém byla oprava základu daně provedena, vystavením dokladu o opravě základu a výše daně. Údaje o výši daně se uvádějí v české měně a doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) důvod opravy,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- f) datum vystavení daňového dokladu,
- g) rozdíl mezi opraveným a původním základem

daně za zdanitelné plnění, v případě opravy výše daně podle odstavce 3 výši přijaté úplaty,

h) základní nebo sníženou sazbu daně,

- i) rozdíl ve výši daně odpovídající rozdílu mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění, v případě opravy výše daně podle odstavce 3 výši daně odpovídající výši přijaté úplaty uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

(7) V případě opravy základu daně a výše daně u předplacených telekomunikačních služeb provede opravu podle odstavce 1 písm. d) plátce vystavením dokladu o opravě základu a výše daně s náležitostmi podle odstavce 6 písm. a), b), c), d), f) a h), který dále musí obsahovat předmět plnění, na které byla úplata původně přijata, celkovou výši úplat použitých na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně, a tomu odpovídající výši daně. Tyto údaje se uvádějí na doklad za všechny opravy v průběhu zdaňovacího období jednou částkou. Tento doklad se nedoručuje. Plátce je povinen jako součást evidence pro daňové účely evidovat soupisy dokladů vystavených podle tohoto odstavce. Pokud se v okamžiku opravy jiné zdanitelné plnění neuskutečnilo, považuje se částka odpovídající provedené opravě podle odstavce 1 písm. d) za úplatu přijatou na toto jiné zdanitelné plnění před jeho uskutečněním.

(8) Opravu základu a výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní zdanitelné plnění.

(9) Pokud nedojde při dodání zboží nebo převodu nemovitosti podle § 13 odst. 3 písm. d) k nabytí zboží nebo nemovitosti nájemcem, může plátce provést opravu výše daně podle odstavce 1 písm. a), a to do 3 let od konce kalendářního roku, v němž nastala skutečnost, na jejímž základě nedošlo k nabytí zboží nebo nemovitosti nájemcem.

(10) Opravu základu daně a výše daně může provést plátce, který uskutečnil původní zdanitelné plnění, nebo jeho právní nástupce.

§ 43

Daňový dobropis a vrubopis při opravě základu daně a výše daně u zdanitelných plnění

(1) Pokud dojde k opravě základu daně a výše daně podle § 42, plátce, který uskutečnil původní zdanitelné plnění, je povinen vyhotovit pro plátce, pro kterého uskutečnil zdanitelné plnění, daňový dobropis nebo daňový vrubopis, a to ke dni, kdy byla provedena oprava základu daně. Údaje o dani se v daňovém dobropise nebo v daňovém vrubopise uvádějí v české měně.

(2) Daňovým dobropisem je daňový doklad, kterým se opravuje výše daně při opravě podle § 42 odst. 1 a 3.

(3) Daňovým vrubopisem je daňový doklad, kterým se opravuje výše daně při opravě podle § 42 odst. 2.

(4) Daňový dobropis nebo daňový vrubopis musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání, plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, pro něhož se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) daňové identifikační číslo plátce, pro něhož se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) základní nebo sníženou sazbu daně, a dále
 1. jde-li o daňový dobropis, evidenční číslo původního daňového dokladu, rozdíl mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění, v případě opravy výše daně podle odstavce 3 výši přijaté úplaty, a tomu odpovídající daň uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
 2. jde-li o daňový vrubopis, evidenční číslo původního daňového dokladu, rozdíl mezi opraveným a původním základem daně za zdanitelné plnění a tomu odpovídající daň uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

(5) Pokud se oprava základu a výše daně týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady podle § 28, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy na daňovém dobropisu nebo daňovém vrubopisu, uvedeny pouze jednou. Ve vazbě na původní daňové doklady však musí být na daňovém dobropisu nebo daňovém vrubopisu vždy uvedena čísla původních daňových dokladů, rozdíly mezi opraveným a původním základem daně a tomu odpovídající částky daně.

(6) Pokud byl za uskutečněné zdanitelné plnění vystaven jiný daňový doklad než běžný daňový doklad, při opravě základu a výše daně vystaví plátce doklad odpovídající účelem a obsahem daňovému dobro-

pisu nebo daňovému vrubopisu s náležitostmi odpovídajícími původně vystavenému daňovému dokladu.

§ 44

Oprava výše daně při dovozu zboží

(1) Pokud plátce zjistí po vyměření daně, že uplatnil nárok na odpočet daně ve výši daně vyměřené celním orgánem, přičemž došlo k nesprávnému uplatnění § 38, je povinen tuto skutečnost oznámit celnímu orgánu, který daň původně vyměřil. Pokud dojde k dodatečnému vyměření daně celním orgánem, má plátce nárok na odpočet daně za podmínek podle § 72 až 75.

(2) Pokud plátce uplatní nárok u celního orgánu, který rozhodne o vrácení daně z důvodu uplatnění pro její vrácení, a plátce již uplatnil nárok na odpočet daně v původní výši vyměřené a vybrané daně, daň celní orgán vrátí. Plátce je povinen snížit dříve uplatněný nárok na odpočet daně o částku vrácené daně, a to v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla daň vrácena.

(3) Pokud plátcí vznikla povinnost přiznat daň při dovozu zboží podle § 23, oprava základu daně a výše daně se provede podle § 42.

§ 45

Oprava základu a výše daně při poskytnutí služby osobou registrovanou k dani v jiném členském státě a zahraniční osobou

(1) Oprava základu a výše daně se při poskytnutí služby podle § 15 osobou registrovanou k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobou provádí podle § 42.

(2) Opravu provádí plátce na základě dokladu, ve kterém je odkazováno na původní daňový doklad, který vystavila osoba, která poskytla službu.

§ 46

Oprava základu a výše daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Oprava základu a výše daně se při pořízení zboží z jiného členského státu provádí podle § 42.

(2) Opravu provádí pořizovatel na základě dokladu, ve kterém je odkazováno na původní doklad, na základě kterého bylo zboží pořízeno z jiného členského státu.

(3) Doklad musí obsahovat

- a) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, která dodává zboží,
- b) daňové identifikační číslo pořizovatele,
- c) údaje nezbytné k provedení opravy základu daně.

§ 46a

Oprava základu a výše daně při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Oprava základu a výše daně se při dodání zboží do jiného členského státu, na které se nevztahuje osvobození od daně, provádí podle § 42. Obdobně se postupuje také v případě opravy základu daně při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně.

(2) Opravu provádí dodavatel na základě dokladu, ve kterém je odkazováno na původní doklad, na základě kterého bylo zboží dodáno do jiného členského státu.

(3) Doklad musí obsahovat

- a) daňové identifikační číslo plátce, který dodává zboží,
- b) daňové identifikační číslo pořizovatele,
- c) údaje nezbytné k provedení opravy základu daně.

*Díl 7**Sazby daně a oprava sazby daně*

§ 47

Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje

- a) základní sazba daně ve výši 19 %, nebo
- b) snížená sazba daně ve výši 9 %.

(2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.

(3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 1, tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba daně.

(4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje snížená sazba daně.

(5) U převodu nemovitosti se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak.

(6) Při dodání zboží, pořízení zboží z jiného členského státu a dovozu zboží, jako souboru zboží, se uplatní základní sazba daně, pokud alespoň jeden druh zboží ze souboru podléhá základní sazbě daně. Tímto

ustanovením není dotčena možnost uplatnit u každého druhu zboží příslušnou sazbu daně samostatně.

(7) U dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze č. 4 se uplatňuje snížená sazba daně.

(8) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje jednotná celní sazba a které zařazením patří do různých podpoložek Harmonizovaného systému, se uplatňuje základní sazba daně, pokud alespoň jeden druh zboží podléhá této sazbě daně.

(9) U základu daně podle § 36 odst. 10 vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

§ 47a

Závazné posouzení správnosti zařazení zdanitelného plnění z hlediska sazby daně

(1) Kterákoliv osoba může požádat Ministerstvo financí o vydání rozhodnutí o závazném posouzení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní nebo snížené sazby daně podle § 47 odst. 1 (dále jen „závazné posouzení“).

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení žadatel uvede

- a) u fyzické osoby jméno, příjmení, místo pobytu, v podání souvisejícím s její podnikatelskou činností dále uvede obchodní firmu, identifikační číslo, daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, a místo podnikání,
- b) u právnické osoby obchodní firmu nebo název, identifikační číslo nebo obdobný údaj, sídlo a daňové identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- c) popis zboží, služby nebo nemovitosti, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží, služby nebo nemovitosti,
- d) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

(3) Žadatel je povinen na výzvu předložit další údaje vztahující se k obsahu žádosti.

§ 48

Sazby daně u bytové výstavby

Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených se změnou dokončené stavby bytového domu, rodinného domu nebo bytu, včetně jejich příslušenství, vymezenou stavebním zákonem^{27a)}, nebo v souvislosti s opravou těchto staveb, se uplatní snížená sazba daně.

^{27a)} § 2 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Jsou-li tyto práce prováděny na jiné stavbě, jejíž část je určena pro bydlení, uplatní se snížená sazba daně jen u těch prací, které jsou poskytnuty výlučně pro část stavby určenou pro bydlení.

§ 48a

Sazby daně u staveb pro sociální bydlení

(1) Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou stavby pro sociální bydlení, včetně jejího příslušenství, změnou dokončené stavby pro sociální bydlení vymezenou stavebním zákonem^{27a)}, včetně jejího příslušenství, nebo v souvislosti s opravou této stavby se uplatní snížená sazba daně. Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací, kterými se bytový dům, rodinný dům, byt nebo prostor, který byl určen k jiným účelům než k bydlení, mění na stavbu pro sociální bydlení.

(2) Vymezením jednotek podle zákona o vlastnictví bytů²⁷⁾ před dokončením výstavby se nemění charakter stavby.

(3) U převodu staveb pro sociální bydlení a jejich příslušenství se uplatní snížená sazba daně, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Stavbami pro sociální bydlení se rozumí

- a) byt pro sociální bydlení,
- b) rodinný dům pro sociální bydlení,
- c) bytový dům pro sociální bydlení,
- d) ubytovací zařízení pro ubytování příslušníků bezpečnostních sborů podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů^{27b)} nebo pro ubytování státních zaměstnanců,
- e) zařízení sociálních služeb poskytující pobytové služby podle zákona o sociálních službách⁴⁷⁾,
- f) školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou

péči, jakož i střediska výchovné péče, podle zákona upravujícího výkon této výchovy^{27c)},

- g) internáty škol samostatně zřízených pro žáky se zdravotním postižením podle školského zákona^{27d)},
- h) zvláštní dětská zařízení, kterými jsou podle zákona upravujícího péči o zdraví^{27e)} kojenecké ústavy a dětské domovy pro děti do 3 let věku,
- i) zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon pěstounské péče poskytující péči podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí^{27f)},
- j) speciální lůžková zařízení hospicového typu^{27g)} a
- k) domovy péče o válečné veterány^{27h)},

a to včetně jejich příslušenství.

(5) Bytem pro sociální bydlení se rozumí byt, jehož celková podlahová plocha nepřesáhne 120 m². Celkovou podlahovou plochou bytu pro sociální bydlení se rozumí součet podlahových ploch všech místností bytu, včetně místností, které tvoří příslušenství bytu. Do celkové podlahové plochy bytu pro sociální bydlení se nezapočítává podíl na společných částech domu.

(6) Rodinným domem pro sociální bydlení se rozumí rodinný dům, jehož celková podlahová plocha nepřesáhne 350 m². Celkovou podlahovou plochou rodinného domu pro sociální bydlení se rozumí součet podlahových ploch všech místností rodinného domu.

(7) Bytovým domem pro sociální bydlení se rozumí bytový dům, v němž nejsou jiné byty než byty pro sociální bydlení.

(8) Místností se rozumí místně a prostorově uzavřená část stavby, vymezená podlahovou plochou, stropem a pevnými stěnami.

§ 49

Oprava výše daně

(1) Pokud plátce nebo osoba identifikovaná k dani, která má povinnost přiznat a zaplatit daň podle § 108,

²⁷⁾ Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

^{27b)} § 77 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 530/2005 Sb.

⁴⁷⁾ Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

^{27c)} § 2 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 383/2005 Sb.

^{27d)} Vyhláška č. 108/2005 Sb., o školských výchovných a ubytovacích zařízeních a školských účelových zařízeních.

^{27e)} § 38 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

^{27f)} § 42 a 44 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

^{27g)} § 22a zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění zákona č. 340/2006 Sb.

^{27h)} § 4 zákona č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění zákona č. 70/2007 Sb.

uplatnila a přiznala daň jinak, než stanoví tento zákon, a zvýšila daň na výstupu nebo svoji daňovou povinnost, je oprávněna provést opravu v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byl opravný daňový doklad vystavený za podmínek uvedených v odstavci 2 doručen, nebo ve kterém byla provedena oprava v evidenci pro daňové účely podle odstavce 2.

(2) Plátce nebo osoba identifikovaná k dani je povinna vystavit opravný daňový doklad podle § 50, pokud měla povinnost vystavit daňový doklad nebo pokud daňový doklad vystavila za opravované plnění. Pokud plátce nebo osoba identifikovaná k dani neměla povinnost vystavit daňový doklad, provede opravu v evidenci pro daňové účely.

(3) Oprava výše daně je samostatným zdanitelným plněním, které se považuje za uskutečněné ve zdaňovacím období, ve kterém byl opravný daňový doklad podle odstavce 2 doručen plátcí nebo osobě identifikované k dani, pro kterou se plnění uskutečnilo, nebo byla provedena oprava výše daně v evidenci pro daňové účely podle odstavce 2.

(4) Opravu výše daně lze provést nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo původní plnění.

(5) Opravu výše daně může provést plátce, který uskutečnil původní zdanitelné plnění, nebo jeho právní nástupce.

§ 50

Opravný daňový doklad

(1) Opravný daňový doklad obsahuje náležitosti odpovídající původně vystavenému daňovému dokladu, včetně údajů o původním základu daně a o výši nesprávně uplatněné daně. Původní základ daně a nesprávně uplatněná daň se uvede se záporným znaménkem. Opravný daňový doklad musí obsahovat číslo původního daňového dokladu.

(2) Při opravě výše daně u zdanitelného plnění opravný daňový doklad dále obsahuje základ daně z původně vystaveného daňového dokladu s kladným znaménkem, příslušnou sazbu daně a výši daně.

(3) Při opravě výše daně u plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně, opravný daňový doklad dále obsahuje základ daně z původně vystaveného daňového dokladu s kladným znaménkem a sdělení, že plnění je osvobozeno od daně nebo není předmětem daně podle tohoto zákona.

(4) Pokud se oprava výše daně týká více plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady podle § 26, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy na opravném daňovém dokladu, uve-

deny pouze jednou. Ve vazbě na původní daňové doklady musí být na opravném daňovém dokladu vždy uvedena čísla původních daňových dokladů.

Díl 8

Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51

Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

- a) poštovní služby (§ 52),
- b) rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),
- c) finanční činnosti (§ 54),
- d) pojišťovací činnosti (§ 55),
- e) převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení (§ 56),
- f) výchova a vzdělávání (§ 57),
- g) zdravotnické služby a zboží (§ 58),
- h) sociální pomoc (§ 59),
- i) zrušeno,
- j) provozování loterií a jiných podobných her (§ 60),
- k) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
- l) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve. Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně je plátce povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36.

§ 52

Poštovní služby

(1) Poštovními službami se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) dodání poštovní zásilky²⁸⁾,
- b) poštovní poukazy²⁸⁾.

(2) Poštovní služby uvedené v odstavci 1 jsou osvobozeny od daně, pokud jsou provozovány držitelem poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence podle zvláštního právního předpisu²⁸⁾.

(3) Od daně je osvobozeno dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku a dalších obdobných cenin za částku nepřevyšující nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.

§ 53

Rozhlasové a televizní vysílání

Rozhlasovým nebo televizním vysíláním se pro účely osvobození od daně rozumí rozhlasové nebo televizní vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona²⁹⁾, s výjimkou vysílání reklam³⁰⁾, teleshoppingu³¹⁾ nebo sponzorování³²⁾.

§ 54

Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) převod cenných papírů,
- b) přijímání vkladů od veřejnosti,
- c) poskytování úvěrů a peněžních půjček,
- d) platební styk a zúčtování,
- e) vydávání platebních prostředků, zejména platebních karet nebo cestovních šeků,
- f) poskytování a převzetí peněžních záruk a převzetí peněžních závazků,
- g) otevření, potvrzení a avizování akreditivu podle zvláštního právního předpisu³⁴⁾,
- h) obstarávání inkasa podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾,
- i) směnárenská činnost,

- j) operace týkající se peněz,
- k) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank nebo od státu,
- l) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji³⁶⁾,
- m) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka³⁶⁾,
- n) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet³⁶⁾,
- o) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet pro jiného³⁶⁾,
- p) obhospodařování majetku zákazníka na základě smlouvy se zákazníkem, pokud je součástí majetku investiční nástroj³⁶⁾, s výjimkou správy nebo úschovy v oblasti investičních nástrojů,
- q) upisování nebo umísťování emisí investičních nástrojů³⁶⁾,
- r) vedení evidence investičních nástrojů³⁶⁾,
- s) vypořádání obchodů s investičními nástroji³⁶⁾,
- t) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,
- u) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb, jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,
- v) obhospodařování investičních fondů nebo podílových fondů podle zvláštního právního předpisu³⁷⁾,
- w) vybírání rozhlasových nebo televizních poplatků³⁸⁾,
- x) výplata dávek důchodového pojištění (zabezpečení) nebo vybírání opakujících se plateb obyvatelstva,
- y) sjednání nebo zprostředkování činností uvedených v písmenech a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), l), m), n), o), p), q), r), s), t) a u).

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v pří-

²⁸⁾ Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, ve znění zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 225/2003 Sb.

²⁹⁾ § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

³⁰⁾ § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

³¹⁾ § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

³²⁾ § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

³⁴⁾ § 682 obchodního zákoníku.

³⁵⁾ § 692 obchodního zákoníku.

³⁶⁾ Zákon č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

³⁷⁾ Zákon č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění pozdějších předpisů.

³⁸⁾ Zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

padě operací souvisejících se správou úvěru nebo peněžní půjčky může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr nebo peněžní půjčku.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokace platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí pojišťovací nebo zajišťovací činnosti včetně činností souvisejících s pojišťovací nebo zajišťovací činností, zprostředkovatelská činnost v pojišťovnictví a činnosti v oblasti likvidace pojistných událostí vykonávané samostatnými likvidátory pojistných událostí a penzijní připojištění včetně jeho zprostředkování.

§ 56

Převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení

(1) Převod staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně po uplynutí tří let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo od data, kdy bylo započato první užívání stavby³⁹⁾, a to k tomu dni, který nastane dříve.

(2) Převod pozemků je osvobozen od daně, s výjimkou převodu stavebních pozemků. Stavebním pozemkem se pro účely tohoto zákona rozumí nezastavěný pozemek, na kterém může být podle stavebního povolení³⁹⁾ nebo udělení souhlasu s provedením ohlášené stavby provedena stavba spojená se zemí pevným základem. Nezastavěným pozemkem se rozumí pozemek, na kterém není stavba jako věc⁴⁰⁾.

(3) Nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně. Osvobození se nevztahuje na krátkodobý nájem stavby bytů a nebytových prostor, nájem prostor a míst k parkování vozidel, nájem bezpečnostních schránek nebo trvale instalovaných zařízení a strojů. Krátkodobým nájmem stavby, bytů a nebytových prostor se rozumí nájem, popřípadě

včetně vnitřního movitého vybavení či dodání elektřiny, tepla, chladu, plynu nebo vody, nejdéle na 48 hodin nepřetržitě.

(4) Plátce se může rozhodnout, že u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor jiným plátcům pro účely uskutečňování jejich ekonomických činností se uplatňuje daň.

§ 57

(1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí

a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích, vyšších odborných školách, základních uměleckých školách a jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²⁾, dále výchovná a vzdělávací činnost v rámci praktického vyučování nebo praktické přípravy uskutečňované na pracovištích fyzických nebo právnických osob, které mají oprávnění k činnosti související s daným oborem vzdělání a uzavřely se školou smlouvu o obsahu a rozsahu praktického vyučování nebo odborné praxe a o podmínkách pro jejich konání⁴³⁾,

b) školské služby poskytované ve školských zařízeních, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²⁾ a které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách podle písmene a) nebo s ním přímo souvisejí; dále zajištění ústavní nebo ochranné výchovy anebo preventivně výchovné péče⁴⁴⁾,

c) vzdělávací činnost poskytovaná na vysokých školách^{44a)}

1. v akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech,

2. v programech celoživotního vzdělávání uskutečňovaných v rámci akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programů,

3. v programech celoživotního vzdělávání usku-

³⁹⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb.

⁴⁰⁾ § 118 a 119 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁴²⁾ § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

⁴³⁾ § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb.

⁴⁴⁾ Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{44a)} Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

tečňovaných podle zvláštních právních předpisů^{44b)},

4. v programech celoživotního vzdělávání usku-
tečňovaných jako Univerzita třetího věku,
- d) činnost prováděná za účelem rekvalifikace posky-
tovaná osobami, které získaly akreditaci k prová-
dění rekvalifikace podle zvláštních právních před-
pisů^{44c)}, a osobami, které provádí rekvalifikaci
k získání kvalifikačních požadavků podle státních
norem nebo k získání odborné způsobilosti pro
výkon pracovní činnosti^{44g)}, které mají akredito-
vané vzdělávací programy,
- e) výchovná a vzdělávací činnost v rámci plnění po-
vinné školní docházky žáků ve školách zřízených
na území České republiky a nezapsaných do škol-
ského rejstříku, v níž ministr školství, mládeže a tě-
lovýchovy povolil plnění povinné školní docház-
ky^{44d)},
- f) jazykové vzdělání poskytované fyzickými a práv-
nickými osobami působícími v oblasti jazykového
vzdělávání uznanými Ministerstvem školství, mlá-
deže a tělovýchovy^{44e)} a dále jazykové vzdělání
poskytované osobami působícími v oblasti jazyko-
vého vzdělávání v přípravných kurzech pro vyko-
nání standardizovaných jazykových zkoušek
uznaných Ministerstvem školství, mládeže a tělo-
výchovy^{44f)},
- g) výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity po-
skytované dětem a mládeži příspěvkovými organi-
zacemi a nestátními neziskovými organizacemi
dětí a mládeže.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo
poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovy
a vzdělávání osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 58

Zdravotnické služby a zboží

(1) Zdravotnickými službami se pro účely tohoto
zákona rozumí služby zdravotní péče a související
služby poskytované oprávněnými subjekty⁴⁵⁾ pacien-
tům a osobám, jimž je taková péče určena, vymezené
zákonem o veřejném zdravotním pojištění⁴⁶⁾. Za zdra-
votnické služby se nepovažují zdanitelná plnění usku-
tečňovaná očními optiky.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží oprá-
vněnými osobami podle odstavce 1, které je spotřebo-
váno v rámci zdravotnických služeb podle odstavce 1.
Od daně je osvobozeno dodání lidské krve a jejích slo-
žek, lidských orgánů, tkání a mateřského mléka. Od
daně je osvobozeno též dodání stomatologických vý-
robků, které jsou zdravotnickými prostředky podle
zvláštních právních předpisů, stomatologickými labo-
ratorními včetně oprav tohoto zboží. Od daně není
osvobozen výdej nebo prodej léčiv, potravin pro
zvláštní výživu a zdravotnických prostředků na lékař-
ský předpis i bez lékařského předpisu. Od daně je také
osvobozeno poskytování dopravních zdravotních slu-
žeb oprávněnými osobami za použití prostředků pro
dopravu k tomuto účelu zvlášť konstruovaných nebo
upravených.

(3) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění
podle zákona o veřejném zdravotním pojištění⁴⁶⁾.

§ 59

Sociální pomoc

Sociální pomocí se pro účely tohoto zákona ro-
zumí sociální služby podle zvláštního právního před-
pisu⁴⁷⁾. Sociální služby jsou osvobozeny od daně, po-
kud jsou poskytovány podle zvláštního právního před-
pisu^{47a)}.

^{44b)} Například zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů.

^{44d)} § 38 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb.

^{44e)} Příloha č. 1 vyhlášky č. 183/1998 Sb., kterou se stanoví, které další studium, popřípadě výuka se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považuje za studium na středních nebo vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů, popřípadě uvedenými v jiném seznamu vydaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

^{44f)} Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.

^{44g)} Například vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁵⁾ Zákon č. 548/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 161/1993 Sb.

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{47a)} § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

§ 60

Provozování loterií a jiných podobných her

Provozováním loterií a jiných podobných her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování loterií a jiných podobných her⁴⁸⁾, s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61

Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

- a) poskytnutí služeb jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy politických stran a hnutí, církví a náboženských společností, občanských sdružení včetně odborových organizací, profesních komor nebo jiných právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž; od daně je osvobozeno také dodání zboží těmito osobami v souvislosti s poskytnutými službami,
- b) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu^{48a)},
- c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,
- d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právníckými osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,
- e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právníckou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právníckou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,
- f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen a), b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za podmínky, že se jedná pouze o dodání zboží nebo poskytnutí služeb při příležitostných akcích pořá-

daných výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

- g) poskytování služeb, které poskytují nezávislá seskupení osob svým členům, kteří uskutečňují plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo plnění, která nejsou předmětem daně, pokud jsou tyto služby nezbytné pro uskutečňování jejich plnění a pokud úhrada za poskytnuté služby odpovídá nákladům na jejich poskytnutí podle podílů členů v seskupení, nenarušuje-li toto osvobození hospodářskou soutěž.

§ 62

Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně

(1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, u kterého při pořízení, popřípadě při změně účelu použití, plátce nemohl uplatnit nárok na odpočet daně, protože je používal k uskutečnění plnění osvobozených od daně.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání osobního automobilu, při jehož pořízení nebo použití neměl plátce nárok na odpočet daně, a dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití neměl plátce nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 3.

Díl 9

Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63

Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek stanovených v § 64 až 71:

- a) dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- b) pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- c) vývoz zboží (§ 66),
- d) poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- e) osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- g) přeprava osob (§ 70),
- h) dovoz zboží (§ 71).

⁴⁸⁾ Zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů.

^{48a)} § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

(2) U plnění, která jsou osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto plnění ke dni jeho uskutečnění nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně je plátcem povinen uvést do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat toto plnění. Při stanovení hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36. Při opravě hodnoty plnění osvobozených od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 43.

§ 64

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dodání zboží osobě, pro kterou pořízení zboží v jiném členském státě není předmětem daně.

(2) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem osobě v jiném členském státě, který je odeslán nebo přepraven z tuzemska plátcem nebo osobou, která nový dopravní prostředek pořizuje, nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(3) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem osobě povinné k dani, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, nebo právnické osobě, která není registrovaná k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přeprava zboží je uskutečněna podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾, a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Přemístění obchodního majetku plátce z tuzemska do jiného členského státu pro účely jeho podnikání podle § 13 odst. 6 je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud plátcem prokáže, že zboží bylo přemístěno do jiného členského státu a bylo předmětem daně při pořízení zboží v tomto členském státě.

(5) Dodání zboží do jiného členského státu lze

prokázat písemným prohlášením pořizovatele nebo zmocněné třetí osoby, že zboží bylo přepraveno do jiného členského státu, nebo jinými důkazními prostředky.

§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně, pokud dodání takového zboží plátcem v tuzemsku je v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně, pokud dovoz takového zboží je osvobozen od daně.

§ 66

Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropského společenství na území třetí země, jestliže zboží bylo propuštěno do celního režimu vývoz, pasivní zušlechťovací styk nebo vnější tranzit, nebo bylo propuštěno do celně schváleného určení zpětný vývoz zboží z celního území Evropského společenství^{48b)}. Za vývoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(2) Osvobozeno od daně při vývozu zboží do třetí země je dodání zboží plátcem, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska do třetí země

- a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo
- b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

(3) Osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně je také umístění nebo dodání zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu v tuzemsku.

(4) Vývoz zboží je plátcem povinen prokázat daňovým dokladem podle § 30 odst. 4 a 5. V případě, že výstup zboží z území Evropského společenství není potvrzen celním orgánem na daňovém dokladu, může plátcem prokázat výstup zboží jinými důkazními prostředky.

^{48b)} Čl. 91, 161, 145, 182 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

§ 67

Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto služby poskytla, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

- a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících cestující za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
- b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,
- c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

- a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména přepravu osob a zboží mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi,
- b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvede-

ných v odstavci 2, které přímo souvisejí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo přímo souvisejí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, které přímo souvisejí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo přímo souvisejí s přepravovaným nákladem.

(7) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi, konzulárnímu úřadu, zvláštní misi, zastupitelství mezinárodní organizace nebo orgánu Evropských společenství se sídlem v jiném členském státě a jejich členům a úředníkům, pokud plátce uskutečňující toto dodání nebo poskytnutí služby prokáže nárok na osvobození tohoto dodání nebo poskytnutí služby osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo diplomatické mise, konzulárního úřadu, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo orgánu Evropských společenství.

(8) Diplomatičká mise, konzulární úřad, zvláštní mise, zastupitelství mezinárodní organizace nebo orgán Evropských společenství se sídlem v tuzemsku a jejich členové nebo úředníci, pokud jsou osobami požívajícími výsad a imunit podle § 80, jsou povinni na vyžádání osoby registrované k dani v jiném členském státě, která těmto osobám dodává zboží nebo poskytuje službu, které jsou osvobozeny od daně, požádat správce daně o potvrzení osvědčení o osvobození od daně. Diplomatičká mise, konzulární úřad, zvláštní mise nebo zastupitelství mezinárodní organizace, jejich členové nebo úředníci a členové orgánu Evropských společenství jsou oprávněni od osoby registrované k dani v jiném členském státě pořizovat zboží nebo službu, které jsou osvobozeny od daně, pouze v rozsahu stanoveném principem vzájemnosti a v případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, v rozsahu stanoveném v § 80. Pro stanovení tohoto rozsahu se započítává i výše daně vrácené podle § 80.

(9) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby

- a) uskutečněné v tuzemsku, které jsou určeny pro použití ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídel, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí,
- b) do jiného členského státu pro ozbrojené síly jakéhokoli členského státu, který je členským státem Severoatlantické smlouvy a který není státem určením, které jsou určeny pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je

doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(10) zrušen.

(11) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(12) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropského společenství odešlou nebo přepraví do třetí země.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 14, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi těmito ostrovy.

(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží umístěného ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásnu, poskytnutí služeb vztahujících se ke zboží umístěnému ve svobodném skladu nebo ve svobodném pásnu.

§ 69

Osvobození přepravy a služeb přímo vázaných na dovoz a vývoz zboží

(1) Přeprava zboží při vývozu je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Služby přímo vázané na dovoz, včetně přepravy zboží při dovozu, které je povinná osoba, které vzniká daňová povinnost nebo povinnost přiznat daň podle § 23, zahrnout do základu daně podle § 38, jsou v tuzemsku osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Za přepravu zboží vázanou na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží se nepovažuje přeprava z místa v tuzemsku do svobodného skladu nebo svobodného pásma a naopak a mezi dvěma svobodnými sklady nebo svobodnými pásmy.

(3) Služby, které jsou přímo vázány na dovoz zboží podle § 12 odst. 2 a vývoz zboží, jsou osvobozeny od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou služeb uvedených v § 51, pokud zákon nestanoví jinak.

(4) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu a vývozu zboží je plátce, který přepravu při dovozu a vývozu zboží uskutečňuje, povinen doložit správci daně přepravním dokladem potvrzeným pohraničním celním úřadem členského státu, který je vstupním státem při dovozu zboží nebo výstupním státem při vývozu zboží, popřípadě jinými důkazními prostředky. Přepravním dokladem se rozumí doklad, který je používán pro dopravní prostředek, jímž je přeprava zboží při dovozu a vývozu uskutečňována. Plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu a vývozu zboží na základě postoupení závazku dalších osob, je povinen prokázat nárok na osvobození od daně přepravním dokladem, smlouvou o přepravě věci nebo jinými důkazními prostředky.

(5) Osvobození od daně při poskytnutí služeb podle odstavce 3 je plátce, který tyto služby uskutečňuje, povinen doložit správci daně dokladem o zaplacení, popřípadě jinými doklady prokazujícími splnění podmínek pro osvobození od daně.

§ 70

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob a jejich zavazadel mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně služeb přímo souvisejících s touto přepravou, je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Za služby přímo související s touto přepravou osob se považují zejména služby zajištění přepravy osob jménem a na účet jiné osoby, prodej přepravních dokladů, vystavení dokladů, vytvoření rezervace a její změna a výměna přepravních dokladů. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě, nebo zahraniční osobou povinnou k dani. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

§ 71

Osvobození při dovozu zboží

(1) Dovoz zboží je osvobozen od daně, pokud je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle zvláštního právního předpisu⁴⁹⁾, s výjimkou dovozu vybavení domácností určeného k zařízení rekreačního objektu, zboží vzdělávací, kulturní a vědecké povahy,

⁴⁹⁾ Nařízení Rady č. 918/83 (EHS) ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla, ve znění pozdějších předpisů.

vědeckých nástrojů a přístrojů, nástrojů a přístrojů určených pro lékařský výzkum, stanovení lékařské diagnózy a provádění lékařských výkonů, pokud není osvobozen podle odstavce 2.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo v každém případě osvobozeno od daně.

(3) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(4) Od daně je osvobozen dovoz zboží osobám požívajícím diplomatických výsad a imunit, a to v rozsahu vyplývajícím z mezinárodních smluv, které jsou součástí českého právního řádu, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(5) Od daně je osvobozen dovoz zboží mezinárodními organizacemi nebo jejich členy, a to v rámci omezení a za podmínek stanovených mezinárodními úmluvami zakládajícími tyto organizace, popřípadě dohodami o umístění jejich sídla.

(6) Od daně je osvobozen dovoz zboží ozbrojenými silami ostatních členských států Severoatlantické smlouvy, které je určeno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci je doprovázejícími nebo k zásobení jejich jídelen, pokud se tyto síly podílejí na společném obranném úsilí.

(7) Od daně je osvobozen dovoz úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl uskutečněn osobou podnikající v námořním rybářství.

(8) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká daňová povinnost v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(9) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

(10) Od daně je osvobozen dovoz plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy a dovoz elektřiny.

(11) Od daně jsou osvobozeny drobné zásilky zboží neobchodní povahy ze třetí země mezi fyzickými osobami, a to za podmínek stanovených zvláštním

právním předpisem⁴⁹⁾). Od daně nejsou osvobozeny zásilky obsahující zboží nad množstevní limity stanovené tímto zvláštním právním předpisem.

(12) Od daně je osvobozen dovoz obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění podnikání ze třetí země, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴⁹⁾), s výjimkou ustanovení týkajících se půjčení, pronájmu, zastavení nebo převodu tohoto obchodního majetku nebo zařízení. Osvobození se nevztahuje na obchodní majetek a zařízení použité pro plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 51.

(13) Od daně je osvobozen dovoz laboratorních zvířat a biologických a chemických látek určených k výzkumu, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴⁹⁾), pokud jsou dovezeny bez úplaty.

(14) Od daně je osvobozen dovoz zboží zabaveného a propadlého při řízení podle zvláštního právního předpisu^{49a)}), pokud je zboží bezúplatně předáno humanitárním a charitativním organizacím nebo sociálním a zdravotnickým zařízením činným na území České republiky k bezúplatnému rozdělení zboží sociálně potřebným osobám.

(15) Od daně je osvobozen dovoz zboží pro státní a dobročinné organizace, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴⁹⁾), pokud je toto zboží získáno bez úplaty.

(16) Od daně je osvobozen dovoz zboží určeného pro užití zdravotně postiženými osobami, uskutečněný institucemi nebo organizacemi, jejichž hlavní činností je vzdělávání nebo pomoc zdravotně postiženým osobám, včetně zboží darovaného těmito institucím nebo organizacím, za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴⁹⁾). Zboží, jehož dovoz byl osvobozen od daně podle tohoto odstavce, nesmí být použito pro jiné účely než vzdělávání, zaměstnávání nebo sociální způsobení zdravotně postižených osob.

(17) Od daně je osvobozen dovoz pomocného materiálu k uskladnění a ochraně zboží při přepravě, a to za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴⁹⁾), pokud úplata za tento materiál je zahrnuta do základu daně podle § 38.

(18) Od daně je osvobozen dovoz vratných obalů bez úplaty či za úplatu.

^{49a)} Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Díl 10
Odpočet daně

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Nárok na odpočet daně má plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

(2) Plátce má nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro účely uskutečňování

- a) zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu,
- b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně,
- c) plnění v rámci své ekonomické činnosti s místem plnění mimo tuzemsko, pokud u těchto přijatých zdanitelných plnění by plátce měl nárok na odpočet daně, pokud by se zdanitelná plnění uskutečnila s místem plnění v tuzemsku, nebo
- d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j) a l) až u) a v § 55 pro zahraniční osobu, která neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží,
- e) plnění uvedených v § 13 odst. 8 a v § 14 odst. 5 písm. a) až d).

(3) Odpočet daně lze uplatnit v daňovém přiznání, nebo při daňové kontrole^{49b)}.

(4) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatých zdanitelných plnění, která použije výhradně pro uskutečnění plnění uvedených v odstavci 2. Pokud plátce přijatá zdanitelná plnění použije jak k uskutečnění plnění uvedených v odstavci 2, tak i plnění uvedených v § 75 odst. 1, je povinen krátit odpočet daně způsobem uvedeným v § 76.

(5) Pokud plátce přijatá zdanitelná plnění použije jak pro uskutečnění své ekonomické činnosti, tak pro účely s ní nesouvisející, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro ekonomickou činnost. Pokud plátce u těchto přijatých zdanitelných plnění uplatní nárok na odpočet daně v plné výši, považuje se část přijatých zdanitelných plnění, kterou použije pro účely nesouvisející s jeho ekonomickou činností, za dodání zboží podle

§ 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a).

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Plátce prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem.

(2) Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění nebo ve kterém byla přijata úplata, pokud z této úplaty plátcí vznikla povinnost přiznat daň.

(3) Nárok na odpočet daně má plátce u přijatých zdanitelných plnění, u kterých při dovozu zboží vznikla daňová povinnost nebo povinnost přiznat daň podle § 23. Nárok na odpočet daně při dovozu zboží lze uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém byla daň vyměřena nebo přiznána. Plátce prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem.

(4) Pokud není dovezené zboží propuštěno do celního režimu, ve kterém vznikla povinnost vyměřit daň při dovozu zboží, nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém bylo doručeno rozhodnutí celního orgánu o vyměření daně. Nárok na odpočet daně lze uplatnit, pokud je daň při dovozu zboží zaplacená.

(5) Pro uplatnění nároku na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění, u kterých byla vyměřena daň při dovozu, musí mít plátce daňový doklad s vyznačeným datem propuštění zboží, s výjimkou, kdy daňovým dokladem je jiné rozhodnutí celního orgánu. Pokud je daň dodatečně vyměřena podle § 44 odst. 1, lze odpočet daně uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém byla daň dodatečně vyměřena.

(6) Plátce má nárok na odpočet daně u dovezených osobních automobilů propuštěných do režimu dočasného použití, za podmínek stanovených v odstavci 3, pokud je tento režim ukončen jejich zpětným vývozem do třetí země.

(7) Nárok na odpočet daně má plátce při pořízení zboží z jiného členského státu, pokud mu při tomto pořízení vznikla povinnost přiznat daň. Plátce při pořízení zboží z jiného členského státu prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem podle § 35. Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém plátcí vznikla povinnost přiznat daň podle § 25.

(8) Nárok na odpočet daně má plátce při poskyt-

^{49b)} § 16 odst. 4 písm. f) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

nutí služby podle § 15, pokud mu při tomto poskytnutí vznikla povinnost přiznat daň. Plátce při poskytnutí služby podle § 15 prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem podle § 31 nebo 32. Nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve za zdaňovací období, ve kterém plátcí vznikla povinnost přiznat daň podle § 24.

(9) Pokud u plnění vznikla povinnost přiznat daň na výstupu ke dni přijetí úplaty plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, dojde k vrácení úplaty a zdanitelné plnění se přitom neuskuteční, nemá plátce nárok na odpočet daně. Jestliže již plátce uplatnil nárok na odpočet daně, je povinen podat dodatečné daňové přiznání na zvýšení daňové povinnosti, pokud již neprovedl opravu odpočtu daně na základě daňového dobropisu.

(10) U plátců, kteří uskutečňují zdanitelná plnění společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, uplatňuje nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých k činnosti sdružení určený účastník, který vede evidenci za sdružení podle § 100 odst. 3. Plátcí podnikající společně na základě smlouvy o sdružení mohou uplatňovat nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro činnost sdružení jednotlivě, pokud uskutečňují zdanitelná plnění, ke kterým použijí tato přijatá zdanitelná plnění. Uskutečněná zdanitelná plnění plátcí uvádějí ve svých daňových přiznáních. Jestliže je uplatňován nárok na odpočet daně jednotlivými účastníky sdružení, musí být těmito účastníky uplatněna daň na výstupu ve vztahu k určenému účastníkovi sdružení, který přiznává daň na výstupu za činnost celého sdružení.

(11) Plátce, který je povinen krátit odpočet daně podle § 72 odst. 4, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u krácených plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve.

(12) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl být nárok nejdříve uplatněn. Po uplynutí této lhůty je však plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění, u kterých mu vznikla povinnost přiznat daň na výstupu, pokud daň na výstupu z těchto plnění přiznal.

(13) Daňový doklad pro prokázání nároku na odpočet daně musí obsahovat všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud doklad neobsahuje všech-

ny náležitosti daňového dokladu, prokazuje se nárok podle zvláštního právního předpisu⁵¹⁾).

§ 74

Nárok na odpočet daně při změně režimu

(1) Plátce má nárok na odpočet daně u zboží pořízeného za posledních 12 měsíců před datem registrace, které je k datu registrace jeho obchodním majetkem. Plátce má nárok na odpočet daně i u zboží pořízeného za posledních 12 měsíců před datem registrace, které k datu registrace již samostatně jeho obchodním majetkem není, pokud se stalo součástí hmotného majetku^{7c)}, odpisovaného nehmotného majetku^{7c)}, pozemků nebo zásob, které k datu registrace jeho obchodním majetkem jsou. Obdobně má plátce nárok na odpočet daně při dovozu zboží a při pořízení nemovitosti.

(2) Plátce má nárok na odpočet daně u služeb pořízených za posledních 12 měsíců před datem registrace, které jsou k datu registrace obchodním majetkem plátce. Plátce má nárok na odpočet daně i u služeb, které mu byly poskytnuty za posledních 12 měsíců před datem registrace, které k datu registrace již samostatně obchodním majetkem plátce nejsou, pokud se staly součástí hmotného majetku^{7c)}, odpisovaného nehmotného majetku^{7c)}, pozemků nebo zásob, které k datu registrace obchodním majetkem plátce jsou.

(3) Datem registrace se pro účely tohoto ustanovení rozumí datum účinnosti rozhodnutí o registraci.

(4) Nárok na odpočet daně podle odstavce 1 se uplatní způsobem a za podmínek stanovených v § 72 a 73 za první zdaňovací období po datu registrace. Podmínkou uplatnění nároku na odpočet daně jsou daňové doklady nebo doklady vystavené plátcem, které obsahují částku za zdanitelné plnění, které je včetně daně.

(5) Datem pořízení se pro účely tohoto ustanovení rozumí datum uskutečnění zdanitelného plnění.

(6) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný nárok na odpočet daně u majetku, který je k datu zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil nárok na odpočet daně nebo jeho část. Snížení odpočtu daně se vztahuje na majetek uvedený v odstavci 7 a plátce je povinen provést snížení odpočtu daně za poslední zdaňovací období.

(7) Částka, o kterou je plátce povinen snížit nárok na odpočet daně podle odstavce 6, se určí

- a) obdobně postupem podle § 78 odst. 5 u majetku vymezeného v § 78 odst. 2, nebo

⁵¹⁾ § 31 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

b) ve výši uplatněného odpočtu daně u nedokončeného majetku vytvořeného vlastní činností, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, a u zásob.

(8) Ustanovení odstavce 6 se obdobně použije i u majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu⁶³⁾, u majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku, u majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾, u majetku spravovaného plátcem jako osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti po zemřelém plátcí a u majetku vydaného plátcí jako dědicovi pokračujícímu v živnosti po zemřelém plátcí při ukončení dědického řízení.

§ 75

Přijatá plnění, u nichž nemá plátcе nárok na odpočet daně

(1) Nárok na uplatnění odpočtu daně nemá plátcе u přijatých zdanitelných plnění, která použije k uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, a to včetně uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně v rámci své ekonomické činnosti s místem plnění mimo tuzemsko, pokud tento zákon nestanoví jinak [§ 72 odst. 2 písm. d)].

(2) Plátcе nemá dále nárok na odpočet daně při pořízení osobního automobilu, a to i při pořizování formou, kdy je osobní automobil přenechán za úplatu do užívání podle smlouvy, pokud si strany sjednají, že uživatel je oprávněn nabýt osobní automobil, který je předmětem smlouvy, nejpozději úhradou posledního závazku ze smlouvy (dále jen „finanční pronájem osobního automobilu“), a při technickém zhodnocení osobního automobilu podle zvláštního právního předpisu⁵²⁾. Zákaz odpočtu daně se nevztahuje na nákup osobního automobilu, včetně nákupu formou finančního pronájmu osobního automobilu, za účelem jeho dalšího prodeje nebo za účelem finančního pronájmu osobního automobilu. Zákaz odpočtu daně se nevztahuje rovněž na pořízení osobního automobilu určeného na vývoz plátcem. Plátcе však nemá nárok na odpočet daně, pokud osobní automobil pořízený za účelem dal-

šího prodeje, a to i v případě jeho pořízení formou finančního pronájmu osobního automobilu, použije pro účel, u kterého nemá nárok na odpočet daně.

(3) Plátcе nemá nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění použitých pro reprezentaci, která nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů.

§ 76

Způsob krácení odpočtu daně

(1) U přijatých zdanitelných plnění, u kterých je plátcе povinen krátit odpočet daně podle § 72 odst. 4 (dále jen „krácená plnění“), se poměrná část nároku na odpočet daně vypočte jako součin daně na vstupu u krácených plnění za příslušné zdaňovací období a koeficientu.

(2) Koeficient se vypočítá jako podíl, v jehož čitateli je součet částek bez daně za veškerá plátcem uskutečněná plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 2 písm. a) až d) a ve jmenovateli celkový součet údajů v čitateli a součet veškerých plátcem uskutečněných plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně uvedených v § 75 odst. 1, popřípadě upravený podle odstavce 3. Do součtu částek bez daně za uskutečněná plnění se pro účely tohoto ustanovení započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátcі vznikla povinnost přiznat daň nebo uskutečnění plnění. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na dvě desetinná místa nahoru.

(3) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají

- a) prodej hmotného majetku^{7c)}, odpisovaného nehmotného majetku^{7c)} nebo pozemků, které jsou dlouhodobým hmotným majetkem^{7d)}, pokud tento majetek plátcе využíval pro svou ekonomickou činnost,
- b) finanční služby a převod nebo nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátcе uskutečňovanou příležitostně.

(4) Pokud je součet uskutečněných plnění bez nároku na odpočet daně, která se započítávají do jmenovatele koeficientu, popřípadě upravený podle odstavce 3 kladný a celkový součet údajů v čitateli koeficientu je nulový nebo záporný, potom se koeficient

⁵²⁾ § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 149/1995 Sb. a zákona č. 168/1998 Sb.

⁵³⁾ § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb.

⁶³⁾ Zákon č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁴⁾ § 69 a násl., § 254 a násl. obchodního zákoníku.

považuje za roven nule. Pokud je součet uskutečněných plnění bez nároku na odpočet daně, která se započítávají do jmenovatele koeficientu, popřípadě upravený podle odstavce 3, nulový nebo záporný a celkový součet cen v čitateli koeficientu je nulový nebo kladný, potom se koeficient považuje za roven jedné.

(5) Pokud je koeficient podle odstavců 1 až 4 roven 0,95 nebo vyšší, považuje se za roven jedné a plátce za příslušné zdaňovací období u krácených zdanitelných plnění má nárok na uplatnění odpočtu daně v plné výši.

(6) Ve zdaňovacím období běžného kalendářního roku provede plátce krácení odpočtu daně koeficientem vypočteným z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně (dále jen „zálohový koeficient“). Pokud údaje pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví si výši zálohového koeficientu plátce podle předběžného odhadu. Správce daně v případě pochybností o správnosti výše zálohového koeficientu stanoveného plátcem postupuje podle zvláštního právního předpisu⁵⁴⁾.

(7) Po skončení kalendářního roku provede plátce vypořádání nároku na odpočet daně u krácených plnění za všechna zdaňovací období příslušného kalendářního roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku. Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi vypočteným nárokem na odpočet daně u krácených plnění z údajů za celé vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně u krácených plnění v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Vypočtený nárok na odpočet daně u krácených plnění je součtem daně na vstupu za tato krácená plnění za celé vypořádávané období vynásobený koeficientem, který je vypočten z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“).

(8) V případě zrušení registrace postupuje plátce, popřípadě právní nástupce, podle odstavce 7, přičemž vypořádávané období pro vypořádání nároku na odpočet daně u krácených zdanitelných plnění je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne uvedeného na rozhodnutí o zrušení registrace. Vypořádání uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace.

(9) V případě opravy přijatých nebo uskutečněných plnění za zdaňovací období dosud nevypořáda-

ného roku plátce provede krácení odpočtu daně zálohovým koeficientem.

(10) V případě opravy uskutečněných plnění za zdaňovací období již vypořádaného roku v rámci tří bezprostředně předcházejících kalendářních roků se pro opravu odpočtu daně použije nově vypočtený vypořádací koeficient z údajů za celé vypořádávané období, s promítnutím všech oprav. K opravovanému zdaňovacímu období se oprava vypořádání vyměří. Obdobně se postupuje u opravy za již vypořádané období v rámci téhož kalendářního roku. U zdaňovacích období předcházejících lhůtě podle první věty se nový vypořádací koeficient nepočítá a pro zkrácení odpočtu daně se použije poslední vypočtený vypořádací koeficient. V případě opravy pouze přijatých zdanitelných plnění za zdaňovací období již vypořádaná se pro zkrácení odpočtu daně použije poslední vypočtený vypořádací koeficient.

§ 77

Oprava odpočtu daně

(1) Pokud byla provedena oprava základu daně, která má za následek snížení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, povinen provést opravu odpočtu daně. Opravu odpočtu daně provede plátce za zdaňovací období, ve kterém obdržel daňový dobropis, popřípadě jiný doklad související s opravou základu daně.

(2) Plátce, který uplatnil odpočet daně z úplaty, kdy úplata nebo její část byla následovně použita na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozeného od daně nebo plnění, které není předmětem daně, je povinen provést opravu odpočtu. Opravu odpočtu daně provede plátce za zdaňovací období, ve kterém byla úplata nebo její část použita na úhradu jiného zdanitelného plnění nebo plnění osvobozené od daně nebo plnění, které není předmětem daně, a to z částky, která byla použita na úhradu jiných plnění.

(3) Pokud byla provedena oprava základu daně, která má za následek zvýšení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu odpočtu daně je plátce oprávněn provést na základě přijatého daňového vrubopisu, popřípadě jiného dokladu souvisejícího s opravou základu daně, nejdříve za zdaňovací období, ve kterém došlo k opravě základu daně, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, jehož se oprava týká.

(4) Pokud byla provedena oprava výše daně, která

⁵⁴⁾ § 43 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

má za následek snížení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, povinen provést opravu odpočtu daně. Opravu plátce provede na základě přijatého opravného daňového dokladu, popřípadě jiného dokladu souvisejícího s opravou výše daně, nebo na základě opravy v evidenci pro daňové účely za zdaňovací období, ve kterém tento doklad obdržel, nebo ve kterém provedl opravu v evidenci pro daňové účely. Pokud je však plátce povinen provést opravu odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, u kterých byl povinen přiznat daň na výstupu a u kterých provedl opravu výše daně, provede opravu odpočtu daně za stejné zdaňovací období jako opravu výše daně.

(5) Pokud byla provedena oprava výše daně, která má za následek zvýšení uplatněného odpočtu daně, je plátce, pro něhož se uskutečnilo zdanitelné plnění, oprávněn provést opravu odpočtu daně. Opravu je plátce oprávněn provést na základě přijatého opravného daňového dokladu, popřípadě jiného dokladu souvisejícího s opravou výše daně, nebo na základě opravy v evidenci pro daňové účely nejdříve za zdaňovací období, ve kterém tento doklad obdržel nebo ve kterém provedl opravu v evidenci pro daňové účely, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohla být oprava nejdříve provedena. Pokud je však plátce oprávněn provést opravu odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, u kterých byl povinen přiznat daň na výstupu a u kterých provedl opravu výše daně, je oprávněn provést opravu odpočtu daně nejdříve za stejné zdaňovací období jako opravu výše daně.

(6) Odpočet daně opravený podle odstavců 1 až 5 týkající se krácených plnění podléhá dále krácení podle § 76.

§ 78

Úprava odpočtu daně

(1) Odpočet daně u pořízeného majetku vymezeného v odstavci 2 podléhá úpravě, pokud v období 5 po sobě jdoucích kalendářních rocích, počínaje rokem, ve kterém byl majetek pořízen, (dále jen „období pro úpravu odpočtu daně“) dojde ke změně v nároku na odpočet daně v důsledku změny účelu použití tohoto majetku podle odstavce 3 nebo 4.

(2) Úprava odpočtu daně se provede u odpočtu daně u hmotného majetku^{7c)}, odpisovaného nehmotného majetku^{7c)} nebo pozemků, které jsou dlouhodobým hmotným majetkem^{7d)}. Pro účely tohoto ustanovení se technické zhodnocení⁵²⁾ považuje za samostatný majetek.

(3) Plátce je povinen provést úpravu odpočtu daně při změně použití majetku podle odstavce 2, pokud

- a) uplatnil nárok na odpočet daně v plné výši podle § 72 odst. 2 a použije jej pro účely, pro které je povinen odpočet daně krátit podle § 72 odst. 4 nebo nárok na odpočet daně nemá podle § 75 odst. 1, nebo
- b) uplatnil nárok na odpočet daně ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 a použije jej pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá podle § 75 odst. 1.

(4) Plátce je oprávněn provést úpravu odpočtu daně při změně použití majetku podle odstavce 2, pokud

- a) neměl nárok na odpočet daně podle § 75 odst. 1 a použije jej pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši podle § 72 odst. 2 nebo ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4, nebo
- b) uplatnil nárok na odpočet daně ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 a použije jej pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši podle § 72 odst. 2.

(5) Částka úpravy odpočtu daně se vypočítá jako podíl, v jehož jmenovateli je číslo 5 a v čitateli součin

- a) daně na vstupu při pořízení majetku, který je předmětem úpravy odpočtu daně,
- b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke dni provedení úpravy odpočtu daně a ukazatelem nároku na odpočet daně
 1. ke dni pořízení majetku, pokud je úprava odpočtu daně prováděna poprvé, nebo
 2. ke dni provedení předchozí úpravy odpočtu daně, a
- c) počtu roků zbývajících do konce období pro úpravu odpočtu daně, do počtu roků se započítává i rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna.

(6) Ukazatelem nároku na odpočet daně je

- a) číslo 0, pokud plátce nemá nárok na odpočet daně,
- b) číslo 1, pokud plátce má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
- c) hodnota posledního vypočteného vypořádacího koeficientu, pokud je plátce povinen nárok na odpočet daně krátit.

(7) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazatelem nároku na odpočet daně podle odstavce 5 písm. b) je větší než 10 procentních bodů.

(8) Za změnu účelu použití se považuje také, pokud v průběhu období pro úpravu odpočtu daně u ma-

jetku podle odstavce 2 dojde k uskutečnění dodání zboží nebo převodu nemovitosti.

(9) Pro úpravu odpočtu daně u majetku podle odstavce 2, který byl vytvořen vlastní činností a převeden do užívání, platí obdobně odstavce 1 až 8 s tím, že období pro úpravu odpočtu se vymezuje jako období zahrnující rok, ve kterém byl majetek převeden do užívání, a následující čtyři kalendářní roky. Částka daně na vstupu u majetku vytvořeného vlastní činností se vypočítá podle § 37 z vlastních nákladů nebo reprodukční pořizovací ceny podle zvláštního právního předpisu²⁾.

(10) Pro úpravu odpočtu daně u pořízeného technického zhodnocení platí odstavce 1 až 9 obdobně s tím, že období pro úpravu odpočtu se vymezuje jako období zahrnující rok, ve kterém bylo technické zhodnocení dokončeno a uvedeno do stavu způsobilého obvyklému užívání, a následující 4 kalendářní roky. Částka daně na vstupu u technického zhodnocení se stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých plnění.

(11) Pro úpravu odpočtu daně u majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu⁶³⁾, u majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku, u majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾, u majetku spravovaného plátcem jako osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti po zemřelém plátcí a u majetku vydaného plátcí jako dědicovi pokračujícímu v živnosti po zemřelém plátcí při ukončení dědického řízení platí odstavce 1 až 10 obdobně s tím, že běh lhůty pro úpravu odpočtu daně se nepřerušuje. Období pro úpravu odpočtu daně se vymezuje jako období zahrnující rok, ve kterém byl majetek původně pořízen jiným plátcem, od kterého plátce majetek nabyt, a následující 4 kalendářní roky.

(12) Úpravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 11 provede plátce za kalendářní rok v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém ke změně účelu použití došlo. V daňovém přiznání za toto zdaňovací období vznikne plátcí povinnost snížit odpočet daně, popřípadě nárok na zvýšení odpočtu daně.

§ 79

Vyrovnání odpočtu daně

(1) Odpočet daně uplatněný ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 u majetku vymezeného v § 78 odst. 2 podléhá vyrovnání, pokud v období 4 po sobě jdoucích kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl

majetek pořízen, vznikne rozdíl mezi vypořádacími koeficienty větší než 10 procentních bodů. Rozdílem mezi vypořádacími koeficienty je rozdíl mezi vypořádacím koeficientem za některý ze 4 po sobě jdoucích kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl majetek pořízen, a vypořádacím koeficientem za rok, ve kterém byl majetek pořízen.

(2) Částka vyrovnání odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočítá jako podíl, v jehož jmenovateli je číslo 5 a v čitateli součin celkové výše daně na vstupu u majetku, který je předmětem vyrovnání odpočtu daně, a rozdílu mezi vypořádacími koeficienty.

(3) Pokud je vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn provést vyrovnání odpočtu daně. Pokud je vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně záporná, je plátce povinen provést vyrovnání odpočtu daně.

(4) Pro odpočet daně uplatněný u majetku ve zkrácené výši podle § 72 odst. 4 v důsledku provedené úpravy odpočtu daně při změně účelu použití podle § 78 platí odstavce 1 až 3 obdobně s tím, že při výpočtu rozdílu mezi vypořádacími koeficienty se místo vypořádacího koeficientu za rok, ve kterém byl majetek pořízen, použije vypořádací koeficient za rok, ve kterém byla tato úprava odpočtu daně provedena.

(5) Pro odpočet daně u majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu⁶³⁾, u majetku nabytého na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladu podniku nebo jeho části, tvořící organizační složku podniku, u majetku, který je součástí jmění převedeného při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴⁾, u majetku spravovaného plátcem jako osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu k pokračování v živnosti po zemřelém plátcí a u majetku vydaného plátcí jako dědicovi pokračujícímu v živnosti po zemřelém plátcí při ukončení dědického řízení platí obdobně odstavce 1 až 4 s tím, že běh lhůty pro vyrovnání odpočtu daně se nepřerušuje. Období pro vyrovnání odpočtu daně se vymezuje jako období 4 po sobě jdoucích kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl majetek původně pořízen jiným plátcem, od kterého plátce majetek nabyt.

(6) Vyrovnání odpočtu daně podle odstavců 1 až 5 provede plátce za kalendářní rok v daňovém přiznání za poslední zdaňovací období příslušného kalendářního roku. V daňovém přiznání za toto zdaňovací období vznikne plátcí povinnost snížit odpočet daně, popřípadě nárok na zvýšení odpočtu daně.

Díl 11

Vracení daně a prodej zboží za ceny bez daně

§ 80

Vracení daně osobám požívajícím výsad a imunit

(1) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit podle smluv, které jsou součástí českého právního řádu⁵⁵⁾ (dále jen „osoba požívající výsad a imunit“), rozumí:

- a) diplomatická mise a konzulární úřad, s výjimkou konzulárních úřadů vedených honorárními konzulárními úředníky (dále jen „konzulární úřad“), akreditované pro Českou republiku jako orgány cizích států,
- b) zvláštní mise,
- c) zastupitelství mezinárodní organizace,
- d) člen diplomatické mise⁵⁶⁾ konzulárního úřadu⁵⁷⁾ nebo orgánu Evropských společenství⁵⁸⁾ se sídlem v tuzemsku, s výjimkou člena služebního personálu a soukromé služební osoby, který je akreditován pro Českou republiku a nemá místo pobytu v tuzemsku,
- e) úředník zastupitelství mezinárodní organizace, který nemá místo pobytu v tuzemsku a není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu svých úředních funkcí v tuzemsku, a státní příslušník cizího státu, který je členem zvláštní mise akreditované pro Českou republiku a který nemá místo pobytu v tuzemsku,
- f) rodinný příslušník osoby uvedené v písmenech d) a e), pokud s ní žije ve společné domácnosti na území České republiky, dosáhl věku 15 let, není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

(2) Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrací zaplacená daň, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom daňovém dokladu je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou

nákupu pohonných hmot pro osobní automobil, telekomunikačních služeb nebo služeb spojených se sběrem a odvozem komunálních odpadů, s odběrem elektřiny, vody, plynu, topných olejů pro výrobu tepla. Daň zaplacená v cenách zboží a služeb (dále jen „zaplacená daň“) se vrací:

- a) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, a její osobě uvedené v odstavci 1 písm. d) a jejím rodinným příslušníkům podle odstavce 1 písm. f) na základě principu vzájemnosti, maximálně v rozsahu, v jakém je vrácena daň české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu,
- b) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která má sídlo v tuzemsku, ale její vysílající stát neuplatňuje daň jako součást ceny zboží a služeb, maximálně do výše 3 000 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitostí nacházejících se v tuzemsku, členu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu uvedenému v odstavci 1 písm. d), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, a jeho rodinným příslušníkům podle odstavce 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů,
- c) osobě uvedené v odstavci 1 písm. a), která je akreditována pro Českou republiku, ale má sídlo mimo území tuzemska, maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok,
- d) osobě uvedené v odstavci 1 písm. d), která je akreditována pro Českou republiku, ale má místo pobytu mimo území tuzemska, maximálně do výše 10 000 Kč za kalendářní rok,
- e) osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) a c), maximálně do výše 500 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů a ceně zboží a služeb poskytnutých v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo

⁵⁵⁾ Například vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2001 Sb. m. s., o přijetí Dohody o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu.

⁵⁶⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

⁵⁷⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

⁵⁸⁾ Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

údržbou nemovitostí nacházejících se v tuzemsku, nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak,

- f) osobě uvedené v odstavci 1 písm. e), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak, a jejím rodinným příslušníkům uvedeným v odstavci 1 písm. f), maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok, s výjimkou daně zaplacené v ceně osobních automobilů, pokud nestanoví mezinárodní smlouva jinak.

(3) U členů orgánu Evropských společenství uvedených v odstavci 1 písm. d), který má sídlo v tuzemsku, včetně jejich rodinných příslušníků se daň vrací maximálně do výše 250 000 Kč za kalendářní rok.

(4) Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí splnění principu vzájemnosti a jeho osobní, věcný a hodnotový rozsah v příloze vyplněného daňového přiznání, přičemž tato příloha tvoří nedílnou součást daňového přiznání. Pokud cena včetně daně za zboží a služby poskytnuté v souvislosti s nákupem, výstavbou, rekonstrukcí nebo údržbou nemovitostí nacházející se v tuzemsku, ve které sídlí diplomatická mise nebo konzulární úřad, je vyšší než 100 000 Kč, zaplacená daň se vrátí, jestliže vysílající stát cizí diplomatické mise nebo konzulárního úřadu samostatně potvrdí přiznání nároku na vrácení daně ve stejném rozsahu pro české diplomatické mise nebo konzulární úřady anebo v případě zvláštní mise a mezinárodní organizace, jestliže mezinárodní smlouva zakládá nárok na vrácení zaplacené daně.

(5) Možnost uplatnit nárok na vrácení zaplacené daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nejdříve ve zdaňovacím období, kdy se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně této osobě zaniká uplynutím 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro svou úřední potřebu. Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 písm. d) až f) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně pro vlastní potřebu a spotřebu.

(6) Nárok na vrácení daně se prokazuje dokladem, který je plátce uskutečňující zdanitelné plnění na požá-

dání osoby uvedené v odstavci 1 povinen vystavit s těmito náležitostmi:

- a) obchodní firma nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) název, popřípadě jméno a příjmení osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(7) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně v daňovém přiznání, které se podává příslušnému správci daně na tiskopise předepsaném a vydaném Ministerstvem financí. Daňové přiznání se podává jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den po skončení prvního zdaňovacího období v kalendářním roce a nejpozději do 31. ledna následujícího kalendářního roku.

(8) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1 má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu⁵⁹⁾.

(9) Zdaňovacím obdobím je u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) kalendářní měsíc a u osoby požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 písm. d) až f) kalendářní čtvrtletí.

(10) Pro účely vrácení daně podává daňové přiznání osoba požívající výsad a imunit takto:

- a) diplomatická mise, zvláštní mise a konzulární úřad podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich sídla v tuzemsku,
- b) člen diplomatické mise, zvláštní mise a konzulárního úřadu se sídlem v tuzemsku, včetně jejich rodinných příslušníků, podávají daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle sídla osob uvedených v písmenu a),
- c) člen orgánu Evropských společenství se sídlem v tuzemsku, včetně jeho rodinných příslušníků, podává daňové přiznání správci daně místně pří-

⁵⁹⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

slušnému podle sídla orgánu Evropských společenství,

- d) zastupitelství mezinárodní organizace uvedené v odstavci 1 písm. c) podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejího sídla v tuzemsku,
- e) úředník zastupitelství mezinárodní organizace uvedený v odstavci 1 písm. e), včetně jeho rodinných příslušníků podává daňové přiznání správci daně místně příslušnému podle jejich místa pobytu v České republice,
- f) diplomatická mise nebo konzulární úřad podle odstavce 2 písm. c), včetně jejich členů podle odstavce 2 písm. d), podávají daňové přiznání Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

(11) Osobě požívající výsad a imunit uvedené v odstavci 1 se vrátí zaplacená daň do 30 dnů ode dne následujícího po jejím vyměření. Pokud je podané daňové přiznání neúplné nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti daňového přiznání, správce daně vyzve osobu požívající výsad a imunit, aby ve lhůtě stanovené správcem daně vady nebo pochybnosti odstranila. Daň správce daně nevrátí, pokud nejsou odstraněny vady nebo pochybnosti týkající se podaného daňového přiznání. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(12) Osoba požívající výsad a imunit uvedená v odstavci 1, která uplatnila nárok na vrácení daně u zboží podle tohoto ustanovení, nesmí při vývozu zboží uplatnit nárok na vrácení daně zahraničním fyzickým osobám podle § 84.

(13) Rozsah výsad vztahujících se k nákupu osobních automobilů v tuzemsku, u nichž byla vrácena daň, a k pořízení osobních automobilů z jiných členských států osvobozených od daně, počet těchto osobních automobilů a lhůta, po kterou nesmí být tyto osobní automobily pronajaty, zapůjčeny, zastaveny nebo převedeny úplatně či neúplatně na jinou osobu, se řídí principem vzájemnosti a přiznává se maximálně v takové míře, v jaké se přiznává české osobě požívající výsad a imunit v cizím státu.

(14) V případě, kdy princip vzájemnosti nelze uplatnit, se stanovují množstevní limity pro osobu požívající výsad a imunit podle odstavce 1, za kterých je u nakoupeného osobního automobilu v tuzemsku vrácena daň nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně takto:

- a) osoba uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) může v tuzemsku nakoupit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství přiměřeném k velikosti úřadu,

- b) osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) může v tuzemsku nakoupit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně v množství:

1. velvyslanec, nuncius nebo vedoucí mise v rovnocenné hodnotě 2 osobní automobily plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen rodinným příslušníkem registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,
2. diplomatický personál a konzulární úředník 1 osobní automobil plus 1 osobní automobil v případě, že je doprovázen rodinným příslušníkem registrovaným Ministerstvem zahraničních věcí,
3. administrativně technický personál a konzulární zaměstnanec 1 osobní automobil,

- c) osoba uvedená v odstavci 1 písm. e) může v tuzemsku nakoupit s nárokem na vrácení daně nebo pořídit z jiného členského státu s nárokem na osvobození od daně osobní automobily v množství stanoveném v písmenu b), pokud mezinárodní smlouva nestanoví jinak,

- d) u nakoupeného osobního automobilu v tuzemsku se vrací daň nebo je pořízení osobního automobilu z jiného členského státu osvobozeno od daně za podmínky, že ve lhůtě 24 měsíců ode dne registrace osobního automobilu nebude osobní automobil zapůjčen, zastaven nebo převeden úplatně či neúplatně na jinou osobu; pokud je osobní automobil zcizen před uplynutím lhůty 24 měsíců, musí osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 vrácenou daň v plném rozsahu uhradit příslušnému finančnímu úřadu; daň nemusí být vrácena zpět příslušnému finančnímu úřadu pouze za podmínky, že osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 osobní automobil, u něhož byla daň vrácena nebo jehož pořízení bylo osvobozeno od daně, převede na jinou osobu požívající výsad a imunit podle odstavce 1,

- e) pokud osoba uvedená v odstavci 1 písm. d) nebo e) předčasně ukončí svůj služební pobyt v České republice před uplynutím 24měsíční lhůty od registrace osobního automobilu a uplatnila nárok na vrácení daně nebo osvobození od daně při pořízení osobního automobilu, vrátí příslušnému finančnímu úřadu alikvotní podíl daně, který se váže na období chybějící do uplynutí 24měsíční lhůty, v případě prodeje osobního automobilu osobě, která není osobou požívající výsad a imunit podle odstavce 1.

(15) Pro účely tohoto zákona se osobou požívající výsad a imunit rozumí také orgány Evropských společenství⁵⁸⁾.

- (16) Osobě uvedené v odstavci 15 se zaplacená

daň vrací, pokud je cena včetně daně zaplacená za zdanitelné plnění uvedená na jednom dokladu vyšší než 4 000 Kč a tato osoba nakoupené zboží nebo služby použije výhradně pro svou úřední potřebu.

(17) Osoba uvedená v odstavci 15 podává žádost o vrácení daně prostřednictvím Ministerstva financí místně příslušnému správci daně podle jejího sídla v tuzemsku. Pokud tato osoba nemá sídlo v tuzemsku, je místně příslušný Finanční úřad pro Prahu 1. Zaplacená daň se vrátí do šesti měsíců od obdržení žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(18) Nárok na vrácení daně osobě uvedené v odstavci 15 se prokazuje dokladem s náležitostmi podle odstavce 6.

(19) Pro stanovení maximální výše daně, která se vrací podle tohoto ustanovení, se započítává i výše daně, která by se uplatnila, kdyby plnění poskytnuté pro osobu požívající výsad a imunit nebylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 8.

§ 81

Vrácení daně v rámci zahraniční pomoci

(1) Pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, obsahuje ustanovení, že nenávratná zahraniční pomoc je osvobozena od daně nebo z prostředků zahraniční pomoci nesmí být hrazena daň, má osoba, která takovou daň zaplatila, nárok na vrácení daně, a to na základě žádosti. Daň se nevrací u programů a projektů financovaných ze zdrojů Evropské unie s výjimkou programů předstupní pomoci.

(2) Nárok na vrácení daně má rovněž osoba, která takovou daň zaplatila a která požádá o vrácení daně zaplacené z prostředků nenávratné zahraniční pomoci nebo z prostředků ze zdrojů Evropské unie poskytnutých na podporu projektů výzkumu a vývoje^{59a)}, pokud podle pravidel poskytovatele prostředků nemohou být tyto prostředky použity na úhradu daně.

(3) Osoba, která žádá o vrácení daně (dále jen „žadatel“), musí v žádosti o vrácení daně uvést obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu, daňové identifikační číslo nebo rodné číslo, popřípadě jiné identifikační číslo. Žádost o vrácení daně podává žadatel místně příslušnému finančnímu úřadu, s výjimkou zahraniční osoby, která podává žádost Finančnímu úřadu pro Prahu 1.

(4) Žádost o vrácení daně musí být doložena

- a) daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,
- b) dokladem o zaplacení daně,
- c) potvrzením o původu finančních prostředků a o tom, že nakoupené zboží nebo poskytnutá služba je součástí některého programu nenávratné zahraniční pomoci, které vydá Ministerstvo financí nebo osoba Ministerstvem financí k vystavení takového potvrzení oprávněná.

(5) Na dokladu o prodeji zboží nebo poskytnutí služby je plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění, povinen uvést

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(6) Nárok na vrácení daně má osoba z jiného členského státu nebo zahraniční osoba, které mohou být žadateli o vrácení daně, pokud daň za nakoupené zboží nebo poskytnutou službu v rámci zahraniční pomoci zaplatily. Nárok na vrácení daně má i plátce, který ve prospěch osoby z jiného členského státu nebo zahraniční osoby uskutečnil zdanitelné plnění a uplatnil daň na výstupu, pokud tyto osoby nepožádají o vrácení daně. V tomto případě neobsahuje žádost o vrácení daně doklad o zaplacení daně, ale musí být v žádosti o vrácení daně osobou z jiného členského státu nebo zahraniční osobou potvrzeno, že tyto osoby nepožádají o vrácení daně. Tímto potvrzením těmto osobám nárok na vrácení daně zaniká.

(7) Žadatel, který není plátcem, má pro účely vra-

^{59a)} Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

cení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu⁵⁹⁾.

(8) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdéle do 15 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo. Pokud není nárok na vrácení daně uplatněn do této lhůty, nárok zaniká.

(9) Pokud je podaná žádost neúplná nebo pokud vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti týkající se podané žádosti. Osobě, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 30 dnů ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(10) Pokud plátcе daně uplatní nárok na vrácení daně podle odstavců 1 až 9, neuplatní nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.

§ 82

Vrácení daně osobám registrovaným k dani v jiných členských státech

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně nakoupeného zboží nebo poskytnuté služby v tuzemsku nebo při dovozu zboží může uplatnit osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, v němž má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku a neuskutečňuje v tuzemsku v období, za které žádá o vrácení daně, plnění s výjimkou dovozu zboží, plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, plnění podle § 69, plnění podle § 15, pokud jsou osobou povinnou přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce nebo osoba identifikovaná k dani, pro které je plnění poskytnuto, a s výjimkou plnění podle § 17, je-li osoba registrovaná k dani v jiném členském státě prostřední osobou.

(2) Nárok na vrácení daně může být osobou registrovanou k dani v jiném členském státě uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(3) Nárok na vrácení daně vzniká dnem podání písemné žádosti na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě podává žádost o vrácení daně Finančnímu úřadu pro Prahu 1. Žádost musí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě

- a) vyplnit v českém jazyce,
- b) doložit daňovými doklady, s výjimkou zjednodušených daňových dokladů, nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,

c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které vystaví příslušný úřad ke správě daně se sídlem v jiném členském státě, v němž je žádající osoba registrovaná k dani, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,

d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v odstavci 1.

(4) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu⁵⁹⁾.

(5) Na doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem na žádost osoby registrované k dani jiného členského státu je plátcе poskytující zdanitelné plnění povinen uvést

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(6) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývajících období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(7) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo prů-

kaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(8) Osobě registrované k dani v jiném členském státu, které vznikl nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny. Daň se vrací na žádost žadatele v členském státě, v němž má žadatel sídlo, místo podnikání nebo provozovnu. Pokud je daň vrácena v členském státě, kde má žadatel sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, poplatky za převod vrácené daně hradí žadatel.

(9) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

- a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo
- b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

§ 83

Vrácení daně zahraničním osobám povinným k dani

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně nakoupeného zboží a poskytnuté služby v tuzemsku nebo při dovozu zboží může uplatnit zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu na území Evropského společenství, pokud neuskutečňuje v tuzemsku v období, za které žádá o vrácení daně, plnění s výjimkou dovozu zboží, plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, plnění podle § 69 a s výjimkou plnění podle § 15, pokud jsou povinni přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce nebo osoba identifikovaná k dani, pro které je plnění poskytnuto.

(2) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně nakoupeného zboží a poskytnuté služby v tuzemsku může uplatnit i evidovaná osoba podle § 88 odst. 1, která je identifikována v kterémkoliv členském státě k zvláštnímu režimu pro poskytování elektronické služby, pokud nakoupené zboží nebo poskytnutou službu použije pro účely poskytnutí elektronické služby podle zvláštního režimu. Pro tuto osobu se neuplatní odstavce 3, 11 a 12.

(3) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Principem vzájemnosti se rozumí, že stát, ve kterém má zahraniční osoba sídlo nebo místo podnikání, nevyměňuje daň z přidané hodnoty nebo obdobnou všeobecnou daň ze spotřeby, nebo pokud je taková daň vybrána, je osobě povinné k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku ve výši vybrané daně vrácena. Nárok na vrácení daně může být zahraniční osobou uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek,

za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(4) Nárok na vrácení daně uplatňuje zahraniční osoba podáním žádosti o vrácení daně Finančnímu úřadu pro Prahu 1 na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí.

(5) Žádost musí zahraniční osoba

- a) vyplnit v českém jazyce,
- b) doložit daňovými doklady, s výjimkou zjednodušených daňových dokladů, nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,
- c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo jiné podobné dani ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,
- d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v odstavci 1.

(6) Zahraniční osoba má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu⁵⁹).

(7) Na doklad o prodeji zboží nebo služby vystavený plátcem na žádost zahraniční osoby je plátce poskytnutí zdanitelné plnění povinen uvést údaje stanovené v § 82 odst. 5.

(8) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývajících období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(9) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(10) Zahraniční osobě, které vznikl nárok na vrácení daně, daň se vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni od-

stranění vad žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(11) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

- a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo
- b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

(12) Druhy zboží a služeb, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

- a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,
- b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,
- c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,
- d) telefonní poplatky,
- e) taxislužba,
- f) pohonné hmoty.

§ 84

Vracení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně zboží nakoupeného v tuzemsku může uplatnit osoba, která

- a) nemá místo pobytu na území Evropského společenství a místo jejího pobytu ve třetí zemi je zapísáno v cestovním pasu nebo jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný Česká republika,
- b) neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku (dále jen „zahraniční fyzická osoba“).

(2) Zahraniční fyzická osoba může uplatnit nárok na vrácení daně, pokud

- a) nakoupené zboží nemá obchodní charakter,
- b) nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 2 000 Kč,
- c) nakoupené zboží podle písmene b) vyveze v cestovním styku.

(3) Prodávající je povinen na vyžádání zahraniční fyzické osoby vystavit doklad o prodeji zboží, na kterém musí uvést tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

- c) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- d) evidenční číslo daňového dokladu,
- e) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- f) sazbu daně a základ daně,
- g) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- h) výši ceny včetně daně celkem.

(4) Nárok na vrácení daně nevzniká u těchto druhů zboží:

- a) uhlovodíková paliva a maziva,
- b) tabákové výrobky,
- c) alkoholické nápoje,
- d) potraviny a další zboží uvedené pod číselným kódem Harmonizovaného systému v kapitolách 01 až 21.

(5) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě vznikne, pokud

- a) zahraniční fyzická osoba nakoupené zboží vyveze nejpozději do 3 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění uvedené na dokladu o prodeji zboží,
- b) výstup zboží z území Evropského společenství je potvrzen celním orgánem na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí,
- c) zahraniční fyzická osoba doloží doklad o prodeji zboží vystavený plátcem, který se váže k vyváženému zboží, a potvrzený tiskopis o vývozu zboží podle písmene b).

(6) Zahraniční fyzická osoba je povinna pro účely vydání potvrzení o vývozu zboží předložit celnímu orgánu vyvážené zboží, tiskopis o vývozu zboží a doklad o prodeji zboží. Vývoz zboží s uvedenými data o vývozu a splnění podmínek podle odstavce 2 celní orgán potvrdí po předložení zboží zahraniční fyzickou osobou, pokud údaje na dokladu o prodeji zboží souhlasí s údaji uvedenými na tiskopisu o vývozu zboží a zboží uvedené v tomto tiskopisu je skutečně vyváženo. Celní orgán doklad o prodeji zboží označí otiskem razítka a vrátí zahraniční fyzické osobě.

(7) Nárok na vrácení daně může uplatnit zahraniční fyzická osoba, popřípadě jiná osoba, kterou zahraniční fyzická osoba zmocní, pouze u plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění. Plátce je povinen daň vrátit

- a) zahraniční fyzické osobě přímo, pokud osobně požádá o vrácení daně a předloží doklad o prodeji zboží a tiskopis o vývozu zboží potvrzený celním orgánem, nebo
- b) jiné osobě na základě jejího prohlášení, že jedná jménem a ve prospěch zahraniční fyzické osoby,

pokud předloží doklad o prodeji zboží a potvrzený tiskopis o vývozu zboží celním orgánem.

(8) Plátce vrácenou daň uvede nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se vrácení daně uskutečnilo, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Potvrzený tiskopis o vývozu zboží je plátce povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 27 odst. 1. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(9) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě zaniká, pokud tato osoba nebo jiná osoba podle odstavce 7 písm. b) nepředloží doklady uvedené v odstavci 7 prodávajícímu do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 85

Vrácení daně osobám se zdravotním postižením

(1) Osoba se zdravotním postižením má nárok na vrácení zaplacené daně u osobního automobilu zakoupeného v tuzemsku, a to i formou finančního pronájmu osobního automobilu.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se osobou se zdravotním postižením rozumí fyzická osoba, které byl rozhodnutím příslušného úřadu přiznán příspěvek na zakoupení osobního automobilu.

(3) Daň se vrací osobě se zdravotním postižením za jeden osobní automobil nakoupený v tuzemsku v období 5 let, nejvýše však do výše 100 000 Kč. V případě nákupu osobního automobilu formou finančního pronájmu osobního automobilu se vrací rovněž daň zaplacená za nájem nakoupeného osobního automobilu, přičemž celková výše vrácené daně činí nejvíce 100 000 Kč. Daň lze vrátit opětovně nejdříve po uplynutí pěti let ode dne předchozího vrácení daně.

(4) Nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavce 3 může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejdříve

- a) za kalendářní měsíc, ve kterém byl osobní automobil zakoupen, nebo
- b) při ukončení finančního pronájmu osobního automobilu ke dni převodu vlastnického práva na uživatele, pokud byl osobní automobil nakoupen formou finančního pronájmu osobního automobilu.

(5) Daň lze osobě se zdravotním postižením vrátit před uplynutím lhůty podle odstavce 3, a to na základě rozhodnutí podle odstavce 2.

(6) Při zakoupení ojetého osobního automobilu může osoba se zdravotním postižením uplatnit nárok na vrácení daně vypočtené ze základu daně podle § 90.

V tomto případě je povinen uvést daň na daňovém dokladu i obchodník při uplatnění zvláštního režimu podle § 90.

(7) Nárok na vrácení zaplacené daně může osoba se zdravotním postižením uplatnit nejpozději do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se zdanitelné plnění uskutečnilo, a v případě nakoupeného osobního automobilu formou finančního pronájmu osobního automobilu nejpozději do 6 měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém bylo převedeno vlastnické právo na nájemce.

(8) Osoba se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení zaplacené daně podle odstavců 1 a 2, může uplatnit tento nárok podáním žádosti o vrácení daně správci daně místně příslušnému podle jejího místa pobytu. Osobě se zdravotním postižením, která má nárok na vrácení daně, se daň vrátí do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(9) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

- a) jméno a příjmení, místo pobytu a rodné číslo zdravotně postižené osoby,
- b) rozhodnutí podle odstavce 2,
- c) daňový doklad podle § 26 nebo doklad o prodeji osobního automobilu, který byl vystaven plátcem.

(10) Na dokladu o prodeji osobního automobilu je plátce povinen uvést

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, místo podnikání nebo místo pobytu osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),
- i) výši ceny včetně daně celkem.

§ 86

Vrácení daně ozbrojeným silám cizích států

(1) Nárok na vrácení daně mohou při pořízení vybraných druhů zboží, služeb a staveb uplatnit

- a) ozbrojené síly vysílajícího státu⁶⁰⁾, který je členským státem Organizace Severoatlantické smlouvy nebo Organizace Severoatlantické smlouvy, pokud mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží, služeb a stavby se v tuzemsku osvobodí od daně,
- b) Ministerstvo obrany při pořizování zboží, služeb a staveb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy.

(2) Je-li plnění osvobozeno od daně podle § 68 odst. 9, nárok na vrácení daně nelze uplatnit.

(3) Vybranými druhy zboží, služeb a stavbami podle odstavce 1 se rozumí

- a) minerální oleje pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil a jejich civilní personál,
- b) zboží, služby nebo stavby pořizované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, včetně vybavení těchto staveb a služeb souvisejících s provozem tohoto zboží nebo těchto staveb.

(4) Osobám uvedeným v odstavci 1 vzniká nárok na vrácení daně dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) nárok na vrácení daně vzniká pouze ve výši odpovídající částce hrazené z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy prostřednictvím příslušné kapitoly státního rozpočtu.

(5) Osoby uvedené v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí u Finančního úřadu pro Prahu 1. Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) uplatní nárok na vrácení daně prostřednictvím Ministerstva obrany. Pokud finanční úřad shledá, že žádost o vrácení daně neobsahuje všechny předepsané náležitosti, nebo vzniknou-li pochybnosti o správnosti podané žádosti, vyzve osobu uvedenou v odstavci 1 písm. a) k odstranění vad či nesrovnalostí prostřednictvím Ministerstva obrany.

(6) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) mají pro účely tohoto ustanovení postavení daňového subjektu bez povinnosti se registrovat.

(7) Žádost o vrácení daně musí být doložena daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby. Daňové doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby předložené osobou uvedenou v odstavci 1 písm. b) musí být opatřeny výraznou doložkou „nákup hrazen z prostředků NATO“.

(8) Doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) označení osoby uvedené v odstavci 1, v jejíž prospěch bylo zdanitelné plnění uskutečněno,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) datum uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l).

(9) Finanční úřad pro Prahu 1 daň vrátí na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely ve lhůtě do 30 dnů ode dne následujícího po podání žádosti, nebo ode dne, ve kterém dojde k odstranění vad žádosti. Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejpozději do 6 kalendářních měsíců od konce měsíce, ve kterém nárok vznikl. Daň se vrací v částce zaokrouhlené na celé koruny.

(10) Zjistí-li osoba, které byla daň vrácena podle odstavce 9, že na vrácení daně neměla nárok, je povinna tuto daň vrátit na účet Finančního úřadu pro Prahu 1, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila.

§ 87

Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat na základě povolení celního úřadu za ceny bez daně v tranzitním prostoru mezinárodních letišť a na palubách letadel fyzickým osobám při jejich bezprostředním výstupu z území Evropského společenství.

(2) Zboží, které je předmětem spotřební daně, lze dodávat do prostor uvedených v odstavci 1 pouze v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1, držitel povolení může uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

⁶⁰⁾ Zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

(4) Zboží lze prodávat za ceny bez daně fyzickým osobám po ověření, že jejich bezprostřední cílová stanice je ve třetí zemi. Držitel povolení je povinen zajistit, aby při prodeji zboží bylo na dokladu o prodeji vyznačeno číslo letu, druh zboží a cena bez daně.

(5) Povolení k prodeji za ceny bez daně vydává celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti, a to i v případě povolení k prodeji za ceny bez daně na palubách letadel.

(6) Návrh na povolení musí obsahovat tyto náležitosti:

- a) obchodní firmu nebo název, sídlo a daňové identifikační číslo navrhovatele, pokud je navrhovatel právnickou osobou; jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání a daňové identifikační číslo nebo datum narození navrhovatele, pokud je navrhovatel fyzickou osobou,
- b) označení prostor podle odstavce 1, popřípadě uvedení leteckých linek, na kterých hodlá navrhovatel prodávat zboží za ceny bez daně,
- c) název, popřípadě označení prodávaného zboží,
- d) souhlas provozovatele letiště s prodejem za ceny bez daně v prostorách uvedených v odstavci 1, popřípadě souhlas provozovatele letiště s prodejem za ceny bez daně na palubách letadel,
- e) výpis z obchodního rejstříku nebo výpis z živnostenského rejstříku, který nesmí být v den podání návrhu starší 30 dnů,
- f) doklad o tom, že navrhovatel nemá v tuzemsku nedoplatek evidovaný správcem daně nebo nedoplatek na zdravotním pojištění, na pojistném na sociální zabezpečení a na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, včetně penále, který nesmí být v den podání návrhu starší 30 dnů.

(7) Za účelem posouzení bezúhonnosti pro účely řízení o vydání povolení si celní úřad vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{60a)} výpis z evidence Rejstříku trestů navrhovatele, je-li navrhovatelem fyzická osoba, nebo výpisy z evidence Rejstříku trestů statutárního orgánu nebo členů statutárního orgánu, pokud je navrhovatelem právnická osoba. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(8) Celní úřad vydá povolení, pokud návrh na vydání povolení obsahuje náležitosti uvedené v odstavci 6 a navrhovatel není v likvidaci nebo neprobíhá-li insol-

venční řízení, v němž se řeší úpadek nebo hrozící úpadek navrhovatele.

(9) Celní úřad rozhodne o návrhu na vydání povolení do 60 dnů od zahájení řízení; ve zvláště složitých případech rozhodne nejdéle do 90 dnů; pokud nelze vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit nejbližší vyšší nadřízený orgán. Jestliže nemůže celní úřad rozhodnout do 60 dnů, popřípadě do 90 dnů, musí o tom navrhovatele s uvedením důvodu uvědomit.

(10) V povolení k prodeji za ceny bez daně celní úřad stanoví druhy zboží, které mohou být prodávány za ceny bez daně.

(11) Celní úřad může v povolení stanovit podmínky pro zabezpečení zboží v prostorách uvedených v odstavci 1 a na palubách letadel a prostorů, ve kterých je zboží skladováno před jejich umístěním do prostor uvedených v odstavci 1 a na paluby letadel.

(12) Držitel povolení musí nejpozději do 15 dnů ode dne vzniku změny oznámit celnímu úřadu každou změnu skutečností a údajů uvedených v odstavci 6. U změny sídla, popřípadě místa podnikání, označení prostor, popřípadě leteckých linek nebo druhů zboží, celní úřad rozhodne o změně povolení. U změny ostatních skutečností a údajů, které jsou uvedeny v povolení, celní úřad vydá nové povolení a odejme předchozí povolení. Doručené nebo sdělené nové rozhodnutí o vydání povolení musí současně ve výrokové části obsahovat rozhodnutí o odejmutí původního povolení.

(13) Povolení zaniká

- a) zánikem právnické osoby, pokud je držitel právnickou osobou,
- b) úmrtím držitele nebo nabytím právní moci rozsudku soudu o prohlášení držitele za mrtvého, pokud je držitel fyzickou osobou,
- c) dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení konkursu na majetek držitele, nebo
- d) dnem zániku živnostenského oprávnění.

(14) Celní úřad povolení odejme, pokud

- a) se změnily podmínky, na jejichž základě bylo povolení vydáno a držitel nepožádal o jeho změnu,
- b) držitel o to požádá, nebo
- c) držitel nedodržuje podmínky týkající se prodeje zboží za ceny bez daně stanovené tímto zákonem nebo jiným právním předpisem nebo podmínky uvedené v povolení.

^{60a)} Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA III ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

§ 88

Zvláštní režim pro poskytnutí elektronických služeb

(1) Zahraniční osoba povinná k dani, která nemá na území Evropského společenství provozovnu a která není v tuzemsku osobou povinnou přiznat a zaplatit daň s výjimkou § 108 odst. 1 písm. h) a povinnost přiznat a zaplatit daň nemá ani v jiném členském státě (dále jen „evidovaná osoba“), může postupovat podle zvláštního režimu, pokud poskytne elektronickou službu osobě, která není osobou povinnou k dani a která má sídlo nebo místo pobytu na území Evropského společenství, a pokud postupuje podle zvláštního režimu při poskytnutí všech elektronických služeb, na které lze uplatnit tento zvláštní režim.

(2) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) státem identifikace členský stát, který si evidovaná osoba zvolí jako stát, ve kterém se přihlásí k postupu podle zvláštního režimu,
- b) státem spotřeby členský stát, ve kterém je podle § 10 odst. 10 místo plnění při poskytnutí elektronické služby.

(3) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna oznámit Finančnímu úřadu Brno I

- a) zahájení a zrušení činnosti podle zvláštního režimu,
- b) změny, na jejichž základě není oprávněna dále postupovat podle zvláštního režimu, a
- c) změny týkající se údajů o zahájení činnosti.

(4) Oznámení podle odstavce 3 musí být učiněno elektronicky ve formě stanovené Ministerstvem financí.

(5) Oznámení podle odstavce 3 může být učiněno také v anglickém jazyce.

(6) Pokud se jedná o oznámení zahájení činnosti podle zvláštního režimu, je v něm evidovaná osoba povinna uvést

- a) název, pod kterým podniká,
- b) adresu,
- c) elektronické adresy včetně identifikace jejich webových stránek,
- d) prohlášení, že není plátcem ani osobou evidovanou k dani v jiném členském státě, a
- e) daňové identifikační číslo, které jí bylo přiděleno ve třetí zemi.

(7) Po oznámení zahájení činnosti podle zvláštního

režimu přidělí Finanční úřad Brno I na žádost evidované osobě daňové evidenční číslo.

(8) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna podat hlášení o dani Finančnímu úřadu Brno I za každé kalendářní čtvrtletí nejpozději do 20 dnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí a zaplatit daň v eurech ve výši daně uvedené v hlášení.

(9) Hlášení o dani musí být podáno elektronicky ve formě stanovené Ministerstvem financí. Evidovaná osoba je povinna v hlášení uvést

- a) daňové evidenční číslo,
- b) celkovou částku za poskytnuté elektronické služby za kalendářní čtvrtletí, sníženou o daň, pro každý stát spotřeby,
- c) výši daně v eurech vyčíslenou podle příslušných sazeb daně z částky poskytnuté služby ve státu spotřeby a
- d) celkovou výši daně za elektronické služby poskytnuté podle zvláštního režimu na území Evropského společenství.

(10) Evidovaná osoba, která si zvolí tuzemsko jako stát identifikace, je povinna uchovávat záznamy o plnění, na které se vztahuje zvláštní režim, po dobu 10 let od konce roku, ve kterém se plnění uskutečnilo, a v této době je povinna na vyžádání správce daně záznamy elektronicky poskytnout. Správce daně daň nevyměřuje a postupuje pouze v souladu s hlášením a provedenou platbou daně.

(11) Správce daně odejme evidované osobě, která si zvolí tuzemsko jako členský stát identifikace, daňové evidenční číslo, pokud

- a) evidovaná osoba opakovaně poruší podmínky zvláštního režimu,
- b) evidovaná osoba správci daně oznámí, že již nebude poskytovat elektronické služby podle zvláštního režimu,
- c) zjistí, že evidovaná osoba přestala poskytovat elektronické služby podle zvláštního režimu, nebo
- d) evidovaná osoba nesplňuje podmínky pro postup podle zvláštního režimu.

(12) Jestliže správce daně odejme evidované osobě daňové evidenční číslo, evidovaná osoba není oprávněna postupovat podle zvláštního režimu.

(13) Rozhodnutí o odejmutí se doručuje evidované osobě elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu stejným způsobem, jakým je podáváno oznámení podle odstavce 3.

§ 89

Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) poskytovatelem cestovní služby osoba povinná k dani, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,
- b) zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba,
- c) cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu⁶¹⁾ a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu ubytování nebo dopravy osob.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přírážka poskytovatele cestovní služby snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátcе od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a součtem částek, které plátcе uhradil nebo má uhradit za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby. Přírážku je možné stanovit také jako rozdíl mezi celkovou částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet poskytovatel cestovních služeb za poskytnuté cestovní služby uskutečněné za zdaňovací období, a celkovou částkou, kterou poskytovatel cestovních služeb uhradil nebo má uhradit za nakoupené služby cestovního ruchu, případně zboží od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovních služeb uskutečněných za toto zdaňovací období. Je-li tento rozdíl záporný, základem daně je nula.

(4) Místo plnění při poskytnutí cestovní služby se stanoví podle § 9.

(5) Poskytovatel cestovní služby je povinen přiznat daň ke dni uskutečnění cestovní služby, pokud se přírážka stanoví podle odstavce 3 za zdaňovací období, je povinen přiznat daň nejpozději k poslednímu dni zdaňovacího období, ve kterém jsou cestovní služby uskutečněny. Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(6) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(7) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropského společenství, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropského společenství. Za službu cestovního ruchu poskytnutou ve třetí zemi se považuje nakoupená letecká přeprava osob s místem určení do třetí země se zpáteční přepravou, bez zpáteční přepravy nebo zpáteční přeprava.

(8) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátců nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(9) Poskytovatel cestovní služby při poskytnutí cestovní služby nesmí samostatně uvést na daňovém dokladu daň týkající se přírážky.

(10) Plátcе, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(11) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby daně a daň se vypočítá z ceny zjištěné podle zvláštního právního předpisu²⁵⁾, která se považuje za peněžní částku včetně daně.

⁶¹⁾ Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(12) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro daňové účely samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(13) Plátce je povinen opravit základ daně a výši daně u poskytnuté cestovní služby při změně ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, pokud tato změna má za následek zvýšení daňové povinnosti. Rozdíl původního a opraveného základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění a plátce je povinen provést opravu ke dni změny ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny. Pro výpočet daně se použije sazba daně platná ke dni uskutečnění původního zdanitelného plnění. Jestliže změna ceny nakoupené služby nebo zboží nebo celkové částky za poskytnutou cestovní službu podle odstavce 3, případně jiné změny, má za následek snížení daňové povinnosti, může plátce opravit základ daně a výši daně stejným způsobem.

(14) Pokud však plátce poskytuje cestovní služby jiné osobě povinné k dani, která není poskytovatelem cestovní služby, pro účely uskutečňování ekonomických činností, nemusí uplatňovat zvláštní režim a uplatňuje u jednotlivých nakoupených služeb cestovního ruchu daň na výstupu podle příslušné sazby daně, pokud všechny nakoupené služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty v tuzemsku.

(15) Zvláštní režim není oprávněn použít plátce, který poskytuje službu spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby. Daň se vypočítá z úplaty, kterou plátce obdržel nebo má obdržet za poskytnutou službu zajištění cestovní služby, která se považuje za peněžní částku včetně daně. Poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jednotlivé služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty ve třetí zemi. Pokud jsou služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropského společenství, je poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám cestovního ruchu mimo území Evropského společenství a na území Evropského společenství. Pro vymezení služby cestovního ruchu poskytnuté ve třetí zemi platí odstavce 7 věta třetí obdobně.

§ 90

Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

(1) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,
- b) použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,
- c) obchodníkem plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomických činností pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednající na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud jí náleží odměna.

(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropského společenství

- a) osobou, která není plátcem ani osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,
- b) jiným plátcem, pro které dodání tohoto zboží je osvobozeno od daně podle § 62 nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo
- c) jiným obchodníkem, pokud při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem byl použit zvláštní režim.

(3) Pokud podle odstavce 2 písm. c) je dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, jiným obchodníkem z jiného členského státu, předmětem daně s použitím zvláštního režimu v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, není pořízení tohoto zboží z jiného členského státu předmětem daně v tuzemsku.

(4) Při použití zvláštního režimu je základem daně přírážka snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získána obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, nebo od třetí strany, včetně dotace k ceně,

daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5 a 11,

- b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získána od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(5) Pokud jednotková pořizovací cena zboží nepřevyšuje 1 000 Kč, je možné přírážku stanovit za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně. V tomto případě se přírážka stanoví jako rozdíl mezi celkovou prodejní cenou za dodané zboží a celkovou pořizovací cenou za nakoupené zboží, uskutečněné za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně.

(6) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

- a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce,
- c) uměleckého díla, které mu dodal jiný plátců nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna snížená sazba daně.

(7) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 4. Pořizovací cena pro výpočet přírážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(8) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(9) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(10) Plátců nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(11) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

- a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) u uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce,
- c) u uměleckého díla, které mu dodal jiný plátců nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna snížená sazba daně.

(12) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží do jiného členského státu, nepoužije se § 8 a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu. Zvláštní režim nelze také použít při dodání zboží, pokud byl při jeho pořízení uplatněn nárok na odpočet daně.

(13) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro daňové účely samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(14) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí samostatně uvést na daňovém dokladu daň týkající se přírážky, pokud zákon nestanoví jinak.

(15) Pokud obchodník uplatňuje daň při

- a) dodání uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl, má nárok na odpočet daně při dovozu tohoto zboží,
- b) dodání uměleckého díla, které mu dodal zhotovitel díla nebo jeho právní nástupce, má nárok na odpočet daně u dodaného uměleckého díla,
- c) dodání uměleckého díla, které mu dodal jiný plátců nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, kteří nejsou obchodníky, u kterého byla uplatněna daň, má nárok na odpočet daně u dodaného uměleckého díla, přičemž může uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto zboží nejdříve ve zdaňovacím období, ve kterém je povinen přiznat daň.

§ 91

Zvláštní režim pro plátce, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu

Plátci, kteří nakupují zboží za účelem jeho dalšího prodeje v nezměněném stavu a nejsou prokazatelně schopni vykazovat daň na výstupu na základě kontrolovatelné denní evidence tržeb, mohou požádat příslušného správce daně o stanovení individuálního způsobu stanovení daňové povinnosti. Správce daně je povinen stanovit plátců na základě konkrétních podmínek vedení záznamní povinnosti ve smyslu § 100 a zvláštního

právního předpisu⁶²⁾ individuální způsob stanovení daňové povinnosti. Správce daně zároveň určí plátcí i dobu, na kterou se tato výjimka vztahuje.

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

(1) Investičním zlatem se rozumí

- a) zlato ve tvaru uzančných slitků zpracovaných v certifikované afinerii, ve tvaru cihly, s vlastním číslem a s označením výroby, ryzosti a hmotnosti, o hmotnosti připouštěné na trhy zlata a ryzosti nejméně 995 tisícín,
- b) zlaté mince, které
 1. mají ryzost nejméně 900 tisícín,
 2. byly vyraženy po roce 1800,
 3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a
 4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80 %.

(2) Česká národní banka uveřejní ve Věstníku České národní banky seznam zlatých mincí, které splňují podmínky podle odstavce 1 písm. b).

(3) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně se vztahuje i na

- a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,
- b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo
- c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.

(4) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání zlata.

(5) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 3, jinému plátcí nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě.

(6) U zprostředkovatelské služby, která spočívá

v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 4, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 5.

(7) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši

- a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 5,
- b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo
- c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.

(8) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.

§ 92a

Zvláštní režim pro dodávání zlata

(1) Za zlato se pro účely tohoto ustanovení považuje

- a) zlato o ryzosti 333 tisícín nebo vyšší, s výjimkou investičního zlata, v podobě neopracované, zejména slitku, cihly, prutu, valounu, zrna, granule, granálie, lístku, drátu, prášku, zlomků, smetků nebo odpadu,
- b) investiční zlato při dodání podle § 92 odst. 5.

(2) Při dodání zlata s místem plnění v tuzemsku plátcem jinému plátcí, osobě registrované k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osobě povinné k dani s výjimkou vývozu a dodání zlata do jiného členského státu, jsou povinny přiznat daň osoby, kterým je zlato dodáno.

(3) Plátce, který dodává zlato osobám podle odstavce 2, je povinen správci daně oznámit první dodání zlata každé osobě nejpozději do dne prvního dodání této osobě.

(4) Plátce, který dodává zlato osobám podle odstavce 2, je povinen vystavit daňový doklad nejpozději do 15 dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.

(5) Daňový doklad musí obsahovat

- a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu,

⁶²⁾ § 39 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

sídlo nebo místo podnikání plátce, který dodává zlato,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který dodává zlato,
- c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo název, sídlo nebo místo podnikání osoby, které je zlato dodáno,
- d) daňové identifikační číslo plátce, kterému je zlato dodáno,
- e) evidenční číslo daňového dokladu,
- f) rozsah a předmět plnění včetně váhy a ryzosti zlata,
- g) datum vystavení daňového dokladu,
- h) datum uskutečnění plnění,
- i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně,
- j) základ daně,
- k) sazbu daně,
- l) sdělení, že výše daně je povinna doplnit a přiznat osoba, které je zlato dodáno.

(6) Osoby podle odstavce 2, kterým je zlato dodáno, jsou povinny doplnit na obdržném daňovém dokladu výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l). Za správnost vypočtené daně odpovídají tyto osoby.

(7) Osoby podle odstavce 2, kterým je zlato dodáno, jsou povinny přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(8) Zvláštní režim se nepoužije při dodání zlata České národní bance.

HLAVA IV

SPRÁVA DANĚ V TUZEMSKU

§ 93

Správa daně

(1) Při správě daně a při řízení o věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle právního předpisu upravujícího správu daní⁵⁹⁾, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Při správě daně celními orgány při dovozu a vývozu zboží se postupuje podle právních předpisů upravujících správu cla.

§ 93a

Místní příslušnost

(1) Místní příslušnost správce daně u skupiny se

řídí místem sídla, místem podnikání nebo provozovny jejího zastupujícího člena.

(2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo, místo podnikání ani provozovnu, s výjimkou osoby evidované podle § 88, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro Prahu 1.

(3) Pro osobu povinnou k dani, která se stane plátcem podle § 94 odst. 17, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 94

Plátcí

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 kalendářních měsíců přesáhne částku uvedenou v § 6, se stává plátcem od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročila stanovený obrat, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve. Nesplní-li registrační povinnost podle § 95 odst. 1, stává se plátcem dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o registraci.

(2) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která

a) uskutečňuje zdanitelná plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně společně s jinými osobami povinnými k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, jejíž obrat dosahovaný samostatně mimo sdružení v součtu s obratem dosahovaným společně všemi účastníky sdružení v rámci sdružení překročí obrat stanovený v § 6, se stává plátcem od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byl obrat překročen, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve; nesplní-li registrační povinnost podle § 95 odst. 2, stává se plátcem dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o registraci,

b) uskutečňuje zdanitelná plnění společně s jinými osobami povinnými k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, stává se plátcem dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o registraci toho účastníka sdružení, který se stal plátcem jako první, nestane-li se podle tohoto zákona plátcem dříve,

c) uzavře smlouvu o sdružení¹⁰⁾ nebo jinou obdobnou smlouvu s plátcem ke společnému uskutečňování zdanitelných plnění nebo plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně, stává se plátcem dnem uzavření této smlouvy.

(3) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která nabývá majetek pro účely

uskutečňování ekonomických činností na základě rozhodnutí o privatizaci podle zvláštního právního předpisu⁶³), a osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která nabývá majetek od plátce na základě smlouvy o prodeji podniku nebo vkladem podniku nebo části podniku, tvořící organizační složku podniku, se stává plátcem dnem nabytí majetku.

(4) Osoby povinné k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, nebo v jiném členském státě, na které při přeměně společnosti nebo družstva podle zvláštního právního předpisu⁶⁴) přechází nebo je převáděno jmění zanikající společnosti nebo družstva, pokud zanikající společnost nebo družstvo byly plátcem, se stávají plátcí dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Právnícká osoba, která při změně právní formy na jinou formu podle zvláštního právního předpisu⁶⁴) nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

(5) Osoba povinná k dani, která jako osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, se stává plátcem ke dni následujícímu po dni úmrtí plátce. Při ukončení dědickeho řízení se dědic, kterému je majetek vydáván a který pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, stává plátcem ke dni následujícímu po dni vydání majetku.

(6) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která pořizuje zboží z jiného členského státu v tuzemsku, se stává plátcem dnem, kdy hodnota pořízeného zboží bez daně v běžném kalendářním roce převyší částku 326 000 Kč. Do celkové hodnoty pořízeného zboží se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň z pořízeného zboží, jehož hodnotou překročí uvedenou částku.

(7) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která pořizuje v tuzemsku z jiného členského státu nový dopravní prostředek nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, se stává plátcem dnem prvního pořízení tohoto zboží.

(8) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, které jsou poskytnuty služby podle § 15 odst. 1, s výjimkou služeb osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně podle § 51, se stává plátcem dnem poskytnutí uvedených služeb. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň již ze služeb poskytnutých tento den.

(9) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, které jsou poskytnuty služby nebo dodáno zboží podle § 15 odst. 2, se stává plátcem

dnem poskytnutí služby nebo dodání zboží. Plátce je povinen přiznat a zaplatit daň ze zboží dodaného v tento den.

(10) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozoven, prostřednictvím kterých tyto osoby uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, které uskuteční zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku mimo dovozu zboží, se stávají plátcem dnem uskutečnění tohoto plnění, pokud jsou osobou povinnou přiznat a zaplatit daň. Pokud tyto osoby uskuteční plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou plnění podle § 69, stávají se plátcem dnem prvního uskutečnění tohoto plnění.

(11) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani místo podnikání v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, které založí v tuzemsku provozovnu, se stávají plátcem dnem vzniku provozovny, s výjimkou, kdy tyto osoby uskutečňují prostřednictvím provozovny v tuzemsku pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.

(12) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozoven, prostřednictvím kterých tyto osoby uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, pokud pořizují zboží z jiného členského státu v tuzemsku, včetně nového dopravního prostředku a zboží, které je předmětem spotřební daně, kromě zboží pořízeného prostřední osobou v rámci třístranného obchodu podle § 17, se stávají plátcem dnem prvního pořízení zboží.

(13) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, kterým je dodáno zlato podle § 92a, s místem plnění v tuzemsku, se stávají plátcem dnem uskutečnění dodání tohoto zlata.

(14) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozovny, prostřednictvím které tato osoba uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a která uskutečňuje zasílání zboží podle § 18 do tuzemska, které v běžném kalendářním roce přesáhne částku 1 140 000 Kč, se stává plátcem dnem, ve kterém byla tato částka překročena. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání

ani provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozovny, prostřednictvím které tato osoba uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a která uskutečňuje zaslání zboží, které je předmětem spotřební daně, podle § 18 do tuzemska, se stává plátcem dnem prvního dodání tohoto zboží.

(15) Osoba povinná k dani, která dobrovolně podá přihlášku k registraci podle § 95 odst. 7 nebo 8, se stává plátcem dnem účinnosti uvedeným na rozhodnutí o registraci.

(16) Osoba identifikovaná k dani podle § 96, která začne uskutečňovat ekonomickou činnost, se stává plátcem dnem zahájení ekonomické činnosti.

(17) Osoba povinná k dani, která je členem skupiny, a v rozsahu, v jakém se její část nestala součástí skupiny podle § 5a uskuteční zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou dovozu zboží nebo plnění podle § 69, s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, se stává plátcem dnem uskutečnění tohoto plnění, pokud je osobou povinnou přiznat a zaplatit daň.

§ 95

Registrace plátce

(1) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 1, jejíž obrat překročil částku uvedenou v § 6, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený limit.

(2) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem

- a) podle § 94 odst. 2 písm. a), je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený limit,
- b) podle § 94 odst. 2 písm. b), je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, kdy se o registraci jiného účastníka dozvěděla, nebo
- c) podle § 94 odst. 2 písm. c), je povinna předložit přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy,

a je povinna o svém podání přihlášky k registraci informovat ostatní účastníky sdružení.

(3) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 3, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne nabytí majetku.

(4) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem

podle § 94 odst. 4, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku. Právnícká osoba, která je plátcem, a při změně právní formy nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, je povinna do 15 dnů ode dne zápisu změny právní formy do obchodního rejstříku oznámit změnu správci daně, který ji vyznačí na rozhodnutí o registraci.

(5) Osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a není plátcem, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne úmrtí plátce, pokud při zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce nepostupovala podle § 74 odst. 6. Při ukončení dědického řízení je dědic, kterému je vydáván majetek zemřelého plátce, který pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a není plátcem, povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne vydání majetku, pokud neuplatnil postup podle § 74 odst. 6. Obdobně se postupuje v případě úmrtí plátce, který podnikal podle zvláštního právního předpisu⁶⁶⁾.

(6) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osoba povinná k dani, které se stávají plátcem podle § 94 odst. 6 až 14, jsou povinny podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stanou plátcem.

(7) Osoba povinná k dani se sídlem nebo místem podnikání v tuzemsku, která je osvobozena od uplatňování daně podle § 6, je oprávněna podat přihlášku k registraci kdykoliv.

(8) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku, nebo zahraniční osoba povinná k dani, která nemá provozovnu v tuzemsku, s výjimkou provozoven, prostřednictvím kterých tyto osoby uskutečňují pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, které budou uskutečňovat v tuzemsku plnění s nárokem na odpočet daně, jsou oprávněny podat přihlášku k registraci nejpozději ke dni prvního uskutečnění tohoto plnění.

(9) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 16, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne zahájení ekonomické činnosti.

(10) Osoba povinná k dani se sídlem, místem podnikání nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, je osvobozena od povinnosti registrovat se jako plátce a není oprávněna podat přihlášku k registraci. Pokud tato osoba začne uskutečňovat zdanitelná

⁶⁶⁾ § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

plnění nebo plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně, je povinna podat přihlášku k registraci podle odstavce 1, pokud její celkový obrát přesáhne limit stanovený v § 6 odst. 1. Jestliže se osoba povinná k dani rozhodne uplatňovat daň u nájmu pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor podle § 56, může podat přihlášku k registraci kdykoliv.

(11) Osoba povinná k dani, která se stává plátcem podle § 94 odst. 17, je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stane plátcem.

§ 95a

Skupinová registrace

(1) V přihlášce k registraci skupiny určí spojené osoby, které budou členy skupiny, osobu, která bude zastupujícím členem skupiny. Přihlášku k registraci podá osoba určená za zastupujícího člena skupiny u správce daně místně příslušného podle § 93a.

(2) Skupina se stává plátcem od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud je přihláška k registraci skupiny podána nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud je přihláška podána po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se skupina plátcem od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání přihlášky k registraci.

(3) Plátce se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od 1. ledna následujícího kalendářního roku, pokud skupina podá s jeho souhlasem žádost o přistoupení plátce do skupiny nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud skupina podá žádost po 31. říjnu běžného kalendářního roku, stává se tento plátce členem skupiny od 1. ledna druhého kalendářního roku následujícího po podání žádosti.

(4) Osoba, která není plátcem, se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od prvního dne třetího měsíce následujícího po měsíci, ve kterém skupina podá s jejím souhlasem žádost o přistoupení osoby do skupiny.

(5) Člen skupiny se v případě zrušení skupiny nebo vystoupení ze skupiny stává plátcem následujícím dnem po ukončení jeho členství ve skupině.

(6) Osoba, na kterou při přeměně člena skupiny, který při přeměně zaniká, přechází nebo je převáděno jeho jmění, se stává členem skupiny od prvního dne následujícího po dni jeho zániku, pokud není v okamžiku zániku člena skupiny samostatnou osobou povinnou k dani.

(7) Osoba, na kterou při přeměně členů více skupin, kteří při přeměně zanikají, přechází nebo je převá-

děno jejich jmění, se stává plátcem od prvního dne následujícího po dni zániku členů skupin, pokud není v okamžiku jejich zániku samostatnou osobou povinnou k dani. Přihlášku k registraci je povinna podat do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(8) Osoba, na kterou při přeměně člena skupiny, který při přeměně zaniká, přechází nebo je převáděno jeho jmění a která je v okamžiku zániku člena skupiny osobou povinnou k dani, se stává plátcem od prvního dne následujícího po dni zániku člena skupiny. Přihlášku k registraci je povinna podat do dne zápisu přeměny do obchodního rejstříku.

(9) V případě přistoupení osoby povinné k dani jako člena do skupiny podle odstavce 4 je skupina oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně podle § 74 odst. 1. Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém přiznání za první zdaňovací období po dni přistoupení tohoto člena.

§ 96

Osoby identifikované k dani

(1) Právníká osoba, která není osobou povinnou k dani, která pořizuje zboží z jiného členského státu v tuzemsku a celková hodnota pořízeného zboží bez daně v běžném kalendářním roce překročí částku 326 000 Kč, se stává osobou identifikovanou k dani dnem, ve kterém byla tato částka překročena. Do celkové hodnoty pořízeného zboží se nezapočítává hodnota nového dopravního prostředku a hodnota zboží, které je předmětem spotřební daně.

(2) Právníká osoba, která není osobou povinnou k dani, která v tuzemsku pořizuje z jiného členského státu nový dopravní prostředek nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, se stává osobou identifikovanou k dani dnem prvního dodání tohoto zboží.

(3) Právníká osoba, která není osobou povinnou k dani, která v tuzemsku pořizuje zboží z jiného členského státu, která podá přihlášku k registraci, i když hodnota pořízeného zboží nepřekročí částku uvedenou v odstavci 1, se stává osobou identifikovanou k dani k datu účinnosti rozhodnutí o registraci.

§ 97

Registrace osoby identifikované k dani

(1) Osoba identifikovaná k dani je povinna předložit místně příslušnému správci daně přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne překročení částky 326 000 Kč. Pořizuje-li z jiného členského státu nový dopravní prostředek a zboží podléhající spotřební dani, je povinna předložit přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne prvního pořízení tohoto zboží.

(2) Právnícká osoba, která není osobou povinnou k dani, která pořizuje zboží od osoby registrované k dani v jiném členském státě, je oprávněna předložit místně příslušnému správci daně přihlášku k registraci kdykoliv.

§ 98

Náhrada za neuplatnění daně při nesplnění zákonné registrační povinnosti

(1) Nesplní-li osoba povinná k dani povinnost se registrovat podle § 95 odst. 1 nebo podle § 95 odst. 2 písm. a), je povinna uhradit správci daně částku ve výši 10 % z celkového souhrnu úplat za zdanitelná plnění jako náhradu za daň ze zdanitelných plnění, která uskutečnila bez daně, a z hodnoty zboží, které pořídila z jiného členského státu neoprávněně bez daně. Celková částka se počítá od data, kdy se osoba povinná k dani měla stát plátcem, až do data, kdy se stala plátcem na základě rozhodnutí správce daně.

(2) Rozhodnutí o uložení náhrady musí být odůvodněno a včas podané odvolání má odkladné účinky. Platba uvedené částky se považuje za příjem daně podle tohoto zákona.

§ 99

Zdaňovací období

(1) Zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok nedosáhl 10 000 000 Kč.

(2) Pokud obrat plátce za předcházející kalendářní rok dosáhl 10 000 000 Kč, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce, jehož zdaňovacím obdobím je podle odstavce 1 kalendářní čtvrtletí a jehož obrat za předcházející kalendářní rok dosáhl částky alespoň 2 000 000 Kč, je oprávněn si zvolit za zdaňovací období kalendářní měsíc, pokud tuto změnu oznámí správci daně nejpozději do 31. ledna příslušného roku.

(4) Zdaňovací období plátce, který podniká společně s jinými plátcí na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, se stanoví ze součtu obratu dosaženého všemi účastníky v rámci sdružení a obratu plátce dosaženého mimo sdružení.

(5) Při přeměně společnosti fúzí se zdaňovací období zúčastněných společností nebo družstev stanoví ze součtu obrátů zúčastněných společností nebo družstev. Při přeměně společnosti nebo družstva rozdělením se zdaňovací období nově založených nástupnických společností nebo družstev, popřípadě nástupnických společností nebo družstev při rozdělení sloučením stanoví tak, že se přiřadí ke každé nástupnické společnosti

obrat zanikající společnosti nebo družstva v poměru, v jakém na ně bylo převedeno jmění ze zanikající společnosti nebo družstva. Při převodu jmění na společnost se zdaňovací období stanoví z obratu společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obratu společníka.

(6) Pokud není znám obrat za předcházející kalendářní rok, stanoví se zdaňovací období podle odstavce 1 nebo 2 z předpokládaného ročního obratu v běžném roce.

(7) Prvním zdaňovacím obdobím plátce je kalendářní čtvrtletí nebo kalendářní měsíc, ve kterém se osoba povinná k dani stala plátcem.

(8) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 3 ze čtvrtletního na měsíční anebo z měsíčního na čtvrtletní je možné provést od počátku kalendářního roku, pokud ji plátce do 31. ledna toho roku oznámí správci daně. Nedojde-li ke změně zdaňovacího období podle odstavce 1 nebo 2, zdaňovací období plátce se v následujících letech nemění, dokud plátce neoznámí změnu podle odstavce 3.

(9) Zdaňovacím obdobím pro osobu identifikovanou k dani je kalendářní čtvrtletí.

(10) Zdaňovacím obdobím plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani místo podnikání je kalendářní čtvrtletí.

(11) Při rozhodnutí o úpadku končí probíhající zdaňovací období dnem, který předchází dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku. Následující zdaňovací období plátce začíná dnem nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku a končí posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém nabylo účinnosti rozhodnutí o úpadku. Pro období po dni nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku, ve kterém probíhá insolvenční řízení, je zdaňovacím obdobím plátce kalendářní měsíc. Dojde-li k ukončení insolvenčního řízení, končí zdaňovací období dnem, kdy došlo k ukončení insolvenčního řízení, a následující zdaňovací období začíná dnem následujícím po dni, ve kterém došlo k ukončení insolvenčního řízení. Po ukončení insolvenčního řízení je do konce kalendářního roku zdaňovacím obdobím plátce kalendářní měsíc a pro následující kalendářní rok se určí zdaňovací období podle odstavců 1 až 3.

(12) Při prohlášení konkurzu končí probíhající zdaňovací období dnem, který předchází dni prohlášení konkurzu. Další zdaňovací období plátce začíná dnem prohlášení konkurzu a končí posledním dnem kalendářního měsíce, ve kterém byl prohlášen konkurz. Pro další období se považuje za zdaňovací období plátce kalendářní měsíc. Při zrušení konkurzu končí zdaňovací období dnem předcházejícím dni zrušení konkurzu, a pokud registrace plátce trvá, začíná zdaňovací období dnem zrušení konkurzu a končí posledním

dnem kalendářního měsíce, ve kterém byl konkurz zrušen. Do konce kalendářního roku, ve kterém byl konkurz zrušen, je zdaňovacím obdobím plátce kalendářní měsíc a v následujícím kalendářním roce se zdaňovací období určí podle odstavců 1 až 3.

§ 100

Evidence pro daňové účely

(1) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně veškeré údaje vztahující se k jeho daňové povinnosti, zejména údaje potřebné pro správné stanovení daňové povinnosti. Plátce je povinen vést evidenci v takovém členění, aby sestavil daňové přiznání, a jestliže uskutečnil dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani, aby sestavil souhrnné hlášení.

(2) Plátce je povinen vést také evidenci skutečných plnění, která jsou osvobozená od daně nebo nejsou předmětem daně. Plátce, který nemá povinnost vést účetnictví nebo účetnictví nevede dobrovolně, je povinen vést evidenci obchodního majetku.

(3) Plátci, kteří podnikají společně na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy, jsou povinni vést evidenci pro účely daně podle odstavců 1 a 2 za činnost, pro kterou se sdružili, odděleně. Evidenci vede určený účastník sdružení, který za sdružení plní všechny povinnosti a uplatňuje práva vyplývající z tohoto zákona pro ostatní jednotlivé účastníky.

(4) Plátce, který pořizuje zboží z jiného členského státu, a osoba identifikovaná k dani jsou povinni vést evidenci o hodnotě pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých členských států.

(5) Člen skupiny je povinen vést evidenci plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.

§ 101

Daňové přiznání a splatnost daně

(1) Plátce je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost, pokud zákon nestanoví jinak. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, s výjimkou daně vyměřované v souvislosti s dovozem zboží podle § 20^{66a)}, u kterého je splatnost daně stanovena celními předpisy.

(2) Lhůta pro podání daňového přiznání za zdaňovací období končící dnem účinnosti rozhodnutí

o úpadku je 30 dnů od skončení zdaňovacího období. Za zdaňovací období v době probíhajícího insolvenčního řízení, včetně zdaňovacího období končícího dnem, kdy došlo k ukončení insolvenčního řízení, je lhůta pro podání daňového přiznání 25 dnů od skončení zdaňovacího období.

(3) Plátce, který jako osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti, je povinen podat za zemřelého daňové přiznání ke dni úmrtí do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo k úmrtí plátce. Při ukončení dědického řízení, kdy je majetek vydáván dědici, je osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu, která pokračovala po zemřelém plátcí v živnosti, povinna podat poslední daňové přiznání ke dni ukončení dědického řízení. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(4) Zanikne-li společnost nebo družstvo zrušením bez likvidace, je daňové přiznání za část zdaňovacího období ke dni předcházejícímu dni zániku plátce povinen podat právní nástupce plátce, a to s uvedením, že je podává za zaniklého plátce.

(5) Plátce, který jako určený účastník sdružení¹⁰⁾ vede evidenci pro daňové účely za sdružení podle § 100 odst. 3, je povinen uvést ve svém daňovém přiznání zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své činnosti a zdanitelná plnění a daňovou povinnost z činnosti celého sdružení. Ostatní účastníci sdružení v daňovém přiznání uvádějí pouze zdanitelná plnění a daňovou povinnost ze své vlastní činnosti.

(6) Osoba identifikovaná k dani je povinna do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém jí vznikla daňová povinnost, podat daňové přiznání. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani místo podnikání je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém mu vznikla daňová povinnost, podat daňové přiznání. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(8) Osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat a zaplatit daň podle § 108 odst. 1 písm. k), je povinna podat daňové přiznání do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém povinnost přiznat a zaplatit daň vznikla. Daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

^{66a)} Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

§ 102

Souhrnné hlášení

(1) Plátce, který uskutečnil dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě, je povinen podat souhrnné hlášení o dodání zboží do jiného členského státu na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí (dále jen „souhrnné hlášení“). V souhrnném hlášení uvede také přemístění obchodního majetku pro účely uskutečňování jeho ekonomických činností do jiného členského státu, a pokud je prostřední osobou při zjednodušeném postupu v třístranném obchodu podle § 17, také dodání zboží kupujícímu. Údaje o hodnotě dodaného zboží se uvádějí v české měně.

(2) Souhrnné hlášení za sdružení¹⁰⁾ podává určený účastník sdružení, který podává daňové přiznání za sdružení.

(3) Souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí podává plátce do 25 dnů po skončení kalendářního čtvrtletí, a to současně s daňovým přiznáním.

(4) Pokud plátce, který podal souhrnné hlášení, zjistí, že uvedl chybné údaje, je povinen do 15 dnů od data zjištění chybných údajů podat následné souhrnné hlášení.

(5) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení prověří, případně nejasnosti odstraní a údaje využije při stanovení daňové povinnosti. Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103

zrušen

§ 104

**Nesprávné uvedení daňové povinnosti
za jiné zdaňovací období**

(1) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a nesnížil tím v tomto zdaňovacím období daňovou povinnost, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří.

(2) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, než do kterého příslušely, a sní-

žil tím v tomto zdaňovacím období daňovou povinnost, správce daně daň za zdaňovací období, ve kterém měla být uplatněna, dodatečně nevyměří, ale uplatní úrok z prodlení podle zákona upravujícího správu daní⁶⁸⁾ z částky daně uvedené v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období za každý den krácení státního rozpočtu. Úrok z prodlení je splatný ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(3) Postup podle odstavce 1 nebo 2 se neuplatní, pokud plátce, který byl povinen krátit odpočet daně podle § 72 odst. 4 ve zdaňovacím období, do kterého skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti příslušely, uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daňové povinnosti v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období a zdaňovací období, do kterého příslušely, bylo v jiném kalendářním roce.

(4) Pro osobu identifikovanou k dani platí odstavce 1 a 2 obdobně.

§ 105

Vracení nadměrného odpočtu

(1) Vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek⁶⁹⁾, vrátí se plátcí bez zádoti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. Tento postup se neuplatní, pokud vznikne vratitelný přeplatek změnou daňové povinnosti na základě dodatečného vyměření, a postupuje se podle zvláštního právního předpisu⁶⁹⁾.

(2) Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku vyměření nebo dodatečného vyměření se stává vratitelným, pokud skupina a kterýkoli člen skupiny nemá daňový nedoplatek. Přeplatek skupiny se použije na úhradu případného daňového nedoplatku skupiny nebo kteréhokoliv člena skupiny.

(3) Pokud vznikne v důsledku neoprávněného uplatnění odpočtu daně daňový nedoplatek, podléhá tento úrok z prodlení podle zákona upravujícího správu daní⁶⁸⁾ od počátku běhu lhůty podle odstavce 1. Úrok z prodlení se neuplatní do doby vrácení nadměrného odpočtu.

(4) Za den vzniku vratitelného přeplatku se považuje den vyměření a vratitelný přeplatek se vrátí, pokud činí více než 100 Kč.

§ 106

Zrušení registrace

(1) O zrušení registrace může plátce požádat nej-

⁶⁸⁾ § 63 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁹⁾ § 64 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

dříve po uplynutí jednoho roku od data účinnosti uvedeného v rozhodnutí o registraci, pokud jeho obrat nepřesáhl za nejbližších předcházejících 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců částku 1 000 000 Kč a pokud celková hodnota zboží pořízeného z jiného členského státu nepřekročila v běžném kalendářním roce částku 326 000 Kč a tato hodnota nebyla překročena ani v roce minulém, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Plátcí podnikající na základě smlouvy o sdružení¹⁰⁾ nebo jiné obdobné smlouvy mohou požádat o zrušení registrace jednotlivě pouze při vystoupení nebo vyloučení ze sdružení za podmínek uvedených v odstavci 1, nebo pokud přestanou být osobou povinnou k dani, a to po vypořádání majetku. Při rozpuštění sdružení mohou požádat všichni účastníci sdružení o zrušení registrace po vypořádání majetku ve sdružení. Obratem účastníka sdružení je pro účely zrušení registrace součet jeho obratu za plnění uskutečňovaná mimo sdružení a podílu obratu sdružení připadajícího na něho ze sdružení. Podíl obratu připadajícího na účastníka sdružení se stanoví podle smlouvy, jinak rovným dílem.

(3) Plátce podle § 94 odst. 3, 4 a 5 však může požádat o zrušení registrace nejdříve po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy se stal plátcem, pokud jeho obrat nepřesáhl za nejbližší předcházející tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce částku 250 000 Kč.

(4) Pokud plátce žádá o zrušení registrace, je povinen prokázat, že existují důvody pro zrušení registrace uvedené v odstavci 1.

(5) Pokud dojde ke zrušení registrace v důsledku úmrtí plátce, je jeho právní nástupce povinen postupovat podle § 74 odst. 5. To neplatí, pokud osoba oprávněná podle zvláštního právního předpisu pokračuje po zemřelém plátcí v živnosti a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne úmrtí plátce. Ke dni vydání majetku dědici, popřípadě správci dědictví, který nepokračuje v živnosti po zemřelém plátcí, je osoba oprávněná, která pokračovala po zemřelém plátcí v živnosti, povinna postupovat u vydaného majetku podle § 74 odst. 5. Tato povinnost se nevztahuje na případ, kdy je majetek vydán dědici, který pokračuje v živnosti a současně je plátcem nebo předloží přihlášku k registraci plátce do 15 dnů ode dne vydání majetku. Obdobně se postupuje v případě úmrtí plátce, který podnikal podle zvláštního právního předpisu⁶⁶⁾.

(6) Zrušení společnosti nebo družstva bez likvidace se nepovažuje za zrušení s povinností snížit nárok na odpočet daně podle § 74 odst. 5, pokud jsou všechny zúčastněné společnosti nebo družstva plátcí. Obdobně se postupuje i v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tím

způsobem, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem, nebo v případě, kdy dojde ke zrušení registrace právnické osoby, která je plátcem a byla založená jedinou fyzickou osobou a v činnosti zaniklé právnické osoby pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel, anebo v případě, kdy dojde k přeměně, sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku nebo osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže jsou plátcí.

(7) Správce daně je však oprávněn zrušit registraci plátce, pokud

- a) plátce neuskutečnil bez oznámení důvodu správci daně po dobu dvanácti po sobě následujících měsíců plnění,
- b) plátce neplní své povinnosti vyplývající z tohoto zákona, nebo
- c) plátce přestane být osobou povinnou k dani.

(8) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 7 má odkladný účinek a účinnost zrušení registrace nastává dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení registrace.

(9) Správce daně je oprávněn zrušit registraci plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani místo podnikání, pokud tento plátce v předcházejícím kalendářním roce neuskutečnil v tuzemsku zdanitelné plnění nebo plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

§ 106a

Zrušení a změna skupinové registrace

(1) Správce daně zruší registraci skupiny k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina podá žádost o zrušení registrace nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud žádost skupina podá po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně registraci skupiny k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(2) Správce daně zruší členství osoby ve skupině k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina podá žádost o vystoupení člena ze skupiny nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud žádost skupina podá po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně členství osoby ve skupině k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(3) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat nejdříve po uplynutí jednoho roku od data, kdy se stal členem skupiny.

(4) Pokud skupina nesplňuje podmínky stanovené v § 5a, je povinna oznámit tuto skutečnost správci daně do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Správce

daně zruší registraci skupiny k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina oznámí, že nesplňuje podmínky stanovené v § 5a nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud tuto skutečnost skupina oznámí po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně registraci skupiny k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(5) Pokud člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství stanovené v § 5a, je skupina povinna oznámit tuto skutečnost do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala. Správce daně zruší členství osoby ve skupině k 31. prosinci běžného kalendářního roku, pokud skupina oznámí, že člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství stanovené v § 5a nejpozději do 31. října běžného kalendářního roku. Pokud tuto skutečnost skupina oznámí po 31. říjnu běžného kalendářního roku, zruší správce daně členství osoby ve skupině k 31. prosinci následujícího kalendářního roku.

(6) Správce daně je oprávněn zrušit registraci skupiny k 31. prosinci kalendářního roku, pokud skupina neplní své povinnosti vyplývající z tohoto zákona.

(7) Správce daně zruší registraci plátce ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.

(8) Zrušení registrace podle tohoto ustanovení a zrušení členství osoby ve skupině se nepovažují za zrušení registrace s povinností snížit nárok na odpočet daně podle § 74 odst. 6.

§ 107

Zrušení registrace osoby identifikované k dani

(1) Osoba identifikovaná k dani může po uplynutí 2 kalendářních roků ode dne nabytí účinnosti rozhodnutí o registraci počítaných od konce kalendářního roku, v němž rozhodnutí o registraci nabylo účinnosti, požádat o zrušení registrace, pokud hodnota pořízeného zboží v běžném roce nepřekročila částku 326 000 Kč bez daně a pokud tuto částku nepřekročila ani v roce předcházejícím.

(2) Správce daně zruší registraci osoby identifikované k dani nejdříve po uplynutí 2 kalendářních roků ode dne nabytí účinnosti rozhodnutí o registraci počítaných od konce kalendářního roku, v němž rozhodnutí o registraci nabylo účinnosti, pokud jí za poslední 2 kalendářní roky nevznikla povinnost přiznat a zaplatit daň.

(3) Pokud osoba registrovaná jako osoba identifikovaná k dani zahájí ekonomickou činnost, správce daně zruší její registraci jako osoby identifikované k dani k datu předcházejícímu dni nabytí účinnosti rozhodnutí o registraci plátce.

(4) Správce daně zruší registraci osoby identifikované k dani ke dni vzniku jejího členství ve skupině.

§ 108

Osoby povinné přiznat a zaplatit daň

(1) Přiznat a zaplatit daň správci daně jsou povinni

- a) plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, popř. převod nemovitosti s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou dodání zlata podle § 92a a s výjimkou plnění, u kterých je povinná přiznat a zaplatit daň osoba, které jsou tato plnění poskytována,
- b) plátce, kterému je poskytována služba podle § 15 odst. 1 nebo 4,
- c) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kterým je dodáváno zboží nebo poskytována služba podle § 15 odst. 2 a 3,
- d) plátce nebo osoba identifikovaná k dani, kteří pořízují v tuzemsku zboží z jiného členského státu,
- e) kupující, který je plátcem nebo osobou identifikovanou k dani, kterému je dodáváno zboží za podmínek stanovených v § 17,
- f) osoba, v jejíž prospěch je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká daňová povinnost podle § 23,
- g) osoba, v jejíž prospěch je zboží vráceno ze svobodného pásma nebo svobodného skladu zpět do tuzemska,
- h) zahraniční osoba povinná k dani, která poskytuje elektronické služby podle zvláštního režimu a zvolila si tuzemsko jako stát identifikace,
- i) plátce, kterému je dodáno zlato podle § 92a,
- j) osoba, která není plátcem, která pořízuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu,
- k) osoba, která uvede daň na dokladu.

(2) Osoby povinné přiznat a zaplatit daň mají procesní postavení daňového subjektu.

(3) Osoba určená k zajištění prodeje obchodního majetku plátce, která přijala úplatu za uskutečněný prodej obchodního majetku, je povinna zajistit daň a odvést ji na osobní daňový účet plátce vedený u místně příslušného správce daně. Tato osoba je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnil prodej obchodního majetku plátce.

§ 109

zrušen

§ 110

**Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu
a válečného stavu**

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

- a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně přeradit zboží nebo služby ze základní do snížené sazby daně a naopak,
- b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

ČÁST DRUHÁ**PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ
A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 111

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.

2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.

3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.

4. Plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové přiznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.

5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové přiznání podle § 99.

6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v plat-

nosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem „CZ“. Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení o registraci.

7. Pro stanovení výše obrátu uvedené v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obrátu dosaženému před účinností tohoto zákona.

8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.

9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto zákona.

10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového přiznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.

11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na

plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

17. zrušen zákonem č. 377/2005 Sb.

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správci daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde

k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

§ 112

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.
2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.
3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední a § 51 odst. 1 písm. j), která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Seznam zboží podléhajícího snížené sazbě

Číselný kód Harmonizovaného systému popisu číselného označování zboží	Název zboží
01-05, 07-23, 25	- Potraviny včetně nápojů (vyjma alkoholických, vymezených zvláštním předpisem ⁷⁰⁾) a krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin; voda. Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2203-2208
06	Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné; řezané květiny a dekorativní listoví.
28-30, 40, 48, 56, 61 62	- Radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky - jen používané pro zdravotní péči, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely.
4818, 6111, 6209	- Dětské pleny.
49	- Knihy, brožury, letáky, prospekty, noviny a časopisy, kde reklama nepřesahuje 50 % plochy, obrázková alba, obrázkové knihy, předlohy ke kreslení a omalovánky pro děti, hudebniny tištěné či rukopisné, kartografické výrobky všech druhů včetně atlasů, nástěnných map, topografických plánů a globusů, kromě tiskovin plně nebo podstatně určených k reklamě.
01 - 96	- Zdravotnické prostředky podle zvláštních právních předpisů ⁷¹⁾ , včetně náhradních dílů, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému zdravotnickému prostředku k ošetřování nemocných, vyjma zboží kapitoly 24.
48, 64, 66, 84, 85, 87, 90, 91	- Zboží pro osobní používání nemocnými ke zmírnění následků nemocí, jež není zdravotnickým prostředkem podle zvláštních právních předpisů, a to:

⁷⁰⁾ § 2 písm. g) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

⁷¹⁾ Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých dalších zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

- Braille papír
- Bílé hole pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Manipulační stroje a zařízení pro přepravu těžce zdravotně postižených osob upoutaných na vozíku
- Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou
- Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítačí stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídatná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu
- Braillovská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování hmatového písma
- Jednotky počítačů a přídatná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami
- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby
- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby
- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.

94	- Dětské sedačky do automobilů.
4401	- Palivové dřevo v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo podobných tvarech, dřevěné štěpky nebo třísky, piliny a dřevěný odpad a zbytky, též aglomerované do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů.

Číselným kódem Harmonizovaného systému se rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2007.

Snížené sazby daně podléhá zboží, které odpovídá současně číselnému kódu Harmonizovaného systému a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části přílohy.

Novinami se pro účely tohoto zákona rozumí deníky a zpravodajské periodické tiskoviny, vydávané nejméně dvakrát ročně pod stejným názvem a v úpravě pro ně typické bez pevného spojení jednotlivých listů.

Příloha č. 2 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam služeb podléhajících snížené sazbě

SKP	Popis služby
	Opravy zdravotnických prostředků uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.
35.43.92	Opravy invalidních vozíků.
41	Shromažďování, úprava a rozvod vody.
55	Ubytovací služby.
60	Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel; doprava visutými lanovkami a lyžařskými vleky.
61	Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.
62	Letecká hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.
74.70.12	Služby mytí oken prováděné v domácnostech.
74.70.13	Služby tradičního čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.
85.1	Zdravotní péče, pokud není osvobozena od daně podle § 58.
85.3	Sociální péče, pokud není osvobozena od daně podle § 59.
85.3	Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.
90.01	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.
90.02.11	Sběr a přeprava komunálního odpadu.
92	Vstupné na koncerty, filmová a divadelní představení, ohňostroje, výstavy, vyhlídkové věže, do zábavných parků, cirkusů, muzeí, zoologických a botanických zahrad, historických objektů a na podobné kulturní události; vstupné na sportovní události; použití sportovních zařízení krytých i nekrytých ke sportovním činnostem; použití rekreačních parků a pláží.
92.3	Činnosti samostatných umělců, pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva dílo užít.
93.03	Pohřebnictví a související služby, včetně dodání zboží přímo souvisejícího s poskytováním těchto služeb.
93.04	Služby posiloven a kondičního cvičení, provoz saun, tureckých a parních lázní.
95	Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.

Pro uplatnění snížené sazby daně se používá Standardní klasifikace produkce platná k 1. lednu 2003.

Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

Za úklidové práce v domácnosti se pro účely tohoto zákona považuje úklid v bytě nebo rodinném domě mimo prostor, které nejsou určeny k bydlení. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.

Oprávněním k výkonu práva dílo užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění.

Příloha č. 3 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

- Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
- Dodání nového zboží vyrobeného nebo nakoupeného za účelem dodání v nezměněném stavu.
- Služby telekomunikační uvedené v kódu SKP 64.
- Doprava pozemní a potrubní nákladní, doprava pozemní osobní uvedená v kódu SKP 60.
- Doprava vodní osobní a nákladní uvedená v kódu SKP 61.
- Doprava letecká pravidelná a nepravidelná osobní a nákladní doprava uvedená v kódu SKP 62.
- Skladování, přístavní a letištní služby v kódu SKP 63.
- Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby uvedené v kódu SKP 63.
- Reklamní služby uvedené v kódu SKP 74.
- Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů, uvedené v kódu SKP 74.
- Služby prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen uvedené v kódu SKP 55
- Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání ze zákona jiné než osvobozené od daně podle § 53 zákona.
- Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

Příloha č. 4 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Číselný kód Harmonizovaného systému popisu číselného označování zboží	Název zboží
A) Umělecká díla	
5805	- Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
6304	- Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
9701	- Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.
9702	- Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.
9703	- Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly

zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.

B) Sběratelské předměty

9704	- Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.
9705	- Sbírky a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.

C) Starožitnosti

9706	- Jiné předměty než umělecká díla nebo sběratelské předměty, pokud jsou starší 100 let.
-

* * *

1. Zákon č. 635/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o správních poplatcích, nabyt účinnosti třicátý den po jeho vyhlášení (16. ledna 2005), s výjimkou části desáté, která nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2005.

2. Zákon č. 669/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2005.

3. Zákon č. 124/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (30. března 2005).

4. Zákon č. 215/2005 Sb., o registračních pokladnách a o změně některých zákonů (zákon o registračních pokladnách), nabyt účinnosti dnem 1. července 2005, s výjimkou části čtvrté, která nabyla účinnosti dnem jeho vyhlášení (3. června 2005).

5. Zákon č. 217/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (3. června 2005).

6. Zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dozoru nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, institucemi elektronických peněz, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (29. září 2005), s výjimkou ustanovení části třicáté první, které nabylo účinnosti prvního dne měsíce následujícího po jeho vyhlášení (1. října 2005).

7. Zákon č. 441/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (10. listopadu 2005).

8. Zákon č. 545/2005 Sb., kterým se mění zákon

č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, nabyt účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byl tento zákon vyhlášen (1. ledna 2006).

9. Zákon č. 109/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálních službách, nabyt účinnosti dnem 1. července 2006, s výjimkou ustanovení čl. XVII bodu 1, který nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2007, s výjimkou čl. XVII bodu 2, který nabyt účinnosti dnem 1. dubna 2006.

10. Zákon č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyt účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (29. května 2006).

11. Zákon č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem vyhlášení (30. června 2006).

12. Zákon č. 172/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. srpna 2007).

13. Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2008.

14. Zákon č. 270/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (31. října 2007).

15. Zákon č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, nabyt účinností dnem 1. ledna 2008.

16. Zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 2008.

17. Zákon č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev, nabyt účinnosti dnem 1. července 2008.

18. Zákon č. 302/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

86**PŘEDSEDA VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 120/2002 Sb.,

o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 186/2004 Sb., zákonem č. 125/2005 Sb. a zákonem č. 297/2008 Sb.

ZÁKON**o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**PODMÍNKY UVÁDĚNÍ BIOCIDNÍCH PŘÍPRAVKŮ A ÚČINNÝCH LÁTEK NA TRH****HLAVA I****ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1a)} a upravuje práva a povinnosti právnických osob a podnikajících fyzických osob a působnost správních úřadů při uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh

v České republice, podmínky vydávání povolení k uvedení biocidních přípravků na trh, způsob hodnocení účinnosti biocidních přípravků a účinných látek a ochrany před jejich působením na lidské zdraví, zvířata, rostliny, na zdravotní nezávadnost krmiv, živočišných a rostlinných produktů a na životní prostředí a podmínky používání biocidních přípravků.

(2) Tento zákon se nevztahuje na léčiva, veterinární přípravky, zdravotnické prostředky, potraviny, přídatné látky přidávané do potravin, látky určené k aromatizaci potravin, doplňkové látky určené ke krmení zvířat, krmiva, materiály a předměty určené pro styk s potravinami, kosmetické prostředky a přípravky na ochranu rostlin.

(3) Tímto zákonem nejsou dotčeny zvláštní právní předpisy o technických požadavcích na výrobky a o chemických látkách a chemických přípravcích. Požadavky na klasifikaci, balení a označování biocidních přípravků

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh. Směrnice Komise 2006/140/ES ze dne 20. prosince 2006, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky sulfurylfuorid do přílohy I uvedené směrnice.

Směrnice Komise 2006/50/ES ze dne 29. května 2006, kterou se mění přílohy IVA a IVB směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh.

Směrnice Komise 2007/20/ES ze dne 3. dubna 2007, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky dichlofluorid do přílohy I uvedené směrnice.

Směrnice Komise 2007/69/ES ze dne 29. listopadu 2007, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky difethialon do přílohy I uvedené směrnice.

Směrnice Komise 2007/70/ES ze dne 29. listopadu 2007, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky oxidu uhličitý do přílohy IA uvedené směrnice.

Směrnice Komise 2008/15/ES ze dne 15. února 2008, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky klothianidin do přílohy I uvedené směrnice.

Směrnice Komise 2008/16/ES ze dne 15. února 2008, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky etofenprox do přílohy I uvedené směrnice.

^{1a)} Nařízení Komise (ES) č. 1896/2000 ze dne 7. září 2000 o první etapě programu podle čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o biocidních přípravcích, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh.

upravené tímto zákonem se nevztahují na přepravu biocidních přípravků v železniční, silniční, letecké, vodní vnitrozemské a námořní dopravě.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Účinnou látkou je chemická látka nebo mikroorganismus, včetně virů a hub, které svým specifickým nebo obecným účinkem působí na škodlivé organismy.

(2) Biocidním přípravkem je účinná látka nebo přípravek obsahující jednu nebo více účinných látek ve formě, v jaké jsou dodávány uživateli, určené k hubení, odpuzování, zneškodňování, zabránění účinku nebo dosažení jiného regulačního účinku na jakýkoliv škodlivý organismus chemickým nebo biologickým způsobem; seznam typů biocidních přípravků se stručným popisem každého typu je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(3) Škodlivým organismem je každý organismus, který má nepříznivý účinek na člověka nebo jehož přítomnost je nežádoucí, nepříznivě ovlivňuje činnost lidí nebo předměty, které užívají nebo vyrábějí, nebo působí nepříznivě na ostatní živé organismy nebo na životní prostředí; při používání biocidních přípravků je škodlivý organismus cílovým organismem.

(4) Biocidním přípravkem s nízkým rizikem je přípravek, který neobsahuje žádné sledované látky a jako účinné látky obsahuje pouze látky uvedené v seznamu účinných látek s nízkým rizikem, upraveném v příloze č. 3 k tomuto zákonu; tento přípravek musí za podmínek jeho používání představovat jen nízké riziko pro zdraví člověka, zvířata, rostliny, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišných a rostlinných produktů a životní prostředí.

(5) Sledovanou látkou je každá látka, která může svými nebezpečnými vlastnostmi²⁾ nepříznivě působit na zdraví člověka, zvířata, rostliny, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišných a rostlinných produktů a životní prostředí, s výjimkou účinné látky, a je přítomna nebo vzniká v biocidním přípravku v takové koncentraci, že celý přípravek je klasifikován³⁾ jako nebezpečný.

(6) Základní látkou je látka, kterou Komise Evropských společenství (dále jen „Komise“) zařadí do seznamu základních látek jako součást předpisu Evropských společenství o uvádění biocidních přípravků na trh^{3a)}, která není sledovanou látkou a není uváděna na trh primárně pro biocidní účel uvedený v § 2 odst. 2, ale která může být pro tento účel použita buď přímo nebo v přípravku obsahujícím tuto látku a jednoduché ředidlo.

(7) Rámcovým složením je složení skupiny biocidních přípravků, které mají stejné použití a stejnou kategorii uživatelů; biocidní přípravky se stejným rámcovým složením musí obsahovat stejné účinné látky shodných vlastností a jejich složení může vykazovat jen takové odchylky od složení povoleného biocidního přípravku z této skupiny, které nesnižují účinnost biocidního přípravku a nezvyšují rizika související s přítomností jednotlivých složek; odchylka od složení povoleného biocidního přípravku může zahrnovat jen takové snížení procentuálního obsahu účinné látky, změnu procentuálního složení jedné nebo více jiných než účinných látek nebo náhradu jednoho nebo několika pigmentů, barviv nebo aromatických látek jinými látkami, které představují totéž nebo nižší riziko a nesnižují účinnost biocidního přípravku.

(8) Reziduem je zbytek jedné nebo více látek obsažených v biocidním přípravku, včetně produktů látkové přeměny a produktů rozkladu nebo reakcí těchto látek, který zůstává po použití biocidního přípravku například v půdě, ovzduší, vodě, tělních tekutinách a tkáních zvířat nebo člověka, potravinách a krmivech, kde přítomnost těchto látek není žádoucí.

(9) Pro účely tohoto zákona se dovozem rozumí propuštění biocidního přípravku nebo účinné látky do celního režimu volného oběhu nebo aktivního zúšlechťovacího styku v systému navrácení.

(10) Uvedením biocidního přípravku nebo účinné látky na trh je každé jejich úplatné nebo bezúplatné předání nebo následné skladování jiné než skladování, po kterém následuje odeslání z celního území Evropského společenství nebo zneškodnění. Za uvedení na trh se považuje též dovoz biocidního přípravku nebo účinné látky.

²⁾ § 2 odst. 8 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

³⁾ § 3 zákona č. 157/1998 Sb.

^{3a)} Příloha IB směrnice 98/8/ES.

HLAVA II

UVEDENÍ BIOCIDNÍHO PŘÍPRAVKU,
ZÁKLADNÍ A ÚČINNÉ LÁTKY NA TRH
A POUŽÍVÁNÍ BIOCIDNÍHO PŘÍPRAVKU

§ 3

Základní podmínky uvedení na trh a používání

(1) Účinnou látku určenou pro použití v biocidním přípravku mohou uvést na trh právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby jen za podmínek stanovených v § 8, a biocidní přípravek mohou tyto osoby uvést na trh jen na základě povolení Ministerstva zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“), pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Biocidní přípravky mohou obsahovat jen účinné látky uvedené v seznamu účinných látek upraveném v příloze č. 2 k tomuto zákonu a v seznamu účinných látek s nízkým rizikem upraveném v příloze č. 3 k tomuto zákonu a jen základní látky, při současném dodržení všech stanovených požadavků. Za splnění specifických podmínek upravených v přílohách č. 2 a 3 k tomuto zákonu odpovídá právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která uvádí biocidní přípravek na trh, s výjimkou splnění specifických podmínek uložených držiteli povolení vydaného podle § 7, za které odpovídá tento držitel, a specifických podmínek, které se vztahují k používání biocidního přípravku, za které odpovídá osoba uvedená v § 3a odst. 2.

(3) Právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, které dovezou biocidní přípravek, jsou povinny předložit celnímu orgánu spolu s celním prohlášením i rozhodnutí ministerstva o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh nebo písemné prohlášení dovozce, že biocidní přípravek je určen výhradně pro potřeby vědeckého výzkumu a vývoje nebo pro zkušební účely.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahuje na biocidní přípravky a účinné látky určené výhradně pro potřeby vědeckého výzkumu a vývoje a pro zkušební účely.

§ 3a

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba nesmí používat biocidní přípravek, který nebyl

oznámen podle § 35, anebo povolen k uvedení na trh, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Při použití biocidního přípravku musí právnická osoba nebo podnikající či nepodnikající fyzická osoba dodržet informace a pokyny uvedené na obale, štítku, nebo příbalovém letáku nebo výstražné symboly, standardní věty označující specifickou rizikovost, nebo standardní pokyny pro bezpečné zacházení podle zákona o chemických látkách a chemických přípravcích^{3b)} a specifické podmínky pro používání biocidního přípravku, upravené v přílohách č. 2 a 3 k tomuto zákonu. Biocidní přípravek smí osoba uvedená ve větě první používat jen v nezbytně nutné míře.

§ 3b

Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba může bez oznámení podle § 35 nebo bez povolení uvést na trh pro biocidní použití nebo používat k těmto účelům základní látku nebo biocidní přípravek obsahující jen takové základní látky.

**Žádost o povolení
k uvedení biocidního přípravku na trh**

§ 4

(1) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podává ministerstvu právnická osoba, která má sídlo, podnik nebo jeho organizační složku⁴⁾ na území České republiky, nebo podnikající fyzická osoba, která má místo podnikání na území České republiky, (dále jen „žadatel“) před jeho prvním uvedením na trh, nebo prvním použitím, není-li biocidní přípravek určen k uvedení na trh. Žádost musí být předložena v 1 vyhotovení v listinné podobě a ve 4 vyhotoveních na elektronických nosičích dat ve formátech a s použitím speciální sady programů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o programu přezkoumání účinných látek biocidních přípravků^{4a)}.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva obsahovat

- vedle náležitostí podle správního řádu i náležitosti podle specifických podmínek upravených v příloze č. 2 nebo 3, údaje k identifikaci výrobce biocidního přípravku a výrobce účinné látky a adresu místa výroby,
- podrobné kvantitativní a kvalitativní složení biocidního přípravku,

^{3b)} Zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Příloha III nařízení (ES) 1451/2007.

c) bezpečnostní list biocidního přípravku, vypracovaný podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o chemických látkách a chemických přípravcích⁵⁾, pokud jeho vypracování tento přímo použitelný předpis Evropských společenství ukládá.

(3) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, s výjimkou biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku s rámcovým složením, musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 2 a dále v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva tyto základní údaje o účinných látkách a biocidním přípravku: název, identifikační údaje, fyzikální, chemické a technické nebo biologické vlastnosti, typ biocidního přípravku, analytické metody stanovení účinné látky, toxikologické a ekotoxikologické údaje, účinnost na cílové organismy a doporučené použití, kategorie uživatelů, opatření nezbytná pro ochranu člověka, zvířat, rostlin, životního prostředí, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišných a rostlinných produktů, způsob zneškodnění odpadů, klasifikace, balení, označování, rezidua účinných látek, účinky na necílové organismy, souhrn a hodnocení údajů.

(4) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku s rámcovým složením na trh musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 2 a dále v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva základní údaje o biocidním přípravku: název, identifikační údaje, fyzikální a chemické vlastnosti, typ biocidního přípravku a oblast použití, kategorie uživatelů, způsob použití, účinnost, analytické metody, způsob zneškodnění odpadů, klasifikace, balení a označení.

(5) Ministerstvo vyzve žadatele, aby předložil v případě žádosti podle odstavce 3 kromě základních údajů o účinné látce a biocidním přípravku i doplňkové fyzikálně chemické, toxikologické a ekotoxikologické údaje upravené vyhláškou ministerstva nebo některé z nich, jestliže je to potřebné pro hodnocení biocidního přípravku s ohledem na charakter účinných látek, typ biocidního přípravku, způsob použití a očekávanou expozici člověka, zvířat, rostlin, krmiv, živočišných a rostlinných produktů a životního prostředí.

(6) Údaje o vlastnostech účinných látek a biocidních přípravků předložené podle odstavců 3, 4 a 5 musí

být doloženy protokoly s podrobným a úplným popisem provedených zkoušek a použitých metod nebo literárních odkazů na uvedené metody spolu s kopií textu těchto metod. Tyto podklady mohou být předloženy v anglickém jazyce. Zkoušky účinných látek a biocidních přípravků musí být provedeny stanovenými metodami⁶⁾ a za podmínek dodržení správné laboratorní praxe⁷⁾. Použití jiných než stanovených metod musí být v protokole zdůvodněno. Ministerstvo může požadovat, aby údaje uvedené v žádosti byly doplněny, jestliže nejsou dostatečné pro provedení hodnocení účinnosti a vlastností biocidního přípravku podle § 6.

(7) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh může ministerstvu podat i fyzická osoba oprávněná k podnikání nebo právnická osoba, která má bydliště nebo povolení k trvalému pobytu, sídlo, místo podnikání, ústřední správu, hlavní místo své podnikatelské činnosti nebo organizační složku na území jiného členského státu Evropské unie (dále jen „členský stát“).

§ 5

(1) Ministerstvo může požadovat, aby mu žadatel bezplatně poskytl vzorek účinné látky nebo biocidního přípravku v množství nezbytném pro provedení zkoušek, jakož i vzorek obalu, štítku nebo příbalového letáku^{3b)}.

(2) Před podáním žádosti o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, které vyžaduje provedení zkoušek na obratlovcích, se žadatel informuje u ministerstva, zda biocidní přípravek, pro který hodlá podat žádost, není podobný biocidnímu přípravku již povolenému a jaké je jméno a adresa držitele nebo držitelů povolení. Současně předloží písemné prohlášení, že hodlá žádat o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh ve svém vlastním zájmu a že má k dispozici ostatní údaje potřebné k předložení žádosti. Ministerstvo poskytne žadateli požadované informace a současně uvedomí držitele povolení a vyzve je ke vzájemné spolupráci v zájmu předcházení opakovaných toxikologických zkoušek na obratlovcích.

(3) V případě biocidního přípravku, který je podobný přípravku již povolenému podle § 7 a jehož účinné látky jsou stejné, včetně stupně čistoty a druhu nečistot, může ministerstvo přijmout žádost, ve které

⁵⁾ Příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES.

⁶⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 157/1998 Sb.

⁷⁾ § 5 zákona č. 157/1998 Sb.

druhý a další žadatel nahradí údaje požadované podle § 4 odst. 3, 4 nebo 5 ověřeným písemným souhlasem prvního žadatele s využitím jím předložených údajů pro účel vydání povolení druhému nebo dalšímu žadateli.

(4) Pokud některé požadované údaje podle § 4 odst. 3, 4 nebo 5 nejsou nezbytné s ohledem na povahu biocidního přípravku nebo jeho navržené použití nebo není z technického hlediska možné nebo není z vědeckého hlediska nezbytné je poskytnout, žadatel tyto skutečnosti odůvodní v podané žádosti.

(5) Ministerstvo uchovává po dobu 15 let žádosti o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh včetně předložených údajů a ostatních písemností. Tyto doklady zpřístupní na požádání Komisi a příslušným orgánům ostatních členských států.

§ 6

Hodnocení dokumentace biocidního přípravku

(1) Ministerstvo, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství zajistí hodnocení údajů obsažených v žádosti předložené podle § 4 (dále jen „dokumentace biocidního přípravku“).

(2) Hodnocení dokumentace biocidního přípravku zahrnuje hodnocení její úplnosti a dále hodnocení údajů v ní obsažených z hlediska účinnosti biocidního přípravku na cílové organismy, jeho vlivu na člověka, zvířata, rostliny a životní prostředí, jakož i z hlediska opatření nezbytných pro ochranu člověka, zvířat, rostlin, zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů a ochranu životního prostředí jako celku v podmínkách běžného použití biocidního přípravku i v podmínkách reálně nejméně příznivých podmínek přípravy, použití, skladování a zneškodňování biocidního přípravku a materiálu jím ošetřeného.

(3) Ministerstvo, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství při provádění hodnocení a přijímání rozhodnutí týkajících se povolení biocidního přípravku posuzují i důvody žadatele pro neposkytnutí určitých údajů podle § 5 odst. 4.

(4) Ministerstvo upraví postup a podrobnou specifikaci zásad hodnocení dokumentace biocidních přípravků a účinných látek vyhláškou.

§ 7

Povolení k uvedení biocidního přípravku na trh

(1) Ministerstvo povolí uvedení biocidního přípravku na trh pouze v případě, že

- a) účinné látky v něm obsažené jsou uvedeny v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, a jsou splněny požadavky a specifické podmínky tam uvedené,

b) je zjištěno na základě nejnovějších vědeckých a technických poznatků a je zřejmé z hodnocení dokumentace biocidního přípravku předložené podle § 4 odst. 3, 4 nebo 5, že s ohledem na obvyklé podmínky použití biocidního přípravku, na obvyklé podmínky použití přípravkem ošetřeného materiálu, na důsledky používání biocidního přípravku a možnosti jeho zneškodnění, biocidní přípravek

1. je dostatečně účinný,
2. při doporučeném způsobu použití nemá na cílové organismy nepříjemné účinky, jako je rezistence nebo zkřížená rezistence nebo zbytečné utrpení a bolest obratlovců,
3. nemá při doporučeném způsobu použití přímo nebo nepřímo, například prostřednictvím pitné vody, potravin nebo krmiv, vnitřního ovzduší nebo důsledků na pracovní prostředí, nepříjemné účinky sám nebo jeho rezidua na zdraví člověka nebo zvířata,
4. nemá, s ohledem na jeho přeměny a distribuci v životním prostředí, nepříjemné účinky sám nebo jeho rezidua na životní prostředí, zejména na kontaminaci povrchových vod, podzemní a pitné vody,

c) je možné analyticky stanovit podle dokumentace biocidního přípravku povahu a kvantitu jeho účinných látek a v případě potřeby všech toxikologicky nebo ekotoxikologicky významných nečistot a přísad a jejich reziduí významných z hlediska účinku na člověka, zvířata, rostliny, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišných a rostlinných produktů a životní prostředí, které jsou důsledkem povoleného použití,

d) výsledky zkoušek fyzikálních a chemických vlastností biocidního přípravku se považují za přijatelné pro účely jeho povoleného použití, skladování a přepravy.

(2) Ministerstvo stanoví v povolení podle odstavce 1 podmínky pro uvedení biocidního přípravku na trh.

(3) Biocidní přípravek klasifikovaný podle zvláštních právních předpisů³⁾ jako vysoce toxický, toxický, karcinogen kategorie 1 nebo 2, mutagen kategorie 1 nebo 2 nebo jako toxický pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 nelze povolit pro prodej nebo používání spotřebiteli.

(4) V případech, kdy přímo použitelný předpis Evropských společenství nebo specifické podmínky upravené v příloze č. 2 nebo 3 ukládají podmínky pro udělování povolení biocidního přípravku a pro používání biocidního přípravku, zvláště tam, kde se těmito

podmínkami chrání zdraví distributorů, uživatelů, zaměstnanců a spotřebitelů, zvířata nebo životní prostředí, ministerstvo povolí uvedení biocidního přípravku na trh s podmínkou splnění těchto požadavků.

(5) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh si ministerstvo vyžádá závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k hodnocení dokumentace biocidního přípravku v rozsahu § 6 odst. 2 z hlediska ochrany životního prostředí a závazné stanovisko Ministerstva zemědělství v rozsahu § 6 odst. 2 z hlediska účinnosti pro veterinární účely, ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů.

(6) Ministerstvo vydá rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh do 360 dnů a v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku vyhovujícího požadavkům na rámcové složení do 60 dnů ode dne zahájení řízení. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství zašlou ministerstvu svá písemná stanoviska podle odstavce 5 nejpozději do 90 dnů a v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku vyhovujícího požadavkům na rámcové složení do 30 dnů po obdržení žádosti od ministerstva.

(7) Rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh se vydává nejvýše na dobu do skončení platnosti zařazení některé účinné látky biocidního přípravku do přílohy č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu. Doba platnosti však nesmí přesáhnout dobu 10 let od prvního nebo obnoveného zařazení účinné látky do přílohy č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu pro daný typ biocidního přípravku. Rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh může být obnoveno při dodržení ustanovení věty první a druhé tohoto odstavce a po ověření, že podmínky uvedené v odstavcích 1 a 3 jsou splněny. Platnost obnoveného rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh může být v případě potřeby omezena pouze na období, které je nezbytné, aby ministerstvo mělo možnost takové ověření provést.

(8) Současně s povolením biocidního přípravku ministerstvo stanoví rámcové složení, jestliže o to žadatel požádá; může tak učinit v případě potřeby i z moci úřední.

(9) Ministerstvo vede evidenci povolených a označených biocidních přípravků a zveřejňuje průběžně v elektronické podobě na své internetové adrese a nejmeně jedenkrát za kalendářní rok ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví seznam obsahující označení držitelů povolení a osob, které podaly oznámení podle § 35, typy a názvy biocidních přípravků a názvy účinných látek.

(10) Držitel povolení k uvedení biocidního přípravku na trh je povinen oznámit ministerstvu nové údaje, které by mohly ovlivnit další trvání povolení, jakmile se je dozví; jedná se zejména o následující údaje týkající se účinné látky nebo biocidního přípravku obsahujícího tuto látku:

- a) nové poznatky o účincích účinné látky nebo biocidního přípravku na člověka, zvířata, rostliny, krmiva, živočišné a rostlinné produkty nebo na životní prostředí,
- b) změna výrobce účinné látky,
- c) změna složení účinné látky,
- d) změna složení biocidního přípravku,
- e) změna obsahu a druhu nečistot nebo formulačních přísad,
- f) změna hodnot reziduí,
- g) vznik rezistence cílového organismu, nebo
- h) jiná významná změna, například způsob balení.

(11) Ministerstvo bezodkladně oznámí ostatním členským státům a Komisi údaje podle odstavce 10.

§ 8

Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba může uvádět na trh účinnou látku určenou pro použití v biocidním přípravku, která nebyla uvedena na trh přede dnem 14. května 2000, až po vydání souhlasu se zasláním souhrnu dokumentace k účinné látce příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi, který vydává ministerstvo nebo příslušný orgán jiného členského státu. Souhlas podle věty první vydává ministerstvo podle § 12 odst. 2 na základě návrhu podle § 12 odst. 1 a připojeného písemného prohlášení, že účinná látka je určena k použití v biocidním přípravku. Účinné látky určené pro použití v biocidním přípravku, které byly uvedeny na trh přede dnem 14. května 2000, lze po tomto datu uvádět na trh za podmínek, které stanoví přímo použitelné předpisy Evropských společenství^{1a)}.

§ 9

Dočasné povolení k uvedení biocidního přípravku na trh

(1) Ministerstvo z moci úřední nebo na žádost žadatele povolí k uvedení na trh biocidní přípravek, který nesplňuje podmínky tohoto zákona, na období nepřesahující 120 dnů, jestliže se takové opatření ukáže nezbytné v důsledku nepředvídaného nebezpečí, které není možno zvládnout jinými prostředky. V povolení ministerstvo stanoví podmínky použití takového biocidního přípravku. S těmito podmínkami je držitel povolení povinen prokazatelně seznámit právnícké osoby

nebo podnikající fyzické osoby, které od něho biocidní přípravky odebírají, a tyto osoby jsou povinny postupovat v souladu se skutečnostmi, s nimiž byly seznámeny.

(2) Ministerstvo na žádost žadatele dočasně povolí k uvedení na trh biocidní přípravky obsahující účinnou látku neuvedenou v přílohách č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, která nebyla na trhu ke dni 14. května 2000 k jinému použití než pro vědu a výzkum podle hlavy IV, pokud

- a) na základě hodnocení dokumentace k účinné látce, předložené podle § 12 žadatelem dospěje k závěru, že účinná látka vyhovuje zásadám zařazování látky do seznamu podle § 13,
- b) lze očekávat, že biocidní přípravek vyhovuje podmínkám upraveným v § 7 odst. 1 písm. b) až d),
- c) žádný jiný členský stát na základě souhrnu zaslání podle § 12 odst. 2 nemá námitky k úplnosti dokumentace k účinné látce nebo v případě podle odstavce 3 Komise vydala rozhodnutí, podle kterého je dokumentace úplná.

Toto povolení je platné do data zařazení účinné látky do seznamu upraveného v přílohách č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, nejdéle však 3 roky ode dne jeho vykonatelnosti. V případě, že účinná látka není po uplynutí této doby zařazena do seznamu upraveného v přílohách č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, může být povolení na žádost jeho držitele prodlouženo o další rok.

(3) Pokud jiný členský stát v řízení podle odstavce 2 uplatní námitky k úplnosti dokumentace k účinné látce, ministerstvo přeruší řízení do doby vydání rozhodnutí Komise. Rozhodne-li Komise, že dokumentace není úplná, vyzve ministerstvo žadatele, aby dokumentaci doplnil.

(4) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo 2 si ministerstvo vyžádá závazná stanoviska podle § 7 odst. 5. Ministerstvo povolí biocidní přípravek podle odstavce 2 ve lhůtách uvedených v § 7 odst. 6.

(5) O povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo 2 informuje ministerstvo bez zbytečného odkladu ostatní členské státy a Komisi spolu se zdůvodněním vydání povolení; obdobně ministerstvo postupuje v případě prodloužení platnosti povolení. Je-li vydáno rozhodnutí Komise, na základě kterého je ministerstvo povinno vydat povolení podle odstavce 1 nebo 2 změnit nebo zrušit, ministerstvo

z moci úřední vydané povolení změnit nebo zrušit v souladu s podmínkami uvedenými v rozhodnutí Komise.

(6) Žádost podle odstavce 1 nebo 2 může ministerstvu podat i osoba uvedená v § 4 odst. 7.

§ 10

Vzájemné uznávání povolení k uvedení biocidního přípravku na trh

(1) Uvedení na trh biocidního přípravku, který byl povolen nebo registrován⁸⁾ v jiném členském státě, povolí ministerstvo na základě žádosti žadatele nebo osoby uvedené v § 4 odst. 7, podané před jeho prvním uvedením na trh, do 120 dnů, v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem do 60 dnů ode dne, kdy ministerstvu byla žádost předložena, za předpokladu, že účinné látky biocidního přípravku jsou uvedeny v seznamu upraveném v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu a jsou splněny požadavky tam uvedené. Ministerstvo stanoví v povolení podmínky, na které je vázáno uvedení biocidního přípravku na trh v jiném členském státě.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí obsahovat ověřený překlad prvního povolení k uvedení biocidního přípravku na trh vydaného v jiném členském státě do českého jazyka, údaje uvedené v § 4 odst. 2 a souhrn a hodnocení údajů uvedených v § 4 odst. 3; v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem údaje uvedené v § 4 odst. 4 s výjimkou údajů o účinnosti biocidního přípravku, kde postačuje souhrn.

(3) Pokud ministerstvo zjistí, že podmínky používání, jako je podnebí nebo podmínky rozmnožování cílového organismu, se podstatně liší v České republice od podmínek v členském státě, kde byl biocidní přípravek poprvé povolen, nebo je prokázána rezistence cílového organismu vůči biocidnímu přípravku, a hodlá upravit podmínky uvedené v § 20 odst. 1 písm. e), f), g), i), k) a písm. l) bodu 2, přeruší řízení o žádosti a uvědomí o tomto svém záměru a jeho důvodech ostatní členské státy, Komisi a osobu uvedenou v odstavci 1. Dále ministerstvo postupuje v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu Evropské unie.

(4) V případě, že ministerstvo na základě posouzení žádosti předložené podle odstavce 1 dospěje k závěru, že biocidní přípravek nevyhovuje požadavkům § 7 odst. 1 a v důsledku toho hodlá povolení k uvedení na trh omezit nebo odmítnout, přeruší řízení o žádosti a uvědomí o tom ostatní členské státy, Komisi a osobu uvedenou v odstavci 1. Současně jim zašle zdůvodnění svého stanoviska, název biocidního přípravku a jeho

⁸⁾ Čl. 2 odst. 1 písm. i) a k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES.

specifikaci. Dále ministerstvo postupuje v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu Evropské unie.

(5) V případě, že ministerstvo na základě posouzení žádosti předložené podle odstavce 1 dospěje k závěru, že biocidní přípravek s nízkým rizikem nevyhovuje ustanovení § 2 odst. 4, biocidní přípravek nepovolí a projedná tuto skutečnost s příslušným orgánem členského státu, který biocidní přípravek povolil jako první. Jestliže nebude dosaženo do 90 dnů shody, předá ministerstvo vzniklý rozpor Komisi. Jestliže příslušný orgán Evropské unie rozhodne, že biocidní přípravek vyhovuje ustanovení § 2 odst. 4, ministerstvo biocidní přípravek povolí.

(6) Ministerstvo nemusí vyhovět žádosti podle odstavce 1 v případě biocidních přípravků typu 15, 17 a 23 uvedených v příloze tohoto zákona. Své stanovisko spolu se zdůvodněním sdělí ostatním členským státům a Komisi.

(7) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo zahájením postupu podle odstavců 3 až 6 si ministerstvo vyžádá závazná stanoviska podle § 7 odst. 5. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství písemně sdělí svá závazná stanoviska ministerstvu do 60 dnů a v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem do 30 dnů po obdržení žádosti.

§ 11

Změna a zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh

(1) Ministerstvo může povolení k uvedení biocidního přípravku na trh změnit

- a) na základě údajů oznámených podle § 7 odst. 10,
- b) s ohledem na nové poznatky vědy a techniky nebo nové požadavky na ochranu zdraví lidí a zvířat, rostlin, krmiv, živočišných a rostlinných produktů a ochranu životního prostředí, nebo
- c) na žádost držitele povolení, pokud v žádosti uvede pro změnu důvody, a i po změně budou splněny podmínky upravené v § 7 odst. 1 a 3.

(2) Jestliže se změnou povolení k uvedení biocidního přípravku na trh upravuje rozsah používání biocidního přípravku, musí být tato změna v souladu se specifickými podmínkami uvedenými pro účinnou látku v seznamech upravených v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu.

(3) Jestliže změna povolení k uvedení biocidního přípravku na trh zahrnuje změnu specifických podmínek uvedených pro účinnou látku v seznamu účinných látek nebo seznamech upravených v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, může se taková změna povolení pro-

vést pouze po novém zhodnocení účinné látky podle § 12.

(4) Ministerstvo povolení k uvedení biocidního přípravku na trh zruší, jestliže

- a) účinná látka byla vyřazena z přílohy č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu nebo již nejsou splněny v těchto přílohách upravené požadavky nebo specifické podmínky,
- b) není plněna některá z podmínek uvedených v § 7 odst. 1 písm. b) až d),
- c) se zjistí, že byly předloženy nepravdivé nebo zavádějící údaje týkající se skutečností, na jejichž základě bylo povolení biocidního přípravku uděleno, nebo
- d) o to požádá držitel povolení.

(5) Při zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh stanoví ministerstvo z moci úřední držitel povolení lhůtu na zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existujících zásob biocidního přípravku. Obdobně se postupuje při skončení platnosti povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, jestliže o to držitel povolení požádá. Se zrušením povolení nebo skončením jeho platnosti, jakož i se lhůtami na zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existujících zásob biocidního přípravku je držitel povolení povinen prokazatelně seznámit právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, které od něj biocidní přípravek odbírají, a tyto osoby jsou povinny postupovat v souladu se skutečnostmi, s nimiž byly seznámeny.

(6) Ministerstvo může požadovat, aby mu držitel povolení předložil informace nezbytné pro řízení podle odstavce 1 nebo 4. V případě potřeby může ministerstvo na žádost držitele povolení prodloužit platnost povolení na dobu nezbytnou pro jeho přezkoumání; vždy však z moci úřední prodlouží platnost povolení na dobu nezbytnou pro poskytnutí informací podle věty první.

(7) Před vydáním rozhodnutí o změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo 4 si ministerstvo vyžádá závazná stanoviska podle § 7 odst. 5. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství písemně sdělí svá závazná stanoviska ministerstvu do 30 dnů po obdržení žádosti. Ministerstvo vydá rozhodnutí do 30 dnů ode dne doručení závazných stanovisek dotčených orgánů.

(8) O změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh informuje ministerstvo Komisi a ostatní členské státy s udáním důvodů.

HLAVA III

ZAŘAZOVÁNÍ ÚČINNÉ LÁTKY DO SEZNAMU

§ 12

Postup zařazování účinné látky do seznamu

(1) Na základě současných vědeckých a technických poznatků se účinné látky zařazují do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek, které jsou součástí předpisů Evropských společenství o uvádění biocidních přípravků na trh⁹⁾). Návrh na zařazení účinné látky do těchto seznamů se podává ministerstvu. Žadatel, který předloží ministerstvu návrh podle věty druhé, podá ministerstvu současně žádost o souhlas ministerstva se zasláním souhrnu údajů podle písmen a) a b) příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi. Návrh podle věty první se podává v 1 vyhotovení v listinné podobě a ve 4 vyhotoveních na elektronických nosičích dat ve formátech a s použitím speciální sady programů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o programu přezkoumání účinných látek biocidních přípravků^{4a)}). Pro náležitosti návrhu platí § 4 odst. 2 obdobně; dále musí návrh v rozsahu upraveném vyhláškou ministerstva obsahovat

- a) základní a doplňkové údaje o účinné látce,
- b) základní a doplňkové údaje alespoň o jednom biocidním přípravku, který obsahuje účinnou látku, o jejíž zařazení do seznamu žadatel žádá (dále jen „dokumentace k účinné látce“).

(2) Ministerstvo, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství zajistí hodnocení úplnosti dokumentace k účinné látce. Je-li dokumentace úplná, vydá ministerstvo žadateli ve lhůtě 90 dnů souhlas se zasláním souhrnu dokumentace k účinné látce příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi a vyzve současně žadatele k podání návrhu na hodnocení dokumentace k účinné látce pro účely zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek.

(3) Podá-li žadatel ministerstvu návrh na hodnocení dokumentace k účinné látce podle odstavce 2 věty druhé, ministerstvo, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství zajistí toto hodnocení z hledisek a podle zásad upravených v § 6 odst. 2 až 4 s tím, že na základě souhrnného hodnocení této dokumentace

vypracuje ministerstvo závěrečnou zprávu do 12 měsíců ode dne obdržení návrhu.

(4) Ministerstvo přeruší hodnocení podle odstavce 3 a vyzve žadatele, aby předložil další údaje, jestliže zjistí, že hodnocení dokumentace k účinné látce nelze bez těchto údajů dokončit. Doba od přerušení hodnocení do obdržení požadovaných údajů se do dvanáctiměsíční lhůty podle odstavce 3 nezapočítává. O důvodech přerušení hodnocení ministerstvo informuje ostatní členské státy a Komisi.

(5) Ministerstvo zašle závěrečnou zprávu žadateli, ostatním členským státům a Komisi spolu s návrhem na zařazení nebo nezařazení účinné látky do seznamů podle odstavce 1; při vypracování závěrečné zprávy postupuje ministerstvo podle zásad upravených v § 13. S rozhodnutím Komise o zařazení nebo nezařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek seznámí ministerstvo žadatele.

(6) Po vydání souhlasu podle odstavce 2 může ministerstvo požádat Komisi, aby hodnocení dokumentace k účinné látce provedl jiný členský stát. S rozhodnutím Komise, který členský stát hodnocení dokumentace k účinné látce provede, seznámí ministerstvo žadatele.

(7) Návrh na zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek může podat ministerstvu i osoba uvedená v § 4 odst. 7.

(8) Při zařazování účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek v rámci pracovního programu systematického přezkoumání účinných látek se postupuje podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1a)}.

(9) Ministerstvo upraví vyhláškou podrobnou specifikaci údajů týkajících se identifikace účinné látky, organismu a přípravku s uvedením obecného názvu, chemického nebo taxonomického názvu a kmenu, fyzikálních, chemických, technických a biologických vlastností, analytických metod pro detekci a identifikaci, účinnosti a zamýšleného použití, toxikologických a metabolických studií, ekotoxikologických údajů, opatření nezbytných pro ochranu člověka, zvířat, rostlin a životního prostředí, rezidua účinných látek, účinky na cílové

⁹⁾ Přílohy I, IA a IB směrnice 98/8/ES.
Směrnice Komise 2006/140/ES.
Směrnice Komise 2007/20/ES.
Směrnice Komise 2007/69/ES.
Směrnice Komise 2007/70/ES.

organismy, klasifikace, označování, souhrnu a hodnocení.

(10) Pro řízení o návrhu na změnu zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek nebo prodloužení tohoto zařazení platí odstavce 1 až 9 obdobně.

§ 13

Zásady zařazování účinné látky do seznamu

(1) Ministerstvo na základě současných vědeckých a technických poznatků navrhne Komisi zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek na období nepřesahující 10 let, jestliže lze předpokládat, že biocidní přípravky, v nichž je účinná látka obsažena, splní požadavky § 7 odst. 1 písm. b) až d). Přitom se berou v úvahu případné kumulativní účinky při používání biocidních přípravků obsahujících stejnou účinnou látku.

(2) Ministerstvo může návrh na zařazení účinné látky do seznamu podle odstavce 1 podmínit

- požadavkem na minimální stupeň čistoty účinné látky,
- vymezením maximálního obsahu určitých nečistot,
- určením typu biocidního přípravku, ve kterém se může účinná látka používat,
- určením způsobu a oblasti použití,
- vymezením kategorií uživatelů, například průmysloví, profesionální, neprofesionální,
- stanovením přijatelné úrovně expozice v pracovním prostředí,
- stanovením přijatelného denního příjmu a maximálního limitu reziduí,
- stanovením údajů o přeměnách a chování účinné látky v životním prostředí a dopadu na zvířata, rostliny, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišných a rostlinných produktů,
- stanovením jiných zvláštních podmínek, které vplynuly z hodnocení předložené dokumentace.

(3) Ministerstvo navrhne Komisi nezařadit do seznamu účinných látek s nízkým rizikem takovou účinnou látku, která je podle zvláštního právního předpisu o chemických látkách a chemických přípravcích^{3b)} karcinogenní, mutagenní, toxická pro reprodukci nebo senzibilizující nebo má schopnost k hromadění v životním prostředí a není snadno rozložitelná.

(4) Ministerstvo navrhne Komisi zařazení účinné látky do seznamu podle odstavce 1 jen pro typy biocidních přípravků uvedené v příloze č. 1 k tomuto zá-

konu, pro které byla předložena dokumentace podle § 12 odst. 1 písm. b). Návrh na zařazení účinné látky do seznamu účinných látek s nízkým rizikem může být podmíněn rozsahem koncentrací, ve kterých se smí používat.

(5) Ministerstvo může opakovaně navrhnout Komisi, aby zařazení účinné látky do seznamu podle odstavce 1 bylo po uplynutí 10 let obnoveno, nejdéle však na období dalších 10 let. Jestliže ministerstvo získá poznatky, že některá z podmínek uvedených v odstavci 1 nebo 3 není plněna, může navrhnout Komisi přezkoumání zařazení účinné látky do seznamu.

(6) Ministerstvo může navrhnout Komisi, aby zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek, nebo prodloužení doby zařazení bylo odmítnuto nebo zařazení do seznamu bylo zrušeno, jestliže

- z hodnocení provedeného podle § 12 odst. 3 vyplýne, že za obvyklých podmínek použití biocidního přípravku obsahujícího danou účinnou látku by mohlo dojít k ohrožení člověka, zvířat, rostlin, zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných nebo rostlinných produktů nebo životního prostředí, nebo
- v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem se nachází jiná účinná látka pro stejný typ biocidního přípravku (dále jen „alternativní látka“), která představuje podstatně menší nebezpečí pro člověka, zvířata, rostliny, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišné nebo rostlinné produkty nebo životní prostředí.

(7) Před podáním návrhu podle odstavce 6 ministerstvo zajistí posouzení alternativních látek, zda se mohou používat s podobným účinkem na cílový organismus bez významných ekonomických a aplikačních nevýhod pro uživatele a bez zvýšení rizika pro zdraví nebo pro životní prostředí. Toto posouzení zašle ministerstvo ostatním členským státům a Komisi.

(8) Při uplatnění postupu podle odstavců 6 a 7 musí být dodrženy následující podmínky:

- bude zachována rozmanitost účinných látek tak, aby výskyt rezistence cílového organismu byl minimální,
- tento postup bude uplatněn jen u účinných látek obsažených v biocidních přípravcích stejného typu,
- míra ohrožení člověka, zvířat nebo životního prostředí bude u vyřazované nebo odmítnuté účinné látky významně vyšší za obvyklých podmínek použití,
- bude umožněno získat poznatky z praktického

použití, pokud takové poznatky nejsou k dispozici.

HLAVA IV VĚDECKÝ VÝZKUM A VÝVOJ

§ 14

(1) Pro potřeby výzkumu nebo vývoje, včetně aplikovaného výzkumu nebo vývoje a pro provádění zkoušek nezbytných pro podání žádosti podle § 4 nebo § 9 odst. 1 nebo návrhu podle § 12 lze uvést na trh biocidní přípravek bez povolení ministerstva a účinnou látku bez splnění požadavků uvedených v § 8.

(2) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby provádějící výzkum, vývoj nebo zkoušky nezbytné pro podání žádosti podle § 4 nebo § 9 odst. 1, anebo pro podání návrhu podle § 12 jsou povinny po celou dobu provádění pokusů vést a po dobu 15 let od ukončení pokusů uchovávat záznamy o biocidním přípravku nebo účinné látce, které obsahují

- a) identifikaci biocidního přípravku a účinné látky,
- b) údaje o označování, dodávaných množstvích, jménech, příjmeních, trvalém pobytu a místu podnikání podnikajících fyzických osob nebo názvech nebo obchodních firmách a sídlech právnických osob, které biocidní přípravek nebo účinnou látku obdržely,
- c) všechny dostupné údaje o možných účincích na zdraví člověka, zvířata, rostliny, krmiva, živočišné a rostlinné produkty a životní prostředí.

(3) Záznamy podle odstavce 2 musí být předloženy ministerstvu, jestliže o to požádá.

(4) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby provádějící aplikovaný výzkum nebo vývoj jsou povinny oznámit ministerstvu údaje uvedené v odstavci 2 písm. a) až c) před uvedením účinné látky nebo biocidního přípravku na trh. Tyto osoby jsou dále povinny oznámit ministerstvu ukončení aplikovaného výzkumu nebo vývoje.

(5) V případě, že by při provádění pokusů nebo zkoušek mohlo dojít k úniku biocidního přípravku nebo účinné látky do životního prostředí, je právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba před jejich zahájením povinna požádat ministerstvo o povolení těchto pokusů nebo zkoušek; v žádosti je povinna uvést údaje nutné pro posouzení pokusů nebo zkoušek a stanovení podmínek, které omezí nepříznivý vliv pokusů na životní prostředí na přijatelnou míru.

(6) Ministerstvo může prováděné pokusy a zkoušky z moci úřední zakázat nebo stanovit pro ně omezující podmínky, jestliže zjistí, že jejich provádění

ohrožuje zdraví člověka, zvířata, rostliny, zdravotní nezávadnost krmiv, živočišné nebo rostlinné produkty nebo životní prostředí.

(7) Před vydáním rozhodnutí o povolení pokusů a zkoušek podle odstavce 5 a vydáním rozhodnutí podle odstavce 6 si ministerstvo vyžádá závazná stanoviska podle § 7 odst. 5. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství písemně sdělí svá závazná stanoviska ministerstvu do 30 dnů po obdržení žádosti. Ministerstvo vydá rozhodnutí do 30 dnů ode dne doručení závazných stanovisek dotčených orgánů.

HLAVA V OCHRANA ÚDAJŮ

§ 15

Ochrana údajů žadatele

(1) Žadatel podle § 4, 9, 10 nebo 12, jakož i osoba uvádějící na trh účinnou látku postupem podle § 8, mohou v dokumentaci předkládané ministerstvu označit údaje, které nemají být sdělovány třetím osobám (dále jen „důvěrný údaj“), a podat žádost v této věci s podrobným odůvodněním. O žádosti rozhoduje ministerstvo. Ministerstvo vždy vyhoví žádosti, která se týká údajů o úplném složení biocidního přípravku.

(2) Podle odstavce 1 nelze označit

- a) údaje uvedené v § 4 odst. 2 písm. a) a b),
- b) názvy a koncentraci účinných látek v biocidním přípravku a název biocidního přípravku,
- c) názvy látek obsažených v biocidním přípravku, které jsou nebezpečné²⁾ a přispívají ke klasifikaci biocidního přípravku,
- d) fyzikální a chemické údaje o biocidním přípravku nebo účinné látce,
- e) způsoby zneškodňování biocidního přípravku nebo účinné látky,
- f) souhrn výsledků zkoušek požadovaných za účelem stanovení účinnosti účinné látky nebo přípravku a jejich účinku na člověka, zvířata, rostliny, krmiva, živočišné a rostlinné produkty a životní prostředí,
- g) opatření pro snížení nebezpečí při manipulaci, skladování, přepravě a používání biocidního přípravku nebo účinné látky,
- h) bezpečnostní list,
- i) analytické metody,
- j) způsoby zneškodňování obalu biocidního přípravku nebo účinné látky,
- k) postupy a opatření v případě úniku biocidního přípravku nebo účinné látky,

l) první pomoc v případě zasažení osob.

(3) Ministerstvo nesdělí důvěrné údaje jiným osobám než

- a) osobám provádějícím hodnocení dokumentace biocidního přípravku nebo dokumentace k účinné látce,
- b) Toxikologickému informačnímu středisku Všeobecné fakultní nemocnice v Praze,
- c) Ministerstvu vnitra pro účely požární ochrany,
- d) členským státům,
- e) Komisi.

(4) Osoby uvedené v odstavci 3 písm. a) až c) nesmějí důvěrné údaje sdělovat dalším osobám.

(5) Jestliže osoba uvedená v odstavci 1 zveřejní některý důvěrný údaj, nelze ho nadále za takový považovat; o této skutečnosti je osoba uvedená v odstavci 1 povinna informovat ministerstvo.

§ 16

Poskytnutí údajů druhému a dalším žadatelům

(1) Ministerstvo může použít údaje předložené žadatelem podle § 4, 9, 10 nebo 12 ve prospěch druhého a dalších žadatelů, jestliže tento žadatel předloží ministerstvu ověřený písemný souhlas prvního žadatele s takovým použitím těchto údajů.

(2) Ministerstvo nesmí použít bez písemného souhlasu prvního žadatele ve prospěch dalších žadatelů následující údaje:

- a) o účinné látce, která nebyla na trhu přede dnem 14. května 2000 a je uvedena v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, po dobu 15 let od data jejího prvního zařazení do seznamů upravených v těchto přílohách,
- b) o účinné látce, která byla na trhu přede dnem 14. května 2000,
 1. do 14. května 2010, s výjimkou údajů chráněných podle zvláštních právních předpisů o vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech a jejich ochraně¹⁰⁾, pro které bude pokračovat ochrana informací do doby stanovené těmito zvláštními právními předpisy, nejdéle však do 14. května 2010,
 2. po dobu 10 let od data prvního zařazení účinné látky do seznamu upraveného v příloze č. 2

nebo 3 k tomuto zákonu, pokud se jedná o údaje, které byly předloženy poprvé jako podklad pro první zařazení buď účinné látky nebo dodatečného typu biocidního přípravku do těchto seznamů,

- c) o biocidním přípravku obsahujícím účinnou látku, která nebyla na trhu přede dnem 14. května 2000, od jehož vykonatelného povolení k uvedení na trh v kterémkoliv členském státě uplynulo méně než 10 let,
- d) o biocidním přípravku obsahujícím účinnou látku, která byla na trhu přede dnem 14. května 2000
 1. do 14. května 2010, s výjimkou údajů chráněných podle zvláštních právních předpisů o vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech a jejich ochraně¹⁰⁾, pro které bude pokračovat ochrana informací do doby stanovené těmito zvláštními právními předpisy, nejdéle však do 14. května 2010,
 2. po dobu 10 let od data prvního zařazení účinné látky do seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem upravených v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu, pokud se jedná o údaje, které byly předloženy poprvé jako podklad pro první zařazení buď účinné látky nebo dodatečného typu biocidního přípravku do těchto seznamů,
- e) které byly předloženy pro účely změny podmínek povolení podle § 11 nebo pro účely změny zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek nebo prodloužení tohoto zařazení podle § 12 odst. 10 a od jejichž prvního předložení uplynulo méně než 5 let; tím není dotčena povinnost dodržet lhůty uvedené v písmenech a) až d).

§ 17

Výměna informací

(1) Do 30 dnů po skončení každého čtvrtletí zašle ministerstvo ostatním členským státům a Komisi informaci o všech biocidních přípravcích, které byly povoleny nebo pro které bylo povolení odmítnuto, zrušeno, zaniklo, bylo změněno nebo obnoveno, s následujícími údaji:

- a) označení držitele povolení,
- b) název biocidního přípravku,

¹⁰⁾ Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

- c) název a množství účinných látek a nebezpečných látek²⁾ obsažených v biocidním přípravku a jejich klasifikaci,
- d) typ biocidního přípravku a účel, pro který je povolen,
- e) forma biocidního přípravku, například smáčitelný prášek, popraš, emulgovatelný koncentrát, granulát,
- f) hodnoty stanovených reziduí,
- g) podmínky povolení, případně důvody jeho omezení, změny nebo zrušení,
- h) sdělení, zda je biocidní přípravek speciálním typem, například s nízkým rizikem, s rámcovým složením.

(2) Každoročně připraví ministerstvo seznam biocidních přípravků povolených na území České republiky a zašle jej ostatním členským státům a Komisi.

(3) V případě, že ministerstvo obdrží od jiného členského státu souhrn dokumentace k biocidnímu přípravku nebo účinné látce a dospěje k závěru, že dokumentace je neúplná, oznámí neprodleně tuto skutečnost příslušnému orgánu členského státu zodpovědnému za hodnocení dokumentace a informuje Komisi a ostatní členské státy o této záležitosti.

HLAVA VI

KLASIFIKACE, BALENÍ A OZNAČOVÁNÍ

§ 18

Klasifikace

Biocidní přípravky se klasifikují podle zvláštního právního předpisu³⁾.

§ 19

Balení

Biocidní přípravky se balí podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾. Dále musí balení biocidních přípravků vyhovovat specifickým podmínkám upraveným v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu a těmto dalším podmínkám:

- a) biocidní přípravky, které by mohly být považovány za potravinu, nápoj nebo krmivo, se balí tak, aby se zmenšila pravděpodobnost záměny, například volbou tvaru a označení obalu,
- b) biocidní přípravky určené k prodeji spotřebitelům,

které mohou být zaměněny za potravinu, nápoj nebo krmivo, musí obsahovat chuťové nebo pachové složky, které odrazují od jejich požití.

§ 20

Označování

(1) Obaly biocidních přípravků se označují podle zvláštního právního předpisu¹²⁾; dále musí označení obalů biocidních přípravků obsahovat tyto dobře čitelné a nesmazatelné údaje v českém jazyce:

- a) název a koncentraci každé účinné látky v metrických jednotkách¹³⁾,
- b) číslo, pod kterým bylo povolení k uvedení biocidního přípravku na trh vydáno,
- c) forma přípravku, například smáčitelný prášek, popraš, emulgovatelný koncentrát, granulát,
- d) účel použití, pro který je biocidní přípravek povolen, například přípravek na ochranu dřeva, dezinfekční přípravek,
- e) návod na použití a dávkování vyjádřené v metrických jednotkách pro každé použití,
- f) pravděpodobné přímé nebo nepřímé nepříznivé vedlejší účinky,
- g) pokyny pro první pomoc,
- h) větu „Před použitím čtěte přiložené pokyny“, pokud jsou k biocidnímu přípravku připojeny písemné pokyny,
- i) pokyny pro bezpečné zneškodnění biocidního přípravku a jeho obalu včetně zákazu opětovného použití obalu tam, kde je to potřebné,
- j) číslo nebo označení šarže biocidního přípravku a údaj o době skladovatelnosti za normálních podmínek skladování,
- k) časové období potřebné pro biocidní účinek; interval, který se má dodržet mezi aplikacemi biocidního přípravku nebo mezi aplikací a následujícím použitím ošetřeného produktu, nebo pro další vstup člověka nebo zvířat do prostorů, kde se použil biocidní přípravek, včetně údajů o dekontaminačních prostředcích a opatřeních a včetně doby nezbytného větrání ošetřených prostorů; údaje pro adekvátní čištění zařízení; údaje o předběžných opatřeních během používání, skladování a přepravy, například osobní ochranné prostředky, opatření pro ochranu proti požáru, zakrytí ná-

¹¹⁾ § 11 zákona č. 157/1998 Sb.

¹²⁾ § 12 zákona č. 157/1998 Sb.

¹³⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

bytku, odstranění potravin a krmiv a pokyny pro ochranu zvířat před expozicí, a

l) další údaje, je-li to potřebné s ohledem na vlastnosti a použití přípravku:

1. kategorie uživatelů, na které je použití biocidního přípravku omezeno, například profesio-nální, průmyslové,
2. informace o jakémkoliv specifickém nebezpečí pro životní prostředí, zvláště pokud jde o zvířata, a opatření k zabránění znečištění vody,
3. u biocidních přípravků obsahujících mikroor-ganismy údaje nezbytné pro ochranu zdraví za-městnanců před působením mikroorganismů v pracovním prostředí,

m) údaje stanovené ve specifických podmínkách upra-věných v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu.

(2) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. c), e), f), i), j), k), m) a v odstavci 1 písm. l) bodě 2 mohou být místo na obalu uvedeny v písemných pokynech, které musí být předány současně s biocidním přípravkem. Údaj uvedený v odstavci 1 písm. b) se uvádí jen u bio-cidních přípravků povolených ministerstvem.

(3) Na obalech biocidních přípravků nesmějí být zejména uvedeny nápisy jako „přípravek s nízkým ri-zikem“, „netoxický“, „neškodný“.

(4) Biocidní přípravky typu 14, 15, 16 a 18, pro jejichž klasifikaci, balení a označování platí současně zvláštní právní předpis¹⁴⁾, mohou být baleny a označo-vány podle tohoto zvláštního právního předpisu, po-kud to není v rozporu s podmínkami povolení k uve-dení biocidního přípravku na trh vydaného podle to-hoto zákona.

(5) Povinnost označení obalu v českém jazyce ne-vylučuje možnost souběžného označení i v jiných ja-zycích.

§ 21

Propagace a reklama

(1) V propagačních a reklamních materiálech bio-cidního přípravku musí být uvedeny vždy věty „Použí-vejte biocidní přípravky bezpečně. Před použitím si vždy přečtěte údaje na obalu a připojené informace o přípravku.“ Tyto věty musí být v porovnání s ostat-ním textem výrazně odlišeny. Slova „biocidní pří-pravky“ mohou být nahrazena přesnějším popisem

biocidního přípravku, například „dezinfekční přípra-vek“, „přípravek na ochranu dřeva“.

(2) Propagační a reklamní materiály nesmějí ze-jména obsahovat slova „biocidní přípravek s nízkým rizikem“, „netoxický“, „neškodný“ a nesmějí o biocid-ním přípravku informovat způsobem, který je klamavý s ohledem na rizika, která vyplývají z jeho vlastností a použití pro člověka, zvířata, rostliny, krmiva, živo-čišné a rostlinné produkty a životní prostředí.

§ 21a

Za splnění povinností stanovených v § 19 až 21 odpovídá právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která uvádí biocidní přípravek na trh.

§ 21b

Účinná látka uváděná na trh pro použití v biocid-ním přípravku se klasifikuje, balí a označuje podle zvláštního právního předpisu o chemických látkách a chemických přípravcích^{3b)}.

HLAVA VII

HLÁŠENÍ OTRAV

§ 22

(1) Zdravotnické zařízení předává způsobem sta-noveným zvláštním právním předpisem o předávání údajů do Národního zdravotnického informačního sy-stému¹⁵⁾ údaje o otravách biocidními přípravky nebo účinnými látkami Národnímu zdravotnickému infor-mačnímu systému, a to Národnímu registru hospitali-zovaných nebo Národnímu registru nemocí z povolání; při tom postupuje podle zvláštního právního před-pisu¹⁶⁾.

(2) Informace o účinných látkách a biocidních přípravcích získané podle tohoto zákona, které jsou nezbytné pro poskytnutí první pomoci nebo léčení, poskytuje v případech otrav nebo jiných nehod způso-bených účinnými látkami nebo biocidními přípravky lékařům nebo jiným osobám vykonávajícím zdravot-nické povolání Toxikologické informační středisko Všeobecné fakultní nemocnice v Praze.

¹⁴⁾ Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Vyhláška č. 552/2004 Sb., o předávání osobních a dalších údajů do Národního zdravotnického informačního systému pro potřeby vedení národních zdravotních registrů.

¹⁶⁾ Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA VIII VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY

§ 23

Výkon státní správy

Státní správu v oblasti uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a jejich používání vykonává

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo životního prostředí,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) krajské hygienické stanice,
- e) Česká inspekce životního prostředí,
- f) celní orgány,
- g) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

§ 24

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

- a) přijímá oznámení biocidních přípravků, návrhy na zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek podle § 12 odst. 1, návrhy na změnu a prodloužení tohoto zařazení a návrhy na hodnocení dokumentace k účinné látce pro účely zařazení účinné látky do těchto seznamů,
- b) rozhoduje ve věcech podle § 7, 9, 10, 11, § 12 odst. 2, § 14 odst. 5 a 6, § 15 odst. 1 a § 35 odst. 4 a 5, podává návrhy ve věcech zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek podle § 13 a uchovává po dobu 15 let veškerou dokumentaci s tím související,
- c) vyhodnocuje dokumentaci biocidního přípravku předloženou pro vydání, změnu nebo zrušení povolení k uvedení biocidních přípravků na trh a dokumentaci k účinné látce pro návrh na zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a základních látek z hlediska ochrany člověka, jakož i změnu a prodloužení tohoto zařazení,
- d) vede evidenci povolených a oznámených biocidních přípravků a zveřejňuje ji v rozsahu § 7 odst. 9,
- e) stanoví rámcové složení biocidního přípravku,
- f) přijímá oznámení podle § 14 odst. 4,

- g) zajišťuje mezinárodní výměnu informací s členskými státy a Komisí podle tohoto zákona,
- h) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným krajskou hygienickou stanicí,
- i) plní úkoly podle § 4 odst. 5 a 6, § 5, § 7 odst. 11, § 14 odst. 3, § 15 odst. 3 a 5 a § 16,
- j) vede evidenci kontrol provedených krajskou hygienickou stanicí, Českou inspekci životního prostředí nebo celními orgány obsahující identifikační údaje kontrolované osoby, výši pokut, skutkové podstaty, na jejichž základě byly pokuty vykonatelným rozhodnutím uloženy a druhy vykonatelným rozhodnutím uložených nápravných opatření,
- k) podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství^{1a)} přijímá a vyhodnocuje dokumentaci k zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek, vypracovává závěrečnou zprávu a přijímá související oznámení v případech, kdy je Česká republika určena jako zpravodaj k zajištění provádění programu přezkoumávání existujících účinných látek,
- l) předává Toxikologickému informačnímu středisku pro poskytnutí první pomoci nebo léčení informace o účinných látkách a biocidních přípravcích.

(2) Ministerstvo může pověřit činnostmi podle odstavce 1 písm. c) a e) a vyhodnocením dokumentace podle odstavce 1 písm. k) organizaci, ke které vykonává funkci zakladatele nebo zřizovatele.

(3) Při plnění úkolů podle tohoto zákona je ministerstvo v rozsahu své působnosti oprávněno přijímat opatření na základě a v mezích přímo použitelných předpisů Evropských společenství o biocidních přípravcích a účinných látkách^{1a)}. Ve věcech uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh vystupuje jako orgán ministerstva hlavní hygienik České republiky¹⁷⁾.

(4) Ministerstvo spolupracuje s Komisí a příslušnými orgány členských států v rámci své působnosti podle odstavce 1 a poskytuje jim informace a stanoviska v rozsahu, formě a časových intervalech v souladu s tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství o biocidních přípravcích a účinných látkách^{1a)}.

(5) Ministerstvo každý třetí rok zasílá do 30. listopadu Komisi souhrnnou zprávu o provedených kontrolách, vykonatelným rozhodnutím uložených ná-

¹⁷⁾ § 80 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

pravných opatřeních a pokutách a o případech otrav biocidními přípravky nebo účinnými látkami na území České republiky za toto období.

§ 25

Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo životního prostředí

- a) je dotčeným orgánem v řízení o vydání, změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh; závazné stanovisko vydá z hlediska ochrany životního prostředí,
- b) vyhodnocuje dokumentaci pro návrh na zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek z hlediska její úplnosti a z hlediska ochrany životního prostředí, jakož i změnu a prodloužení tohoto zařazení,
- c) podává ministerstvu podněty ke změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh,
- d) je dotčeným orgánem v řízení o povolení pokusů nebo zkoušek podle § 14 odst. 5 a v řízení o zákazu pokusů nebo zkoušek nebo stanovení podmínek podle § 14 odst. 6; závazné stanovisko vydá z hlediska ochrany životního prostředí,
- e) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným Českou inspekcí životního prostředí.

§ 26

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství

- a) je dotčeným orgánem v řízení o vydání, změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh; závazné stanovisko vydá z hlediska ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů,
- b) vyhodnocuje dokumentaci pro návrh na zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek z hlediska její úplnosti a z hlediska ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů, jakož i změnu a prodloužení tohoto zařazení,
- c) podává ministerstvu podněty ke změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh,
- d) je dotčeným orgánem v řízení o povolení pokusů nebo zkoušek podle § 14 odst. 5 a v řízení o zákazu pokusů nebo zkoušek nebo stanovení podmínek podle § 14 odst. 6; závazné stanovisko vydá z hle-

diska ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů.

§ 27

Krajské hygienické stanice

Krajská hygienická stanice

- a) dozírá, jak jsou právními osobami nebo podnikajícími fyzickými osobami dodržována ustanovení tohoto zákona, přímo použitelných předpisů Evropských společenství o biocidních přípravcích a účinných látkách^{1a)}, rozhodnutí ministerstva vydaná na jejich základě a rozhodnutí vydaná podle písmene c),
- b) ukládá právníkům osobám nebo podnikajícím fyzickým osobám pokuty za porušení povinností podle tohoto zákona, přímo použitelných předpisů Evropských společenství o biocidních přípravcích a účinných látkách^{1a)} a rozhodnutí ministerstva vydaných na jejich základě,
- c) je oprávněna právníkům osobám nebo podnikajícím fyzickým osobám, které používají biocidní přípravky nebo uvádějí biocidní přípravek nebo účinnou látku na trh v rozporu s tímto zákonem, přímo použitelným předpisem Evropských společenství o biocidních přípravcích a účinných látkách^{1a)} nebo rozhodnutím ministerstva, uložit zákaz uvádění biocidního přípravku nebo účinné látky na trh, zákaz používání biocidního přípravku nebo provedení opatření k nápravě spočívající ve stažení biocidního přípravku nebo účinné látky z trhu nebo distribuce nebo v jejich zneškodnění,
- d) projednává přestupky podle § 32a,
- e) zašle ministerstvu každoročně k datu 30. září souhrnnou zprávu o provedených státních kontrolách a nápravných opatřeních podle písmena c) a pokutách podle písmena b) uložených vykonatelným rozhodnutím, a to za předchozích 12 měsíců k datu 31. srpna každého kalendářního roku.

§ 28

zrušen

§ 29

Česká inspekce životního prostředí

Česká inspekce životního prostředí

- a) dozírá, jak jsou právními osobami nebo podnikajícími fyzickými osobami dodržována ustanovení § 19 až 21 a rozhodnutí vydaná podle písmene b),
- b) je oprávněna uložit zákaz uvádění biocidního přípravku na trh nebo provedení opatření k nápravě

spočívající ve stažení biocidního přípravku z trhu nebo distribuce nebo jeho zneškodnění, zjistí-li při dozorové činnosti závady při dodržování ustanovení § 19 až 21,

- c) ukládá právníkům osobám nebo podnikajícím fyzickým osobám pokuty za porušení ustanovení § 19 až 21,
- d) zašle ministerstvu každoročně k datu 30. září souhrnnou zprávu o provedených státních kontrolách a nápravných opatřeních podle písmena b) a pokutách podle písmena c) uložených vykonatelným rozhodnutím, a to za předchozích 12 měsíců k datu 31. srpna každého kalendářního roku.

§ 30

Celní orgány

Celní orgány

- a) nepropustí biocidní přípravek do navrženého celního režimu bez povolení, pokud tento zákon nestanoví jinak, nebo bez písemného prohlášení dovozce, že je biocidní přípravek určen výhradně pro potřeby vědeckého výzkumu a vývoje nebo pro zkušební účely. V případě pochybnosti mohou požádat ministerstvo o odbornou pomoc,
- b) vedou evidenci dovezených biocidních přípravků a umožní ministerstvu, České inspekci životního prostředí, Ministerstvu zemědělství a Ministerstvu životního prostředí, obci v přenesené působnosti nebo krajské hygienické stanici do této evidence nahlížet, pořizovat si z ní opisy, výpisy, případně kopie nebo umožní digitální přenos dat,
- c) kontrolují při dovozu, zda obal biocidního přípravku splňuje podmínky stanovené v § 19 až 21,
- d) nepropustí do volného oběhu biocidní přípravek, zjistí-li při kontrolní činnosti nedostatky při dodržování ustanovení § 19 až 21,
- e) ukládají právníkům osobám nebo podnikajícím fyzickým osobám pokuty za porušení ustanovení § 19 až 21,
- f) zašlou ministerstvu každoročně k datu 30. září souhrnnou zprávu o provedených státních kontrolách a opatřeních podle písmena d) a pokutách podle písmena e) uložených vykonatelným rozhodnutím, a to za předchozích 12 měsíců k datu 31. srpna každého kalendářního roku.

§ 31

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra vykonávají státní kontrolu nad dodržováním tohoto zákona a plní úkoly podle § 27 v ozbrojených silách a bezpečnostních sborech, s výjimkou Vězeňské služby České republiky.

§ 31a

Výkon státní kontroly

(1) Krajská hygienická stanice postupuje při výkonu státní kontroly podle zákona o ochraně veřejného zdraví^{17a)}; Česká inspekce životního prostředí a celní orgány postupují při výkonu státní kontroly podle zákona o státní kontrole^{17b)}. Při výkonu státní kontroly jsou krajské hygienické stanice, Česká inspekce životního prostředí a celní orgány dále oprávněny

- a) odebírat vzorky účinných látek a biocidních přípravků a pořizovat obrazovou dokumentaci,
- b) ověřovat totožnost kontrolovaných osob a též totožnost fyzických osob, které při kontrole zastupují kontrolované osoby, a oprávnění těchto osob k zastupování.

(2) Kontrolované osoby a další osoby zúčastněné při výkonu státní kontroly jsou povinny vytvořit podmínky k provedení státní kontroly. Kdo se považuje za kontrolovanou osobu stanoví zákon o státní kontrole^{17b)}.

(3) Oprávnění a povinnosti krajských hygienických stanic a České inspekce životního prostředí podle tohoto zákona nebo přímo použitelných předpisů Evropských společenství o biocidních přípravcích a účinných látkách^{1a)} se vztahují i na obydlí, které je užíváno pro podnikání.

HLAVA IX

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 32

Správní delikty právníků a podnikajících fyzických osob

(1) Právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 3 odst. 1 uvede na trh účinnou látku určenou pro použití v biocidním přípravku v rozporu s podmínkami podle § 8 nebo uvede na trh

^{17a)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{17b)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

biocidní přípravek bez povolení podle § 7, § 9 odst. 1 nebo 2 nebo § 10 odst. 1, anebo bez oznámení podle § 35 nebo v rozporu s takovým povolením nebo oznámením,

- b) v rozporu s § 3a odst. 1 použije biocidní přípravek, který nebyl povolen k uvedení na trh nebo jehož uvedení na trh nebylo oznámeno podle § 35, nebo použije biocidní přípravek v rozporu s § 3a odst. 2,
- c) nepožádá o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, ačkoliv o tomto záměru učinila písemné prohlášení podle § 5 odst. 2, nebo uvede na trh účinnou látku v rozporu s písemným prohlášením podle § 8,
- d) nedodrží podmínku použití biocidního přípravku, s níž byla podle § 9 odst. 1 seznámena,
- e) nedodrží lhůtu pro zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existující zásoby biocidního přípravku, stanovenou podle § 11 odst. 5 nebo § 35 odst. 5,
- f) jako osoba uvedená v § 15 odst. 1 neinformuje o zveřejnění důvěrného údaje podle § 15 odst. 5,
- g) nesplní požadavek na balení biocidního přípravku podle § 19, jeho označování podle § 20, anebo jeho propagaci nebo reklamu podle § 21, nebo
- h) nesplní povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o účinných látkách a biocidních přípravcích^{1a)}.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která používá biocidní přípravek nebo uvádí biocidní přípravek nebo účinnou látku na trh, se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s rozhodnutím podle § 27 písm. c) nebo § 29 písm. b) použije biocidní přípravek, nebo nedodrží zákaz uvedení biocidního přípravku nebo účinné látky na trh, anebo biocidní přípravek nebo účinnou látku nestáhne z trhu, z distribuce nebo je nezneškodní.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která uvádí biocidní přípravek na trh anebo jej používá, nebo držitel povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle § 7 se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 3 odst. 2 nesplní specifickou podmínku upravenou v příloze č. 2 nebo 3 k tomuto zákonu.

(4) Držitel povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle § 7, 9 nebo 10 se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 11 odst. 5 neseznámí odběratele se lhůtou pro zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existující zásoby biocidního přípravku nebo s tím, že povolení k uvedení biocidního přípravku na trh bylo zrušeno nebo skončila jeho platnost.

(5) Držitel povolení k uvedení biocidního pří-

pravku na trh podle § 7 se dopustí správního deliktu tím, že neoznámí nové údaje podle § 7 odst. 10.

(6) Držitel dočasného povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle § 9 odst. 1 se dopustí správního deliktu tím, že neseznámí odběratele s podmínkami použití biocidního přípravku.

(7) Právnická nebo podnikající fyzická osoba provádějící výzkum, vývoj nebo zkoušky nezbytné pro podání žádosti podle § 4 nebo § 9 odst. 1 nebo pro podání návrhu podle § 12 se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 14 odst. 3 nepředloží záznam o biocidním přípravku nebo účinné látce, který je povinna vést a uchovávat podle § 14 odst. 2, nebo
- b) provádí pokusy nebo zkoušky v rozporu s § 14 odst. 5 nebo 6.

(8) Právnická nebo podnikající fyzická osoba provádějící aplikovaný výzkum nebo vývoj se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 14 odst. 4 neoznámí údaje o biocidním přípravku nebo účinné látce nebo ukončení aplikovaného výzkumu nebo vývoje.

(9) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), d), e), g) nebo h), odstavce 2, 3, 4 nebo 6 nebo odstavce 7 písm. b),
- b) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c) nebo odstavce 5 nebo 8,
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 7 písm. a),
- d) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f).

§ 32a

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že použije biocidní přípravek v rozporu s § 3a odst. 2.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

§ 33

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní de-

likt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednávají Česká inspekce životního prostředí, celní orgány a krajské hygienické stanice. Česká inspekce životního prostředí projedná správní delikt podle § 32 odst. 2, byl-li spáchán nedodržením rozhodnutí, které vydala, a správní delikt podle § 32 odst. 1 písm. g), nezjistil-li porušení povinnosti při kontrole dovozu celní orgán. Celní orgán projedná správní delikt podle § 32 odst. 1 písm. g), zjistí-li porušení povinnosti při kontrole dovozu. Krajská hygienická stanice projedná správní delikt podle § 32 odst. 2, byl-li spáchán nedodržením rozhodnutí, které vydala, a ostatní správní delikty podle tohoto zákona, které neprojednává Česká inspekce životního prostředí nebo celní orgány.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby¹⁸⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil.

(7) Příjem z pokut uložených krajskými hygienickými stanicemi nebo celními orgány je příjmem státního rozpočtu, příjem z pokut uložených Českou inspekci životního prostředí je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky¹⁹⁾.

HLAVA X

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ

§ 34

Doručování sdělení, výzev a žádostí

Při doručování sdělení podle § 5 odst. 2, § 12 odst. 5 a 6, výzev podle § 12 odst. 2 a 4 nebo žádostí podle § 14 odst. 3 právnickým osobám nebo podnikajícím fyzickým osobám postupuje ministerstvo podle ustanovení správního řádu o doručování písemností do vlastních rukou²⁰⁾.

§ 34a

Řízení o žádosti osoby z jiného členského státu

V řízení o žádosti fyzické osoby oprávněné k pod-

nikání nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo povolení k trvalému pobytu, sídlo, místo podnikání, ústřední správu, hlavní místo své podnikatelské činnosti nebo organizační složku na území jiného členského státu, se použijí § 4 odst. 1 až 6, § 5, 6, § 7 odst. 1 až 8, § 9 odst. 1 věty první a druhá, § 9 odst. 2 až 4 a § 9 odst. 5 věta první, § 15 a 16 obdobně; v řízení o jejich návrhu na zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek a na změnu nebo prodloužení tohoto zařazení se použije obdobně § 12 odst. 1 až 6 a 10, § 13, 15 a 16.

§ 34b

Náhrada nákladů

Náklady vzniklé plněním povinností na úseku uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a používání biocidních přípravků nese právnická osoba nebo fyzická osoba, které je povinnost uložena. Nesení a hrazení nákladů vzniklých při výkonu státní kontroly stanoví zákon o státní kontrole^{17b)}.

§ 35

Přechodná ustanovení

(1) Právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, které uvedly biocidní přípravek na trh a hodlají jej dodávat na trh i nadále, oznámí nejpozději do 1 roku od nabytí účinnosti tohoto zákona ministerstvu tyto údaje:

- a) jméno, příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání, jestliže oznámení podává fyzická osoba; název nebo obchodní firmu a sídlo, jestliže oznámení podává právnická osoba,
- b) jméno, příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání výrobce biocidního přípravku a výrobce účinné látky, je-li výrobcem fyzická osoba; název nebo obchodní firmu a sídlo, je-li výrobcem právnická osoba,
- c) název biocidního přípravku,
- d) chemický název a mezinárodní identifikační čísla účinných látek, jsou-li tato čísla dostupná, a jejich koncentrace,
- e) chemické názvy ostatních látek obsažených v biocidním přípravku včetně mezinárodních identifikačních čísel, jsou-li tato čísla dostupná, a jejich koncentrace,

¹⁸⁾ § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

¹⁹⁾ Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

- f) typ biocidního přípravku podle přílohy k tomuto zákonu,
- g) kategorii uživatelů, například jen pro profesionální použití, pro veřejnost,
- h) protokol o stanovení účinnosti,
- i) text označení obalu,
- j) návod k použití, pokud není uveden na obalu,
- k) přibližné množství biocidního přípravku dodávané na trh za kalendářní rok,
- l) bezpečnostní list,
- m) datum uvedení biocidního přípravku na trh.

(2) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby, které po nabytí účinnosti tohoto zákona hodlají uvést na trh biocidní přípravek, oznámí ministerstvu údaje uvedené v odstavci 1 písm. a) až l) před uvedením biocidního přípravku na trh, pokud nepodaly žádost podle § 4.

(3) Právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby uvádějící na trh biocidní přípravek za podmínek odstavce 1 nebo 2 jsou povinny splnit požadavky § 3 odst. 1

- a) v případě biocidního přípravku určitého typu, který obsahuje výhradně existující účinné látky zařazené pro tento typ přípravku do programu přezkoumávání²¹⁾, o které nebylo rozhodnuto podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství²²⁾ nebo tohoto zákona jinak, nejdéle do dne 14. května 2010,
- b) do 31. srpna 2006, jestliže biocidní přípravek obsahuje výhradně účinné látky, které jsou uvedeny v seznamu identifikovaných účinných látek, nebo obsahuje jejich směs s účinnými látkami uvedenými v seznamu notifikovaných účinných látek,
- c) do 1. ledna 2004, jestliže biocidní přípravek obsahuje jiné účinné látky, než je uvedeno v písmenu a) nebo b).

(4) Ministerstvo může pro biocidní přípravek uváděný na trh podle odstavce 1, 2 nebo 3 stanovit podmínky používání nebo jeho uvádění na trh zakázat,

jestliže biocidní přípravek nesplňuje požadavky § 7 odst. 1 písm. b) bodu 1, 2, 3 nebo 4 nebo § 7 odst. 1 písm. c) nebo d).

(5) Při zákazu uvádění biocidního přípravku na trh podle odstavce 4 stanoví ministerstvo lhůtu na zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existujících zásob biocidního přípravku.

§ 36

zrušen

§ 37 až 39

Těmito ustanoveními byly novelizovány jiné zákony.

ČÁST PÁTÁ ÚČINNOST

§ 40

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou ustanovení

- a) § 3 odst. 2, § 7 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 7, § 11 odst. 2 a 3, § 11 odst. 4 písm. a), § 16 odst. 2 písm. a), § 16 odst. 2 písm. b) bodu 2 a § 16 odst. 2 písm. d) bodu 2, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2009,
- b) § 8 odst. 1, 2, 3 a 5, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2004,
- c) § 2 odst. 11, § 4 odst. 8, § 5 odst. 5 věty druhé, § 7 odst. 4, § 7 odst. 11, § 8 odst. 4, § 9 odst. 4 a 5, § 10, § 11 odst. 7, § 12, 13, § 15 odst. 3 písm. e) a f), § 17 a § 22 odst. 5, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost,
- d) § 14, které nabývá účinnosti uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona,
- e) § 19 písm. b), § 20 odst. 1 písm. a) až l), § 20 odst. 2 a § 21, která nabývají účinnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

²¹⁾ Příloha II nařízení (ES) č. 1451/2007.

²²⁾ Čl. 4 nařízení (ES) č. 1451/2007.

Typy biocidních přípravků

Typ přípravku	Název typu přípravku	Oblast použití
Dezinfekční přípravky a přípravky pro všeobecné použití		
(Nezahrnuje čisticí přípravky, které nejsou určeny k použití jako biocidní přípravky se zaručenou účinností, včetně tekutých pracích prostředků, čisticích prášků a podobných přípravků)		
1	Biocidní přípravky osobní hygieny	Přípravky používané v osobní hygieně pro účely všeobecné dezinfekce s výjimkou přípravků s léčivým účinkem a přípravků, jejichž primární účinek a účel použití je kosmetický a účinek biocidní je doplňkový, jako např. antimikrobiální mýdla, šampony proti lupům a ústní vody.
2	Dezinfekční přípravky pro privátní a profesionální použití a jiné biocidní přípravky	Přípravky pro dezinfekci ovzduší, povrchů, materiálů, zařízení a nábytku, které nejsou používány v přímém kontaktu s potravinami nebo krmivý v oblasti soukromé, veřejné a průmyslové, jakož i přípravky používané jako algicidy. Přípravky proti houbám a řasám ve stavbách jako jsou např. skleníky, které nejsou aplikovány na rostliny, ale na okna, zařízení, stoly, nože a pod. Přípravky pro dezinfekci prázdných skladišť, kontejnerů, pytlů a sudů. Přípravky používané pro úpravu řečišť. Algicidní přípravky používané na plochy tvořené jinými než půdními substráty na hřištích, parkovištích, chodnících, pomnicích, pod. Oblast použití zahrnuje mimo jiné plovárny, akvária, vody ke koupání a ostatní vody, systémy klimatizace, stěny a podlahy ve zdravotnických a jiných institucích, dezinfekci lékařských nástrojů, chemické toalety, odpadní vodu, nemocniční odpad. Nezahrnuje herbicidy pro zemědělské i nezemědělské použití, algicidy aplikované na půdu, plochy tvořené jinými půdními substráty nebo do vody pro ochranu rostlin (např. na závodní dráze, golfových hřištích, v akváriích a pod.) a přípravky na dezinfekci povrchů ve sklenicích proti mikroorganismům, které mohou napadnout rostliny a následně na nich růst.

3	Biocidní přípravky pro veterinární hygienu	Přípravky používané pro veterinární-hygienické účely včetně přípravků používaných v prostorech, ve kterých se chovají, zdržují nebo přepravují zvířata. Zahrnuje přípravky určené k celkové dezinfekci zvířat, ale nezahrnuje přípravky, které mají léčivý účinek.
4	Dezinfekční přípravky pro oblast potravin a krmiv	Přípravky používané pro dezinfekci zařízení, zásobníků, potřeb pro konzumaci, povrchu a potrubi souvisejících s výrobou, přepravou, skladováním nebo spotřebou potravin, krmiv nebo nápojů (včetně pitné vody) pro lidi a zvířata.
5	Dezinfekční přípravky pro pitnou vodu	Přípravky používané pro dezinfekci pitné vody (pro lidi i zvířata).
Konzervační přípravky		
6	Konzervační přípravky pro výrobky v obalech	Přípravky používané pro konzervaci výrobků jiných než potraviny a krmiva, které potlačují mikrobiální kontaminaci a zabezpečují skladovatelnost včetně konzervantů fotografických filmů.
7	Konzervační přípravky pro povlaky	Přípravky, které potlačováním mikrobiální kontaminace chrání původní vlastnosti povrchu materiálů nebo předmětů (filmy, nátěry, plasty, těsnicí materiály, stěnová adheziva, vazače, papír, umělecká díla).
8	Konzervační přípravky pro dřevo	Přípravky používané pro konzervaci dřeva, včetně řeziva nebo dřevěných výrobků před působením dřevokazných nebo dřeva znetvořujících organismů.
9	Konzervační přípravky pro vlákna, kůži, pryž a polymerní materiály	Přípravky potlačující mikrobiální kontaminaci pro vláknité a polymerní materiály (kůže, pryž, papír, plastické hmoty nebo textilní výrobky).
10	Konzervační přípravky pro zdivo	Přípravky potlačující působení mikroorganismů a řas při konzervaci a sanaci zdiva a ostatních stavebních materiálů a výjimkou dřevěných.
11	Konzervační přípravky pro chladírenské a zpracovatelské systémy používající kapaliny	Přípravky potlačující růst škodlivých organismů jako jsou mikroorganismy, řasy a měkkýši ve vodě nebo jiných technologických tekutinách používaných v chladírenství nebo průmyslových procesech. Nezahrnuje přípravky používané pro konzervaci pitné vody.
12	Konzervační přípravky proti tvorbě slizu	Přípravky používané pro prevenci a potlačování růstu slizu na materiálech, zařízeních a konstrukcích používaných v průmyslových procesech (např.: papírný, celulózký, porézní materiály používané při extrakci ropy).

13	Konzervační přípravky pro kapaliny používané při obrábění kovů	Přípravky používané pro potlačování mikrobiální kontaminace kapalin používaných při obrábění kovů.
Přípravky pro regulaci živočišných škůdců		
14	Rodenticidy	Přípravky pro regulaci stavu myší, potkanů nebo jiných hlodavců. Nezahrnuje přípravky používané výhradně pro ochranu rostlin na zemědělských polích a rostlinných produktů skladovaných dočasně na polích.
15	Avicidy	Přípravky používané pro regulaci stavu ptactva s výjimkou přípravků používaných na ochranu rostlin nebo rostlinných produktů.
16	Moluskocidy	Přípravky používané jako prevence před nemocemi zvířat a lidí přenášených měkkýši a proti ucpávání vodovodních trubek měkkýši. Nezahrnuje přípravky používané na ochranu rostlin a rostlinných produktů před měkkýši.
17	Piscicidy	Přípravky používané pro regulaci počtu ryb. Nezahrnují přípravky na léčení nemocí ryb.
18	Insekticidy, akaricidy a přípravky na regulaci stavu jiných členovců	Přípravky používané pro regulaci stavu členovců (např. hmyzu, roztočů, klišťat, pavouků a koryšů) včetně přípravků používaných k hubení externích parazitů v prostorách, kde se chovají, zdržují nebo přerazují zvířata, s výjimkou situace, kdy se zvířata v ošetřených prostorách zdržují v době, kdy je přípravek ještě aktivní. Přípravky na ošetření prázdných skladů nebo kontejnerů, pytlů, sudů, sprch a pod., s výjimkou těch, které jsou určeny výhradně ke skladování rostlin a rostlinných produktů. Přípravky na hubení roztočů a jiných členovců v textiliích. Nezahrnuje přípravky určené k přímému styku s organismem člověka a k ošetřování zvířat, včetně koupeli obsahujících insekticidy a výrobků obsahujících insekticidy nebo jiné aktivní látky určené k hubení škodlivých organismů (obojky, známky do boltců a pod.) nebo zastavení jejich růstu či reprodukce (růstové regulátory). Dále nezahrnuje přípravky na ochranu rostlin a rostlinných produktů.

19	Repelenty a atraktanty	Přípravky používané k odpuzování (repelenty) nebo přitahování jedinců opácného pohlaví (atraktanty) škodlivých organismů (bezobratlí jako jsou blechy a komáři, obratlovci jako jsou ptáci), aniž by přípravek měl na ně smrtící účinek nebo snižoval jejich rozmnožování, včetně přípravků, které se používají přímo nebo nepřímo pro humánní nebo veterinární hygienu a výrobků obsahujících repelenty (obojky, známky do boltců a pod.) a přípravků odpuzujících psy a kočky. Nezahrnuje přípravky na ochranu rostlin a rostlinných produktů, potraviny a krmiva.
Ostatní přípravky		
20	Konzervační přípravky pro potraviny nebo krmiva	Přípravky používané pro ochranu potravin nebo krmiv před škodlivými mikroorganismy, které nejsou určeny pro přímý styk s potravinami nebo krmivy (např.: fumiganty používané ve skladovacích prostorách potravin jako jsou sýry a maso) .
21	Přípravky proti hnilobě	Přípravky používané pro potlačování růstu a usazování škodlivých organismů (mikroorganismy a vyšší formy rostlinných nebo zvířecích druhů) na plavidlech, zařízeních pro vodní sporty nebo jiných konstrukcích používaných ve vodě.
22	Balzamovací a taxidermické kapaliny	Přípravky používané pro dezinfekci a konzervaci lidských a zvířecích mrtvol nebo jejich částí.
23	Regulace stavu ostatních obratlovců	Přípravky pro regulaci stavu nežádoucích obratlovců s výjimkou přípravků určených k ochraně rostlin a rostlinných produktů.

SEZNAM ÚČINNÝCH LÁTEK S POŽADAVKY A SPECIFICKÝMI PODMÍNKAMI SCHVÁLENÝMI NA ÚROVNI SPOLEČENSTVÍ PRO POUŽITÍ V BIOCIDNÍCH PŘÍPRAVKÁCH

Číslo	Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální čistota účinné látky v biocidním přípravku při uvedení na trh	Datum zařazení	Lhůta pro splnění všech požadavků (s výjimkou přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku, pro něž bude lhůta stanovena v posledním rozhodnutí o zařazení, pokud jde o jejich účinné látky)	Datum skončení platnosti zařazení	Typ přípravku	Specifické podmínky
1	sulfurylfluorid	sulfurylfluorid č. ES: 220-281-5 číslo CAS: 2699-79-8	> 994 g/kg	1. ledna 2009	31. prosince 2010	31. prosince 2018	8	1) Biocidní přípravek smí být prodáván pouze profesionálním uživatelům k tomuto účelu zaškolným a jimi používán 2) Při použití musí být zavedena

									opatření ke zmírnění rizik pro obsluhu a okolní osoby. 3) Držitel povolení musí monitorovat koncentraci sulfurylfluoridu ve vzdálené troposféře a každý pátý rok, počínaje dnem 1. ledna 2009, podá zprávu o monitorování přímo Komisi
2	dichlofluanid	N- [(dichlorfluormethyl)sul- fanylj]-N-fenyl-N',N'- dimethylsulfamid č. ES: 214-118-7 č. CAS: 1085-98-9	> 96 % hmotnost- ních	1. března 2009	28. února 2011	28. února 2019	8	1. Biocidní přípravky povolené pro průmyslové nebo odborné použití musí být používány s vhodnými osobními ochrannými pracovními prostředky. 2. Vzhledem k rizikům pro půdní prostředí musí být při používání přijata vhodná opatření na zmírnění rizika za účelem ochrany tohoto	

3	klothianidin	(E)-1-(2-chloro-1,3-thiazol-5-ylmethyl)-3-methyl-2-nitroguanidin č. ES: 433-460-1 č. CAS: 210880-92-5	950 g/kg	1. února 2010	31. ledna 2012	31. ledna 2020	8	Ministerstvo zdravotnictví při hodnocení žádosti o povolení k biocidního přípravku na trh v souladu s § 7 hodnotí použití nebo scénář expozice, pokud nebyly reprezentativně zastoupeny rizik na úrovni Evropských	prostředí. 3. Obaly nebo bezpečnostní listy biocidního přípravku povoleného pro průmyslové použití uvedou, že čerstvě ošetřené dřevo musí být po ošetření skladováno na nepropustném pevném podloží, aby se předešlo přímým ztrátám do půdy a že unikající biocidní přípravek se musí shromažďovat pro opětovné využití nebo zneškodnění.
---	--------------	---	----------	------------------	-------------------	-------------------	---	--	--

									společensví(*) a existuje-li riziko expozice biocidnímu přípravku. Ministerstvo zdravotnictví v řízení o udělení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh zhodnotí rizika a v povolení stanoví podmínky tak, aby byla přijata vhodná opatření nebo stanoveny zvláštní podmínky ke zmírnění zjištěných rizik. Povolení může Ministerstvo zdravotnictví vydat pouze tehdy, pokud žádost prokazuje, že rizika je možno snížit přijatelnou úroveň. Žádost o povolení k uvedení na trh biocidního přípravu pro úpravu dřeva ve venkovních prostorech musí s ohledem na riziko zjištěné u půdního prostředí a prostředí povrchové podzemní vody obsahovat údaje prokazující, že biocidní přípravek
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---

								splňuje požadavky § 7 včetně vhodných opatření ke zmírnění rizik. Etikety nebo bezpečnostní listy biocidního přípravku povoleného pro průmyslové použití musí uvádět, že čerstvě ošetřené dřevo musí být po ošetření skladováno na nepropustném pevném podloží, aby se předešlo přímým ztrátám do půdy a že unikající biocidní přípravek musí být shromažďován pro opětovné využití nebo zneškodnění.
4	difethialon	3-[3-(4'-brom[1,1'-bifenyl]-4-yl)-1-fenyl-3-hydroxypropyl]-4-hydroxybenzopyran-2-on/bromadiolon č. ES: není uvedeno č. CAS: 104653-34-1	976 g/kg	1. listopadu 2009	31. října 2011	31. října 2014	14	Vzhledem k účinné látce charakterizované jako potenciálně perzistentní, náchylné k bioakumulaci a toxické, nebo velmi perzistentní a velmi náchylné k bioakumulaci se na ni před obnovením jejího zařazení do přílohy vztahuje

strovnávací hodnocení dopadů v souladu s § 13 odst. 6 a 7. Držitel povolení splní tyto podmínky: 1) Jmenovitá koncentrace účinné látky v přípravcích nepřekročí 0,0025% hmotnostních. Povolena jsou pouze hotová vnadidla. 2) Biocidní přípravky budou obsahovat aversionální přísadu nebo barvivo. 3) Biocidní přípravky se nepoužijí jako sledovací prášek. 4) Prvotní, jakož i druhotná expozice lidí, necílových zvířat a životního prostředí se minimalizuje zvážením nebo přijetím všech vhodných a								
---	--	--	--	--	--	--	--	--

5	etofenprox	3-fenoxylbenzyl-2-(4-etoxyfenyl)-2-methylpropyleter č. ES: 407-980-2 č. CAS: 80844-07-1	970 g/kg	1. února 2010	31. ledna 2012	31. ledna 2020	8	Ministerstvo zdravotnictví při hodnocení žádosti o povolení k biocidního přípravku na trh v souladu s § 7 hodnotí použití nebo scénář expozice, pokud nebyly reprezentativně zastoupeny při hodnocení rizik na úrovni Evropských společností(*) a existuje-li riziko expozice biocidnímu přípravku. Ministerstvo	dostupných opatření ke zmírnění rizik, zejména a) omezením použití biocidního přípravku pouze odborníky, b) stanovením horní hranice velikosti balení, c) stanovením povinnosti používat pro návnady bezpečnostní krabice odolné proti násilnému otevření
---	------------	---	----------	------------------	-------------------	-------------------	---	--	---

									zdravotnictví v řízení o udělení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh zhodnotí rizika a v povolení stanoví podmínky tak, aby byla přijata vhodná opatření nebo stanoveny zvláštní podmínky ke zmírnění zjištěných rizik. Povolení může Ministerstvo zdravotnictví vydat pouze tehdy, pokud žádost prokazuje, že rizika je možno snížit na přijatelnou úroveň. Vzhledem ke zjištěnému riziku pro osoby, které pracují s biocidním přípravkem žádost o povolení k uvedení na trh biocidního přípravku, který se používá po celý rok, musí obsahovat údaje o absorpci kuží. Pokud takto nebude prokázáno, že nehrozí nepřijatelná rizika chronické expozice, nelze biocidní přípravek používat
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

										celoročně, nýbrž pouze přerušovaně nebo sezónně v rozsahu do 3 měsíců za rok. Biocidní prostředky určené pro průmyslové použití musí být používány s vhodnými osobními ochrannými pracovními prostředky.
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

SEZNAM ÚČINNÝCH LÁTEK S NÍZKÝM RIZIKEM S POŽADAVKY A SPECIFICKÝMI PODMÍNKAMI SCHVÁLENÝMI NA ÚROVNI SPOLEČENSTVÍ
PRO POUŽITÍ V BIOCIDNÍCH PŘÍPRAVKÁCH S NÍZKÝM RIZIKEM

Číslo	Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační číslo	Minimální čistota účinné látky v biocidním přípravku při uvedení na trh	Datum zařazení	Lhůta pro splnění všech požadavků (s výjimkou přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku, pro něž bude lhůta stanovena v posledním rozhodnutí o zařazení, pokud jde o jejich účinné látky)	Datum skončení platnosti zařazení	Typ přípravku	Specifické podmínky
1	Oxid uhlíčitý	Oxid uhličitý č. ES: 204-696-9 č. CAS: 124-38-9	990 ml/l	1. listopad 2009	31. říjen 2011	31. říjen 2019	14	Pouze pro použití v hotových plynových kanystrech se záchytným zařízením.

CELEX 3200L10140, 32007L0020, 32007L0069, 320070070

* * *

1. Zákon č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, nabyl účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

2. Zákon č. 125/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb.,

a některé další zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2005).

3. Zákon č. 297/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 207, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kátoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.katooton.cz, e-mail: kartooton@katooton.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. číslo 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.